

آشنایی با کشورهای جهان

اسپانیا

محمود رضا برازش

چاپ دوم

آشنایی با کشورهای جهان

اسپانیا

محمود رضا برازش

تابستان ۱۳۸۷

برازش، محمودرضا، ۱۳۴۱

اسپانیا از گردآوری و تنظیم محمودرضا برازش - مشهد، انتشارات آفتاب هشتم، ۱۳۸۹

۱۲۴ ص: نقشه (رنگی) - ۵۴۵۳

شابک جلد شومیز: ۹۷۸-۹۶۴-۲۸۳۹-۰۹-۴ ISBN 978-964-2839-09-4

شابک جلد سخت: ۹۷۸-۹۶۴-۲۸۳۹-۴۳-۸ ISBN 978-964-2839-43-8

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا (فهرست نویسی پیش از انتشار)

۱. اسپانیا الفه، محمودرضا برازش، ۱۳۴۱، ب انتشارات آفتاب هشتم، ج عنوان

۹۵۳/۸

DS ۳۰۴/۴

۸۵-۲۳۳۷

کتابخانه ملی ایران

آشنایی با کشورهای جهان

اسپانیا

محمودرضا برازش

با همکاری: مریم نمازیان، سودابه حسین زاده، ریحانه رجبزادگان

ویراستار: رویا یداللهی

صفحه آرا: احسان جلایری

چاپ دوم: ۱۳۸۹

۵۰۰۰ نسخه رقمی

چاپ: دقت ۳۱۲۵۰۵۲

شابک جلد شومیز: ۹۷۸-۹۶۴-۲۸۳۹-۰۹-۴

شابک جلد سخت: ۹۷۸-۹۶۴-۲۸۳۹-۴۳-۸

قیمت جلد شومیز: ۴۰۰۰۰ ریال

قیمت جلد سخت: ۵۰۰۰۰ ریال

حق چاپ محفوظ است

انتشارات آفتاب هشتم، مشهد - صندوق پستی ۱۸۸۶-۹۱۳۷۵

تلفن دفتر: ۰۵۱۱-۸۴۳۸۱۳۲ - فروشگاه: ۰۵۱۱-۲۳۳۴۷۱۹

فهرست

۶		پیشگفتار
۸		مقدمه
۱۰		۱- جغرافیای طبیعی
۱۰		موقعیت جغرافیایی
۱۲		آب و هوا
۱۴		کوه‌ها
۱۶		رودها
۱۸		پوشش گیاهی
۱۸		حیوانات
۱۹		۲- جغرافیای انسانی
۱۹		جمعیت
۲۰		تراکم جمعیت
۲۱		نژاد
۲۱		زبان و خط
۲۳		مذهب
۲۶		پرچم
۲۷		فرهنگ و آداب و رسوم
۲۸		جشن‌ها و تعطیلات
۳۰		خوراک
۳۲		پوشاک
۳۳		معماری
۳۴		نقاشی
۳۵		موسیقی
۳۶		سینما
۳۸		رقص

- ادبیات ۴۰
- تحصیلات ۴۰
- ورزش ۴۲

۳- جغرافیای اقتصادی

- زیر بنای اقتصادی ۴۶
- واحد پول ۴۷
- منابع طبیعی و معدنی ۴۷
- واردات و صادرات ۴۸
- صنایع مهم ۴۸
- انرژی ۵۰
- حمل و نقل ۵۰
- صنعت جهانگردی ۵۲
- کشاورزی ۵۳
- جنگل‌داری ۵۶
- شیلات ۵۶
- دامپروری ۵۷

۴- تاریخچه

- تاریخچه ۵۸
- مستعمرات ۶۰

۵- سیاست و حکومت

- قانون اساسی و ویژگی‌هایی آن ۶۲
- پادشاه ۶۲
- پارلمان ۶۳
- دولت ۶۳
- احزاب سیاسی ۶۴
- سیاست داخلی و خارجی ۶۵
- عضویت در پیمانهای اقتصادی و سیاسی ۶۶
- روابط با ایران ۶۷
- نماینده‌های ایران در اسپانیا ۶۸

۶- مناطق دیدنی و معروف

۶۹	مادرید
۷۷	بارسلونا
۸۷	والنسیا
۹۴	سویل
۹۹	بیلباتو
۱۰۲	مالاگا
۱۰۴	زاراگوزا
۱۰۶	جزایر قناری
۱۰۹	کتابخانه ها
۱۰۹	موزه ها

۷- مشاهیر

۱۱۰	سنت ایزیدور
۱۱۰	ال سید: رودریگو دیاز دو ویوار
۱۱۰	خوان پونسی دلئون
۱۱۰	واسکو بالبوا
۱۱۱	هرناندو دسوتو
۱۱۱	فرانچسکو کورونادو
۱۱۱	ال گریکو
۱۱۲	سنت جان
۱۱۲	لوپ دوگا کاریو
۱۱۲	میگل سروانتس ساودرا
۱۱۳	فرانسیسکو دوگویا
۱۱۳	آنتونیو گودی
۱۱۳	ایزاک آلبینیز
۱۱۳	جواکین آوارز کوئین ترو
۱۱۴	مانوئل د فاللا
۱۱۵	پابلو پیکاسو
۱۱۵	سالوادور ماداریاگا
۱۱۵	فرانسیسکو فرانکو

- ۱۱۶.....خوان دلا سیروا
- ۱۱۶.....فدریکو گارسیا لورکا
- ۱۱۶.....داماسو آونسو
- ۱۱۷.....لوئیس بونوئل
- ۱۱۷.....سالوادور دالی
- ۱۱۷.....نستور آلموندروس
- ۱۱۸.....فرناندو آرابال
- ۱۱۸.....پلاسیدو دومینگو
- ۱۱۹.....**۸- کلمات متداول و جملات کاربردی**

پیشگفتار

انسان از همان آغاز خلقت نیازمند آن بوده که محیط اطراف خود را بشناسد. یافتن غذا، مصون ماندن از گزند حیوانات، مقابله با سرما و گرما و دیگر موارد مشابه از نیازهای اولیه ای است که انسان با آن مواجه بوده است. در اوایل، جوامع به صورت قبیله ای و کوچ نشین بودند. آنها در ایام مختلف سال در مکان های خاص توقف می کردند و پس از مدتی به راه خود ادامه می دادند و در این بین مسیر راه و مکان های توقف را بررسی و بهترین را انتخاب می کردند. با ایجاد روستاها و شهرها، به مرور انسانها در یک نقطه ساکن شدند. گروهی از ساکنان شهرها و روستاها به دلایل مختلف به سفر پرداختند. برخی از آنان حاصل تجربیات و یافته های خود را از این سفرها ثبت کردند. بعضی از این نوشته ها در قالب سفرنامه ها و شکل های مختلف نوشتاری اکنون در دسترس است. با پیشرفت روزافزون علم و توسعه ناوگان حمل و نقل، هر روزه بر تعداد سفرها و مسافران افزوده می شود.

از طرف دیگر، ارتباط بین افراد در شهرها و کشورها به طرق مختلف تسهیل شده، به طوری که امروزه اصطلاح «دهکده جهانی» شکلی ملموس و معنایی عام یافته است.

تردد بین کشورها به حدی است که وقتی افراد حاضر در خیابان ها یا حتی متروی شهرهای معروف جهان را بررسی کنیم، درمی یابیم که از نژادها، رنگ ها و سرزمین های مختلفی اند که برای گردش، تجارت، بازدید از دوستان و اقوام، زندگی و... به رفت و آمد می پردازند. به مرور، موارد مرتبط با «گردشگری» به یکی از صنایع مهم و پیشرفته دنیا تبدیل شده است. بدون شک، تردد میلیون ها مسافر در طی سال، تأثیر زیادی بر اقتصاد شهرها و کشورها دارد. افرادی هم که برای مقاصد خاص غیر از گردشگری مسافرت می کنند، از امکانات و نقاط دیدنی مکان ها و کشورهای مختلف بازدید می کنند. بدیهی است، افراد تمایل دارند از سفر خود حداکثر بهره را ببرند؛ و بنابراین ضرورت دارد اطلاعاتی کافی از محل مورد بازدید داشته باشند در همین راستا، سازمان ها و شرکت های مختلفی ایجاد شده و به فعالیت در عرصه های مختلف می پردازند. تهیه و انتشار کتاب های راهنما برای شهرها و کشورهای مختلف به زبان های گوناگون از جمله فعالیت های متداولی است که توسط ناشران علاقه مند و سازمان های مربوط انجام می شود.

تعداد و تنوع این نوع کتاب ها با توجه به علاقه ی افراد به داشتن این نوع اطلاعات و افزایش تعداد مسافران، هر روزه افزایش می یابد و این امر در بررسی و بازدید از نمایشگاه های کتاب و یا با مراجعه به اطلاعات کتاب های انتشار یافته، معلوم می شود. سالانه، هزاران نفر فارسی زبان از ایران و دیگر کشورها به نقاط مختلف دنیا سفر می کنند و کمتر کتابی برای راهنمایی ایشان منتشر شده است، به نحوی که اطلاعات کشورهای مقصد را در اختیار ایشان قرار دهد.

شاید بهترین مرجع در این باره، کتاب های سبز وزارت امور خارجه باشد؛ ولی کتاب های فوق کاملاً تخصصی بوده و فاقد اطلاعات و جاذبه های عمومی می باشند. با توجه به این نیاز و خلأهای موجود، مدتی است تلاش شده است، اطلاعات مناسبی برای این امر از منابع مختلف تهیه گردد تا کمکی برای علاقه مندان و راهنمایی برای مسافران باشد. بدیهی است، جمع آوری و تنظیم این اطلاعات، کاری گروهی است. سفارتخانه ها و نمایندگی های برخی کشورهای مربوط نیز برای تهیه ی منابع و تنظیم اطلاعات کمک هایی کرده اند که لازم است از ایشان تشکر و قدردانی نمایم. بی شک، این مجموعه خالی از اشکال نیست. امیدواریم با راهنمایی های خوانندگان محترم، از کاستی های آن بکاهیم.

کشور اسپانیا در جنوب غربی اروپا و شبه جزیره ایبریا واقع شده است. پرتغال تنها کشور همسایه اسپانیا در این شبه جزیره است. کوه های پیرنه در شمال شرق اسپانیا مرز طبیعی این کشور با فرانسه و سایر کشورهای اروپایی است؛ همین امر باعث شده که اسپانیا از بسیاری از حوادث و وقایع قاره اروپا دور بماند. از جمله آن بی طرفی اسپانیا در جنگ های جهانی اول و دوم است. در صدر اسلام، مسلمانان با گذشتن از تنگه جبل الطارق، فاصله کوتاه میان شمال آفریقا و اسپانیا را طی کردند و با فتح آن سرزمین، نام آندلس را بر آن نهادند. در طی قرنهای حکومت مسلمانان، آندلس پیشرفت های بسیاری کرد، بطوریکه به اعتقاد برخی پایه گذار رنسانس علمی در اروپا و عاملی برای ایجاد امپراتوری قدرتمند اسپانیا در قرون ۱۷-۱۵ بود. دریانوردان اسپانیایی با کشف و فتح سرزمین های مختلف و انتقال منابع آنها، ثروت بسیاری را نصیب کشورشان نمودند. کشف قاره آمریکا و تسخیر آن بزرگترین رخداد تاریخ اسپانیا می تواند باشد. هم اکنون زبان رسمی تمام کشورهای قاره آمریکا بجز کانادا، ایالات متحده و برزیل، اسپانیایی است. طی قرون ۱۹-۱۷ اسپانیا به مرور مستعمرات خود را از دست داد و اکنون فقط جزایر قناری و بخش کوچکی از شمال آفریقا را در اختیار دارد. در مقابل سرزمین کوچکی از شمال تنگه جبل الطارق در جنوب اسپانیا از حدود سه قرن پیش تحت اشغال انگلستان است.

در اوسط قرن بیستم ۱۹۳۹-۱۹۳۶ اسپانیا درگیر جنگ های داخلی شد و نتیجه آن روی کار آمدن حکومت دیکتاتوری ژنرال فرانکو بود که تا سال ۱۹۷۵ ادامه داشت. طی این سالها اسپانیا تقریباً در انزوا به سر می برد. پس از مرگ فرانکو دموکراسی در اسپانیا برقرار شد و نظام پارلمانی شکل گرفت.

اسپانیا به سرعت به سوی توسعه گام برداشت، بطوریکه در سال ۲۰۰۷ با ۱۴۰۲ میلیارد دلار تولید ناخالص ملی (حدود دو برابر ایران) یازدهمین اقتصاد دنیا شد. در برخی زمینه ها مانند گردشگری اسپانیا یکی از کشورهای برجسته جهان است (رتبه دوم جهان). اسپانیا هنرمندان و افراد سرشناس زیادی را به دنیا معرفی کرده است. بطور مثال می توان به پیکاسو، دالی و سروانتس اشاره کرد. در دوران حکومت مسلمانان، فرهنگ ایران در آن سرزمین تأثیر و نفوذ داشته، بطوریکه برخی آثار آن هنوز موجود است. در طی سالیان اخیر ارتباط دو کشور رو توسعه بوده که امید است با سرعت بیشتری ادامه یابد.

محمود رضا برازش

مشهد مقدس

مرداد ۱۳۸۷

نام رسمی : اسپانیا

نام محلی : اسپانا Espana که از کلمه قدیمی Span گرفته شده است؛ به معنی سرزمین مخفی یا دور افتاده ؛ چون از بقیه کشورهای اروپایی جداست

پایتخت : مادرید

نوع حکومت : پادشاهی، مشروطه

رئیس حکومت : پادشاه

رئیس دولت : نخست وزیر

جغرافیای طبیعی

موقعیت جغرافیایی

کشور اسپانیا در جنوب غربی اروپا و بین مدار ۳۶ تا ۴۴ درجه شمالی و ۹ درجه و ۲۵ دقیقه طول غربی، تا ۳ درجه و ۱۰ دقیقه طول شرقی قرار دارد. نصف النهار گرینویچ از کشور اسپانیا و نزدیکی شهر والنسیا می‌گذرد. مساحت اسپانیا ۵۰۴/۰۳۰/۰۰۰ کیلومتر مربع است. این کشور، از نظر وسعت، پنجاه و یکمین کشور جهان، بعد از فرانسه، دومین کشور اروپای غربی و مساحت آن، تقریباً یک سوم مساحت ایران است. اسپانیا، از شمال به خلیج بیسکای (Biscay)، فرانسه (۶۲۳ کیلومتر) و کشور کوچک آندورا (۶۳/۷ کیلومتر)، از شرق، به دریای مدیترانه، جزیره بالئار و جزیره مالورکا (Mallorca)، از جنوب، به دریای مدیترانه و اقیانوس اطلس، از غرب، به پرتغال (۱۲۱۴ کیلومتر) و اقیانوس اطلس، محدود است. طول سواحل اسپانیا ۴۹۶۴ کیلومتر است. ۸۲ درصد از شبه جزیره ایبری، متعلق به این کشور است. (۱۸ درصد مابقی کشور پرتغال است) و سرزمین اصلی، همراه با جزایر بالئار و کناری (قناری)، کشور اسپانیا را تشکیل می‌دهد.

در کناره جنوبی اسپانیا، کشور تحت الحمايه بریتانیایی جبل الطارق (Gibraltar) قرار دارد. این محل، از نظر نظامی و به خاطر اشراف بر تنگه جبل الطارق، اهمیت استراتژیک دارد و نیروی دریایی انگلستان، در آن مستقر است. وسعت آن، ۶/۵ کیلومتر مربع است و با اسپانیا، ۱۲۰۰ متر مرز مشترک دارد. جمعیت آن، حدود ۲۸۰۰۰ نفر است. اسپانیا با رشته کوه پیرنه از فرانسه و با جبل الطارق، از آفریقا جدا شده است.

این سرزمین، تقریباً از همه طرف به آب، راه دارد. تنها ناحیه کوچکی از غرب اسپانیا به پرتقال و شمال غربی آن، به فرانسه و آندورا محدود می شود.

اسپانیا از لحاظ جغرافیایی به ۳ منطقه مجزا تقسیم می شود:

۱. نواحی نسبتاً مرتفع شرقی (که بلندترین قله اش، مونا ماکی است با ۳۱۸ متر ارتفاع در جنوب شرقی):

۲. جلگه های پست ساحلی:

۳. فلات مرکزی و بزرگ اسپانیا به نام مستا (Meseta) که شیب آن از شمال به جنوب و از شرق به غرب است با میانگین ارتفاع ۶۰ متر از سطح دریا و تقریباً بیش از نیمی از اسپانیا را در بر گرفته است. از نظر تقسیمات کشوری، اسپانیا ۱۹ ناحیه و ۵۰ استان دارد.

اسپانیا از جنوب، به شمال آفریقا نزدیک است. تنها یک مسیر باریک آبی، به نام تنگه جبل الطارق، اسپانیا را از قاره آفریقا جدا می کند. به همین دلیل، آفریقا تأثیر زیادی در تاریخ اسپانیا داشته است. در باریکترین قسمت تنگه جبل الطارق، فاصله میان اسپانیا و مغرب، ۱۳ کیلومتر است.

زمین های پست اصلی، شامل دره ابرو (Ebro) در شمال شرق،

جلگه ساحلی اطراف والنسیا در شرق و دره رود گوادل

کیویر (Guadalquivir) در جنوب است.

آب و هوا

شبه جزیره اسپانیا سه نوع آب و هوای خاص دارد:
 ۱. قاره ای؛ ۲. دریایی و ساحلی؛ ۳. مدیترانه ای.

۱. آب و هوای قاره ای: این نوع آب و هوا بیشتر شبه جزیره اسپانیا را پوشش می دهد؛ از جمله فلات مرکزی مستا و رشته کوههای مجاور آن در شرق و جنوب و آبیگر ابرو. از ویژگیهای این نوع آب و هوا، تنوع فصلی، تغییر زیاد دما در روز و بارش باران نامنظم و کم است با تبخیر زیاد که زمین را خشک می کند. میزان بارش سالانه، معمولاً بین ۳۰۰ تا ۶۴۰ میلیمتر است؛ ولی در اکثر مناطق مستا بارش سالانه حدود ۵۰۰ میلیمتر است.

مستای شمالی، سیستمای مرکزی (sistema) و آبیگر ابرو دو فصل بارندگی دارند: در بهار (فروردین - خرداد) و در پائیز (مهر - آبان). اواخر بهار، مرطوبترین وقت سال است. در مستای جنوبی، پاییز و بهار، فصول بارانی هستند؛ ولی بارندگی در اوایل بهار بیشتر است و پاییز، مرطوبترین فصل سال است. حتی در طول فصول بارانی بارش نامنظم است. زمستان در این نوع آب و هوا، سرد است با بادهای تند و رطوبت بالا؛ ولی بارندگی در آن کم است.

غیر از نواحی کوهستانی، کوهپایه های شمالی (Sistema Iberico) سردترین مناطق هستند و یخبندان در آنها امری عادی است. تابستانها معتدل و بدون ابر است. میانگین دمای روزانه در مستای شمالی، ۲۱ درجه سانتیگراد، در مستای جنوبی، ۲۷-۲۴ درجه سانتیگراد و میانگین دمای شبانه بین ۷ تا ۱۰ درجه سانتیگراد است. ارتفاعات پایینتر آبرو در طول تابستان، گرم است و دمای آن به ۴۳ درجه سانتیگراد می رسد. رطوبت تابستانی در مستای مرکزی و آبرو ابرو پایین؛ ولی در سمت راست ساحل ریو ابرو (Rio Ebro) زیاد است.

۲. آب و هوای دریایی (Maritime):

بخش شمالی کشور اسپانیا از رشته کوههای پیرنه به سمت نواحی شمال غربی آب و هوایی این گونه دارند. از ویژگیهای آن، زمستانهای نسبتاً معتدل، تابستانهای نسبتاً گرم و بارش معمولاً فراوان باران در طول سال است. دما در طی فصول و روز، تغییرات کمی دارد. میزان فاصله از اقیانوس اطلس، بر مقدار بارندگی اثر می گذارد و بارندگی در شرق، کمتر از غرب است. مرطوبترین فصل، پاییز (مهر - آذر) و خشکترین ماه، تیر است. رطوبت، دما و بادهای ساحلی غالباً در ساحل شمال غربی باعث تولید مه و غبار می شود.

۳. آب و هوای مدیترانه ای:

این ناحیه از دشت آندلس (Andalusian) در کنار ساحل شرقی و جنوبی تا رشته کوه های پیرنه امتداد دارد. در مجموع بارندگی در این ناحیه، نسبت به نواحی دیگر اسپانیا کمتر است و بیشتر این بارندگی در اواخر پاییز و زمستان اتفاق می افتد. در کل بارندگی، کم و نامرتب است. دمای هوا در نواحی مدیترانه ای، معمولاً در زمستان و تابستان، بالا است و تغییر دمای روزانه نسبت به نواحی قاره ای، کمتر است. میانگین دما در اکثر نواحی مدیترانه ای، در دی ماه بین ۱۰ تا ۱۳ درجه سانتیگراد است و در نواحی ساحلی شمال شرق در نزدیکی بارسلون، حدود ۹ درجه است. میانگین دما در تیر و مرداد، ۲۷-۲۲ درجه سانتیگراد و در نواحی ساحلی، ۳۱-۲۹ درجه است با رطوبت پایین در خشکی.

ویژگیهای منطقه مدیترانه ای: بادهای لویج (Leveche) داغ و خشک است، این جریان هوا (بادهای جنوب شرقی) که از آفریقای شمالی می وزند، گاهی اوقات با گردوخاک زیادی، همراه هستند و بیشتر در بهار می آیند. باد شرقی لوانت (Levante) که از باد لویج، خنکتر است، بین سیستم پنی بتیکا (Sistema Penibetico) و کوههای اطلس در شمال آفریقا می وزند. متوسط بارندگی اسپانیا، سالانه ۶۴۰ میلیمتر است.

کوه‌ها

رشته کوه‌های پیرنه (Pyrenees) که به طول ۴۳۵ کیلومتر در شمال شرقی اسپانیا واقع است از شرق به غرب امتداد دارد. این رشته کوه‌ها از دریای مدیترانه تا خلیج بیسکای کشیده شده‌اند و مرزی طبیعی بین اسپانیا و کشورهای فرانسه و آندورا به وجود آورده‌اند. کوه‌های کانتابریا (cantabria) به طول ۴۸۰ کیلومتر از کوه‌های پیرنیه در شمال اسپانیا شروع و به سمت غرب و جنوب خلیج بیسکای و اقیانوس اطلس امتداد می‌یابد. رشته کوه‌های ممتد سیرا (Sierras) - واژه اسپانیایی به معنای رشته کوه‌های ممتدی که قله‌های مرتفع و دندان‌دار دارد - اسپانیا را به دو بخش شمالی و جنوبی تقسیم می‌کند. مهمترین این رشته کوه‌های گردس (Sierra de Gredos)، گاداراما (Sierras de Guadarrama) و (تولدو) (Montes des Toledo) هستند. بین اکثر رشته کوه‌ها دره‌های باریک وجود دارد.

تولدو

کوه های گاداراما

در نواحی ساحلی شمال غربی، به خصوص در کنار ساحل گالیسین (Galician) چند منطقه خوب و مناسب بندری نیز وجود دارد. ۶ قله اصلی این رشته کوهها ارتفاعی بیش از ۳/۳۰۰ متر دارند.

مرتفعترین قله ها

۱. مولاسن (Mulhacen) با ۳۴۷۷ متر ارتفاع، در سیرا نوادا (Sierra Nevada) (در جنوب اسپانیا.

۲. پیکودآنتو (Pico de Aneto) با حدود ۳۴۰۴ متر ارتفاع که در رشته کوه پیرنه واقع است. مرتفعترین ناحیه اسپانیا و نواحی شبه جزیره ای آن، تیده (Pico de Teido) است با ۳/۷۱۵ متر ارتفاع از سطح دریا در جزیره تریف (Tenerife) در جزایر قناری.

مولاسن

رودهای اصلی اسپانیا از شمال و جنوب به اقیانوس اطلس سرازیر می‌شوند و معمولاً از مسیرهای سنگی و عمیق عبور می‌کنند و در دره کوهها از هم جدا می‌شوند.

رودهای دونرو (Douro)، مینو (Mino)، تاگوس (Tagus) و گوادیانا (Guadiana) از اسپانیا سرچشمه می‌گیرند؛ از پرتغال می‌گذرند و به اقیانوس اطلس سرازیر می‌شوند.

رود گوادل کیویر (Guadalquivir) در جنوب اسپانیا جریان دارد. طول آن، ۶۵۷ کیلومتر است و پس از گذشتن از شهر سویل به خلیج کادیز (Cadiz) می‌ریزد. گوادل کیویر، عمیقترین رود اسپانیا و تنها رود قابل کشتیرانی آن است. این رود از کوههای سیراناوادا سرچشمه می‌گیرد. رود ابرو در شمال شرقی اسپانیا جاریست و از کوههای کانتابریا (Cantabria) سرچشمه می‌گیرد و بعد از طی ۹۱۰ کیلومتر به دریای مدیترانه سرازیر می‌شود. از این رود، با قایقهای کوچک می‌توان عبور کرد.

رود دونرو

جدول رودهای مهم اسپانیا

ردیف	نام رود	نام به انگلیسی	طول رود	مقصد
۱	تاگوس	<i>Tagus</i>	۱۰۰۷	اقیانوس اطلس
۲	ابرو	<i>Ebro</i>	۹۱۰	دریای مدیترانه
۳	دونرو	<i>Douro</i>	۸۹۵	اقیانوس اطلس
۴	گوادال کیویر	<i>Guadalquivir</i>	۶۵۷	خلیج کادیز اقیانوس اطلس

پوشش گیاهی

بیش از ۳۰ درصد خاک این کشور، پوشیده از جنگل است که عمدتاً در دامنه کوهها به خصوص در شمال غربی واقعند. این جنگلها از انواع درختان کاج و بلوط پوشیده شده‌اند و اطراف آنها پر از مراتع سرسبز است. درخت سپیدار در همه جای کشور می‌روید و کشت زیتون، اصلیترین فعالیت کشاورزی اسپانیا به شمار می‌آید. انگور، بادام و زیتون این کشور زیاد و معروف است.

حیوانات

حیوانات اسپانیا شامل گرگ، سیاه‌گوش (جانوری از خانواده گربه سانان)، گریه وحشی، روباه، گراز، بز وحشی، خرگوش و گوزن است. پرنده در اسپانیا فراوان است؛ به خصوص انواع گوناگونی از پرندگان شکاری در این کشور زندگی می‌کنند. تنوع گونه‌های حشرات نیز در اسپانیا زیاد است. در رودها و دریاچه‌ها انواع مختلف ماهی، مانند برابل (brobel)، کپور و قزل‌آلا وجود دارد.

جغرافیای انسان

جمعیت

بر اساس آمار سال ۲۰۰۸، کشور اسپانیا با ۴۶،۰۶۳،۳۰۰ نفر جمعیت، بیست و هشتمین کشور پر جمعیت جهان است. رشد سالانه جمعیت این کشور ۰/۱۳ درصد (سیزده صدم) در سال است. همچنین ۹۸/۱ درصد از جمعیت آن نیز طبق آمار سال ۲۰۰۵، با سواد هستند.

جمعیت شهرهای مهم اسپانیا

ردیف	نام شهر	نام لاتین	جمعیت
۱	مادرید	Madrid	۵,۹۵۲,۱۵۳
۲	بارسلونا	Barcelona	۴,۴۸۱,۵۵۹
۳	والنسیا	Valencia	۱,۶۷۱,۱۸۹
۴	سویل	Seville	۱,۴۴۱,۸۴۴
۵	مالاگا	Malaga	۱,۰۷۴,۰۷۴
۶	بیلباو	Bilbao	۹۵۰,۱۵۵
۷	آلیکانته - الج	Alicante-Elche	۷۴۸,۵۶۵
۸	زاراگوزا	Zaragoza	۷۳۱,۸۰۳
۹	ویگو	Vigo	۶۶۲,۴۱۲
۱۰	لاس پالماس	Las Palmas de Gran Canaria	۶۱۶,۹۰۳

تراکم جمعیت

تراکم جمعیت در اسپانیا (سال ۲۰۰۶) حدود ۸۱ نفر در هر کیلومتر مربع است. بیشتر جمعیت ساکن شهرها هستند؛ ۷۷ درصد در شهرها و ۲۳ درصد در روستاها زندگی می کنند (۲۰۰۳).

جدول نواحی خودمختار اسپانیا

ردیف	نام ناحیه	مرکز منطقه	مساحت کیلومتر مربع	جمعیت (۲۰۰۳)
۱	اندلس (Andolucia)	سویل (Seville)	۸۷/۵۹۹	۷,۶۰۶,۸۴۸
۲	آراگون (Aragon)	زاراگوزا (Zaragoza)	۴۷/۷۲۰	۱,۲۳۰,۰۰۹۰
۳	آستوریاس (Asturias)	اُویدا (Oviedo)	۱۰/۶۰۴	۱,۰۷۵,۳۸۱
۴	جزایر بالئار (Balearic Islands)	پالما (Palma)	۴/۹۹۲	۹۴۷/۳۶۱
۵	سوزمین باسک (Basque Country)	ویتوریا (Vitoria)	۷/۳۳۴	۲,۱۱۲,۳۰۴
۶	جزایر قناری (Canary Islands)	سانتا کروز تریف (Santa Cruz de Tenerif)	۷/۴۴۷	۱,۸۹۴,۵۶۸
۷	کانتابریا (Cantabria)	سانتندر (Santander)	۵/۳۲۱	۵۴۹,۶۹۰
۸	کاستیل - لمانچا (Castile-La Mancha)	تولدو (Toledo)	۷۹/۴۶۱	۱,۸۱۵,۷۸۱
۹	کاستیل - لئون (Castile-Leon)	والادولید (Valladolid)	۹۴/۳۳۴	۲,۴۸۷,۶۴۶
۱۰	کاتالونیا (Catalonia)	بارسلونا (Barcelona)	۳۲/۱۱۳	۶,۷۰۴,۱۴۶
۱۱	اکسترمادورا (Extremadura)	میریدا (Merida)	۴۱/۶۳۴	۱,۰۷۳,۸۰۴
۱۲	گالیسیا (Galicia)	سانتاگبو دو کومپوستلا (Santugio de Compostela)	۲۹/۵۷۵	۲,۷۵۱,۰۹۴
۱۳	لاریوخا (La Rioja)	لوگرونو (Logrono)	۵/۰۴۵	۲۸۷,۳۹۰
۱۴	مادرید (Madrid)	مادرید (Madrid)	۸/۰۲۸	۵,۷۱۸,۹۴۲
۱۵	مورسیا (Murcia)	مورسیا (Murcia)	۱۱/۳۱۴	۱,۳۶۹,۳۳۰
۱۶	ناوارا (Navara)	پامپلونا (Pamplona)	۱۰/۳۹۱	۵۷۸,۳۱۰
۱۷	والنسیا (Valencia)	والنسیا (Valencia)	۲۳/۲۵۵	۴,۴۷۰,۸۸۵

جمعیت اسپانیا در کل، ترکیبی از بومیان شبه جزیره ایبریا و فاتحان این شبه جزیره است. اقوام و نژادهای غیر بومی، عبارتند از: رومن‌ها، اقوام مدیترانه‌ای، سوبی (Suebi)، وندالز، ویزیگوت‌ها (Visigoths) و اقوام تتونیک (Teutonic). علاوه بر این، یهودیان نیز در این سرزمین ساکن شده‌اند. در حال حاضر چند گروه قومی اصلی در اسپانیا ساکنند که از لحاظ فرهنگ و زبان خصایص جداگانه‌ای دارند. برای مثال:

۱. کاتالان‌ها (Catalans) که ۱۶ درصد از کل جمعیت اسپانیا هستند و در نواحی شمال شرقی و جزایر شرقی ساکنند (شهر بارسلون، مرکز کاتالان هاست)؛
۲. گالیسین‌ها (Galicians) که ۷ درصد کل جمعیت اسپانیا را تشکیل می‌دهند و در نواحی شمال غربی اسپانیا سکونت دارند؛
۳. باسک‌ها (Basque) (و یا اسکال دان‌های (Euskal-dun) که ۲ درصد از کل جمعیت اسپانیا هستند و اطراف خلیج بیسکای در شمال اسپانیا مستقرند. شهر بلبائو مرکز این منطقه است؛
۴. روماها (Roma) که اقوام چادرنشین اسپانیا هستند.

اکثر مردم اسپانیا به زبان اسپانیایی کاستیلین (Castilian) صحبت می‌کنند؛ جز آن، زبان کاتالانی در شمال شرق، زبان گالیسین در شمال غربی و زبان باسک در شمال، رایج است.

از نظر تعداد، کسانی که به زبان اسپانیایی سخن می گویند در جایگاه سوم دنیا هستند؛ حدود ۳۳۲ میلیون نفر در دنیا به این زبان صحبت می کنند. زبان اسپانیایی، زبان رسمی کشور اسپانیا و ۱۵ کشو دیگر است که عبارتند از: آرژانتین، بولیوی، شیلی، کلمبیا، کاستاریکا، گینه استوایی، کوبا، جمهوری دومینیکن، هندوراس، مکزیک، نیکاراگوئه، پاناما، پاراگوئه، پرو، اروگوئه و ونزوئلا. (به جز برزیل در تمام کشورهای آمریکای لاتین و آمریکای جنوبی اسپانیایی، زبان رسمی است.)

زبان اسپانیایی، دو لهجه دارد:

۱. آندلسین (Andalusian) و ۲. کاستیلین (Castilian) و تفاوت این دو لهجه نیز عموماً در تلفظ ترکیبات za, ce, ze است.

خاستگاه زبان اسپانیایی

خاستگاه این زبان، نواحی جنوب غربی اروپا، یعنی شبه جزیره ایبریا است. در نیمه قرن ششم قبل از میلاد، اولین ساکنان این منطقه یعنی ایبریاییها با سلتها ترکیب شدند و این دو گروه، قومی را به نام سلت ایبریاها (Celtiberias) تشکیل دادند و به زبان سلتی صحبت می کردند. کارتاجینیانها (Carthaginians) در سال ۲۳۷ قبل از میلاد، به این سرزمین حمله کردند و واژگان جدیدی با خود آوردند. در سال ۲۰۶ قبل از میلاد، رومنها پایتخت کارتا جینیانها (Carthaginians)، یعنی غدیر (Gadir) را - که امروزه به آن کادیز می گویند - تصرف کردند و بعد از این آن هم شروع به سرکوب اقوام بومی منطقه کردند؛ تا اینکه در اواخر قرن یکم قبل از میلاد، تمام شبه جزیره ایبریا را متصرف شدند و سیطره آنها بر این منطقه پانصد سال طول کشید. تحت حکومت رومنها، این منطقه هیسپانیا (Hispania) نامیده شد و ساکنان آن، زبان لاتین را از تاجران، سربازان و ساکنان رومی فرا گرفتند. وقتی زبان لاتین کلاسیک رومنهاى تحصیل کرده، با زبانهای قبل از ورود رومنها، یعنی سلت ایبریایی و کارتا جینیان ترکیب شد، زبانی به نام ولگار لاتین (Vulgar Latin) به وجود آمد که قواعد زبان لاتین بر آن حاکم بود و واژگانی نیز از دیگر زبانها داشت. در دهه ۴۱۵ بعد از میلاد، قبایل آلمانی ویزیگوت (Visigoths) به هیسپانیا حمله کردند؛ اما زبان لاتین تا سال ۷۱۹ میلادی، همچنان زبان رسمی باقی ماند؛ تا زمانیکه مسلمانان عرب زبانی به نام مورش (Moors) از آفریقای شمالی به این منطقه آمدند و قرنها اسپانیا نیز جزو سرزمینهای اسلامی بود. در بخشهای وسیعی از اسپانیای اسلامی، زبان عربی رایج شد؛ البته به جز قلمروی مسیحی دور افتاده آستوریاس (Asturias) در شمال که زبانشان لاتین بود و در حقیقت، همان کاستیلین که لهجه ای است که اصل آن در نواحی

مرکزی شمالی شکل گرفته و به نواحی شرق و جنوبی هم رسیده است. زبان اسپانیایی مدرن، ۴۰۰۰ لغت خود را از اعراب دارد که اکثراً عبارات دریایی و نظامی است.

شکل گیری و گسترش زبان اسپانیایی

در آغاز قرن پانزدهم، جهانگردان، مهاجران و مستعمره نشینان اسپانیایی، زبان خود را به آمریکا و فیلیپین آوردند. هر دو لهجه، یعنی کاستیلین و آندلسی مورد توجه قرار گرفتند. زبان کاستیلین اسپانیایی، در مراکز فرهنگی و اداری کشورهای مثل مکزیک، بولیوی و پرو رایج شد. این مناطق، با پایتخت اسپانیا، مادرید (واقع در کاستیلین) رابطه نزدیکی برقرار کردند و از سوی دیگر، بسیاری از مردم نیز به منطقه آندلس رفت و آمد می کردند و بنابراین لهجه ی آندلسی نیز به مستعمرات اسپانیا آمد. این لهجه در آرژانتین و آمریکای مرکزی - که دور از سلطه مراکز اجرایی حکومت اسپانیا بودند - کاملاً غالب شد.

در دهه ۱۸۰۰، اسپانیا تسلط و کنترل مستعمرات خود را در آمریکا از دست داد؛ ولی زبان اسپانیایی در این مناطق باقی ماند و امروزه زبان رسمی اکثر ملل آمریکایی، لاتین است. در آمریکا این زبان، بسیاری از واژگان بومیان را جذب کرد. در فیلیپین - که در اواسط قرن ۱۶ به امپراطوری اسپانیا ملحق شده بود - این زبان، در امور قضایی، غیر نظامی، فرهنگی و نیز مسایل قانونی، مورد استفاده قرار گرفت. سالیان بسیار اسپانیایی، زبان رسمی فیلیپین بود و در کنار آن زبان انگلیسی و تاگالوگ (Tagalog) هم رواج داشت.

مذهب

۹۷ درصد جمعیت اسپانیا مسیحی هستند. از این نظر، اسپانیا بعد از ایتالیا - که مقر استقرار پاپ است - بیشترین میزان کاتولیکها را دارد. این کشور به ۱۱ قلمرو سراسقف نشین و ۵۲ قلمروی دستیار اسقف نشین تقسیم می شود.

حوزه های سراسقفی مادرید و بارسلون، با واتیکان در ارتباط هستند. گروه های کوچک پروتستان، یهودی و مسلمان نیز وجود دارد.

در سال ۷۱۱ مسلمانان، اسپانیا را تصرف کردند. آنها چندین قرن کنترل بخش وسیعی از شبه جزیره ایبریا را در دست داشتند. بازتاب آشکار فرهنگ اسلامی در قرن ۱۰ نمایان شد.

فرمانروایان مسلمان، سیستم موثر آبیاری و محصولات جدید به اسپانیا آوردند؛ تجارت و بازرگانی را رونق دادند؛ فلسفه، ریاضی و پزشکی نیز در زمان تسلط آنها شکوفا شد؛ ولی عاقبت در قرن یازدهم، مسیحیان شمال اسپانیا حکومت آنان را برانداختند.

دومین حملهٔ مسلمانان از آفریقای شمالی، از جانب **الموهاد (Almohads)** بود و به **الموراویدز (Almoravids)** حمله کردند. در سال ۱۱۴۰ آنها نیز سرتگون شدند. در سال ۱۲۱۲، **الموهادها** در نبرد با **لاس ناوز دو تولوسا (Las Navas de Tolosa)** شکست خوردند و سیطرهٔ مسلمانان از بین رفت. حکومت مسیحیان در قلمرو مسلمانان، آغاز به گسترش کرد و در سال ۱۲۳۰، اکثر نواحی آندلس تحت کنترل آنها درآمد؛ فقط اهالی **گرانادا** مسلمان باقی ماندند. کنترل **گرانادا** تا سال ۱۴۹۲ در دست مسلمانان بود.

در سال‌های اخیر در اسپانیا نیز همچون بسیاری کشورهای دیگر، تعدادی مراکز و جوامع اسلامی تأسیس شده است که برخی از آنها عبارتند از:

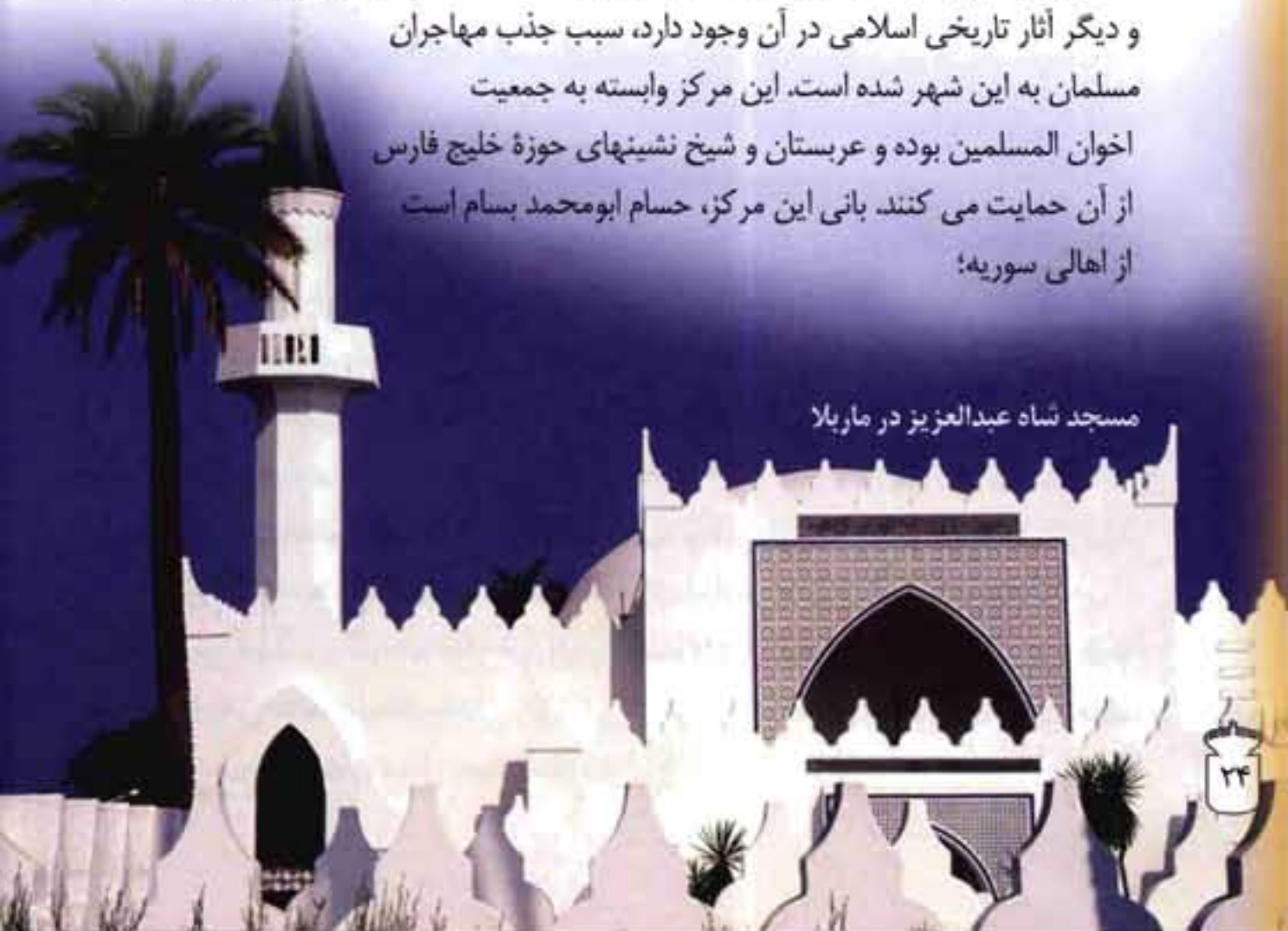
۱- **جمعیت اسلامی اسپانیا**: دفتر مرکزی جمعیت، در مادرید واقع شده و شعباتی در شهرهای **گرانادا**، **سویا**، **مالاگا**، **والنسیا**، **زاراگوزا**، **بیلباو** و **کوردوبا** دارد. از مهمترین فعالیت‌های این جمعیت، تهیهٔ ماهنامه‌ای است به زبان اسپانیایی به نام **اسلام** و ماهنامه‌ای به زبان عربی، به نام **عروه الوثقی** و یک بولتن خبری به نام **اخبار من آندلس** و نیز برگزاری مراسم نمازهای یومیه و نماز جمعه. این گروه، مسجد و کتابخانه‌ای هم در شهر **گرانادا** بنا کرده اند؛

۲- **مرکز اسلامی**: که در مادرید است و شعباتی در دیگر شهرها به ویژه شهرهای منطقهٔ **آندلس** دارد. شهر **گرانادا** به این دلیل که بیشتر، پایتخت مسلمانان بوده و کاخ تاریخی **الحمراء** و دیگر آثار تاریخی اسلامی در آن وجود دارد، سبب جذب مهاجران

مسلمان به این شهر شده است. این مرکز وابسته به جمعیت

اخوان المسلمین بوده و عربستان و شیخ نشینهای حوزهٔ خلیج فارس از آن حمایت می کنند. بانی این مرکز، **حسام ابومحمد بسام** است از اهالی سوریه؛

مسجد شاه عبدالعزیز در ماریلا

مسجد ابودیا در کوردوبا

مسجد کوردوبا

- ۳- جماعت اسلامی اسپانیا: مقر آن شهر گرانا است؛
- ۴- جماعت مسلمانان آندلس: دفتر مرکزی آنها در شهر گرانا واقع شده و فعالیتهای فرهنگی گسترده ای ندارد؛
- ۵- جمعیت اسلامی آندلس: در مالاگا واقع در ایالت آندلس قرار دارد؛
- ۶- جامعه مسلمانان سویا: دفتر مرکزی آن در شهر سویا در ایالت خودمختار آندلس است؛
- ۷- مسجد البنیة: در گرانا قرار دارد؛
- ۸- مرکز اسلامی تشیع: که مسلمانان لبنانی، ایرانی و عراقی آن را اداره می کنند؛
- ۹- مسجد پیلازه؛
- ۱۰- مسجد پدرو آداد (Pedro Adad) در شهر کوردوبا؛
- ۱۱- مسجد مارویا در حوالی مالاگا.

مسجد کوردوبا

پرچم اسپانیا در سال ۱۹۷۸ مشخص و تثبیت شد و سه نوار افقی به رنگهای قرمز و زرد دارد؛ نوارهای بالایی و پایینی، قرمز و یک اندازه هستند و نوار زرد رنگ، در وسط و دو برابر اندازه نوارهای قرمز است. در

سمت چپ نوار زرد رنگ، نشان اسپانیا نقش بسته است. پرچم امروزی، در ۱۹ دسامبر ۱۹۸۱ تصویب شد. (Rojo) به معنی رنگ قرمز و (Amarillo) زرد است. هر کدام از ربع دایره ها در نشان پرچم، نمایانگر یکی از ۴ سلسله و عصر پادشاهی مهم اسپانیا است که همه با هم در اواخر قرن ۱۵، اسپانیای متحد را تشکیل دادند. اسامی این پادشاهان، اینهاست:

کاستیل (Castile) که با قلعه و دژ مشخص شده است؛

لئون (Leon) که شیرنماد آن است؛

آراگون (Aragon) که با نوارهای زرد و قرمز و به صورت عمودی، مشخص است (۴ نوار قرمز و ۵ نوار زرد)؛

ناوار (Navarre) که نماد آن، زنجیره های متصل به هم است؛

همچنین موریس، پادشاه گرانادا با میوه انار (Pomegranate) در پایین آرم، مشخص شده است. دو ستون با علامت پرچم کشتی، نمایانگر کشف اسپانیا و استعمار آمریکا است و ستونها دروازه جبل الطارق به سوی اقیانوس اطلس هستند.

فرهنگ، آداب و رسوم

برای پرداختن به فرهنگ اسپانیا به هر شکل، باید به نقش مذهب، در تاریخ و زندگی افراد این کشور نیز توجه کرد. زندگی مردم اسپانیا نسبت به سال‌های گذشته، بسیار تغییر کرده است و بسیاری از سخت‌گیری‌های دینی و مذهبی آن، از بین رفته است. در اسپانیا دست دادن، سلام کردن و روبوسی هنگام ملاقات، بین مردم متداول است. آنها وقتی به خانه شخصی دعوت می‌شوند، معمولاً هدیه‌ای کوچک با خود می‌برند. زندگی در اسپانیا به خصوص در نواحی جنوبی، نسبت به سایر مناطق اروپا آرام‌تر است. واحد خانواده در اسپانیا از دیگر کشورهای اروپایی، بزرگتر است. شاید آنها به نظر، مردمی تنبل بیایند؛ ولی در واقع چنین نیست، آنها مردمی زحمت‌کش هستند. اسپانیایی‌ها به موسیقی و رقص علاقه دارند.

ورود رومیان به اسپانیا در سال ۱۳۳ قبل از میلاد و تأثیر فرهنگ رومی بر اکثریت جمعیت شبه جزیره ایبریا، آنچنان فرهنگ کلاسیک را در آنها نهادینه کرد که در نتیجه آنان در برابر حملات مکرر قبایل وحشی با تکیه بر این فرهنگ، توان مقاومت پیدا کردند.

در طی حدود ۸ قرن بعد از فتح اسپانیا به دست مسلمانان، تا خروج آخرین بازماندگان حکومت آنان، آنچنان مخلوطی از فرهنگ‌های مختلف اسلامی، رومی و مسیحی ایجاد شد که امروز نیز فرهنگ اسپانیایی را از دیگر فرهنگ‌های اروپایی متمایز می‌کند.

در ۱۱۲۵ مدرسه‌ای در تولدو برای ترجمه آثار ارسطو، اقلیدس، بطلمیوس و جالینوس به زبان لاتین و بعدها به سایر زبانهای اروپایی، وجود داشت و بدین سان طب، داروشناسی، گیاه‌شناسی و مثلثات به اروپا راه یافت. اسپانیا به دلیل موقعیت ویژه‌اش، یعنی واقع شدن در محل تلاقی دو فرهنگ اسلامی - شرقی و اروپای غربی، جایگاه خاصی در میان ملل اروپایی پیدا کرد. طی قرون ۱۶ و ۱۷ که به عصر طلایی تمدن اسپانیا معروف است، این کشور از نظر سیاست، ادبیات، هنر و الهیات، حقوق و علوم سرآمد کشورهای اروپایی بود.

فرهنگ سنتی اسپانیا که عمیقاً ریشه در مذهب، به خصوص آیین کاتولیک داشت، با حرکت عمومی اروپا به سوی سکولاریسم در قرن ۱۸ و همراهی نکردن اسپانیا، دچار نوعی انزوا شد. این وضعیت در قرن ۱۹ به نوعی برخورد میان دو دیدگاه سنتی و ناسیونالیستی از یک سو و طرفدارن لیبرالیسم اروپایی از سوی دیگر انجامید همین وضعیت در اسپانیا موجب ابداع و رشد مکاتب برجسته و بدیع هنری شد. شاید بتوان ظهور سالوادور دالی (Salvador Dali) و پیکاسو (Pablo Picasso) (دو تن از نام‌آورترین نقاشان صاحب سبک اسپانیایی در دوران معاصر) را از ثمرات این برخورد دانست. پدیده‌ی فرهنگی مهم دیگری که در فرهنگ اسپانیا باید به آن اشاره کرد، گاوبازی است. در قسمت ورزش به این موضوع خواهیم پرداخت.

جشن ها و تعطیلات

تعطیلات اصلی اسپانیا سه یا ۴ هفته در ژوئیه و اگوست است. تعطیلات رسمی، عبارتند از:

۱- سال نو: اول ژانویه (دی ۱۱) (New Year's Day)؛

۲- روز سه پادشاه مقدس: ۶ ژانویه (دی ۱۶)؛

۳- جشن سن خوزه ۱۹: (San Jose) مارس (۲۹ اسفند)؛

۴- روز کارگر (Labour Day): اول می (۱۱ اردیبهشت)؛

۵- جمعه خوب (Good Friday): متغیر

۶- روز عروج حضرت مریم (Assumption of Mary): ۱۵ اگوست (۲۴ مرداد)؛

۷- روز سانتیاگو (Santiago Aposta): ۲۵ جولای (۳ مرداد)؛

۸- روز ملی (سالگرد رسیدن کریستوف کلمب به آمریکا) (Corpus Christi): ۱۲ اکتبر (۲۰ مهر)؛

۹- روز قدیسین (All Saints' Day): اول نوامبر (۱۰ آبان)؛

۱۰- روز تأسیس (Constitution Day): ۶ دسامبر (۱۵ آذر)؛

۱۱- روز کریسمس (Christmas day): ۲۵ دسامبر (۴ دی)؛

۱۲- پذیرش حضرت مریم (Immaculate Conception): ۸ دسامبر (۱۷ آذر).

روز ملی

جمعه خوب

آنیز هفته مقدس

روز سانتیاگو

- جشن سه پادشاه مقدس (Magi)، روزی است که در آن، مردم اسپانیا از قدیم الایام، هدایای کریسمس خود را باز می کنند و خاطره و سالروز سه مگی را جشن می گیرند و به یاد می آوردند که سه مگی، هدایای آنها را از جمله طلا و کندر و مر به عیسی مسیح نوزاد تقدیم کردند. یکی از بخشهای مهم زندگی مردم اسپانیا جشنواره های آنهاست. این جشنواره ها معمولاً با آیین رسمی عشای ربانی شروع می شوند و پس از آن، مردم، دسته جمعی و با شکوه بسیار در خیابانها حرکت می کنند و تصویرهایی را با خود حمل می کنند. موسیقی، رقص، شعر و آواز به این مراسم جالب، روحی تازه می بخشند.

جشن های کورپس کریستی (Corpus Christi) در تولدو و گرانا و آیین هفته مقدس در آندلس (مخصوصاً در سویل)، والا دولید (Valladolid Cuenca)، و زامورا (Zamora) از وقایع مهم در این کشورند.

جشنواره مهم دیگر، جشن آتش بازی جوزف مقدس (Fallas de son Joso) است که در اسفند ماه (۱۹ مارس) در والنسیا برگزار می شود. مجسمه هایی با شکوه و بزرگ از جنس خمیر کاغذی و تصاویر طنز آمیز با موضوع شخصیت های ملی و وقایع سال، نمایش داده می شود. در پایان هفته، بهترین مجسمه ها را در یک جشن آتش بازی می سوزانند.

مراسم فریا دو ابریل (Feria de Abril) در فروردین ماه در سویل برگزار می شود. در ژوئن (خرداد)، هزاران نفر سوارکار با اسبهای آراسته شان، به ال روسیو (EL Rocío) می روند. رقص اسپانیولی (فلامینگو) و جشنهای دیگر، همراه با این مراسم برگزار می شوند. - زیارت سانتیاگو (Santiago) در تیر ماه، مراسمی است که در طی آن، از قدیس حامی اسپانیا تجلیل می کنند و زائران از سراسر دنیا پیاده از پیرنه به گالیسیا می روند.

در تیر ماه جشنهای سان فرمین (San Fermin) در پامپلونا (PomPlona) برگزار می شود. این جشنها در ۷ جولای آغاز می شوند و در ۱۴ جولای گاوها را از میان خیابان ها برای شرکت در مسابقه گاوبازی از خیابانها عبور می دهند.

خوراک

خوراک عمده اسپانیایی‌ها غذاهایی است که از زمان سلطه مسلمانان بر این کشور رایج شده‌اند؛ علاوه بر آن، برخی غذاهای بومی آمریکایی‌ها را اسپانیایی‌ها به اروپا معرفی کرده‌اند.

از قدیم، وعده اصلی غذای اسپانیایی‌ها در روز حدود ساعت ۲ تا ۴ بعدازظهر و در شب ۹ تا ۱۱ شب بوده است. اکثر مردم حدود ساعت ۵ تا ۶، یک نوع غذای سبک به نام مریندا (Merienda) و یا بکودیلو (Bocodillo) (یک نوع ساندویچ) به همراه یک نوشیدنی گرم می‌خورند.

در شام رسمی، میزبان محل نشستن افراد را معین می‌کند و ابتدا زنان و افراد مسن می‌نشینند. دستها در طول غذا خوردن باید روی میز باشند نه روی لباس. در پایان غذا کارد و چنگال را کنار هم در بشقاب می‌گذارند. صبحانه سبک است و شامل قهوه، شکلات داغ، نان و مربا یا چورو (Churro) است (تکه‌های خمیر سرخ شده، مخلوط با شکر). برای میان وعده‌های روزانه از غذاهای گوشتی، ماهی، سالاد، میوه و پنیر استفاده می‌کنند. آنها انواع مختلف نان دارند.

اسپانیایی‌ها در غذاهای جدیدشان از سیب زمینی، گوجه فرنگی، فلفل، لوبیا و روغن زیتون زیاد استفاده می‌کنند. در نواحی شمالی از کره و روغن خوک استفاده می‌شود. در اسپانیا، غذا و خوراکی نسبتاً ارزان است.

- چورو (Churro) یک نوع غذای سنتی حاضری است. برای تهیه آن، خمیر نان شیرینی را سرخ می‌کنند. این غذا را اغلب دست فروشها در خیابان پیش چشم خریدار آماده می‌کنند. چورو را بیشتر برای صبحانه می‌خورند.

- تاپاس (Tapas) نام انواع مواد و غذاهای اشتها آور خاص مردم اسپانیا است؛ ممکن است تاپاس، سرد باشد؛ مثل مخلوط روغن زیتون و پنیر و یا گرم باشد مانند پانتیلی تاس (Puntillitas) (ماهی مرکب سرخ شده). معمولاً تاپاس را بین زمان اتمام کار تا شام، یا در تعطیلات آخر هفته موقع ناهار می خورند. ۸ تا ۱۲ نوع تاپاس را در رستوران های اسپانیا ارایه می کنند. چاشنی تاپاس عمدتاً با سیر، چیلی یا پاپریکا (نوعی فلفل قرمز)، نمک، زعفران، فلفل، زیره و گاهی اوقات با مقدار زیادی روغن زیتون است.

- یکی دیگر از غذاهای مورد علاقه مردم اسپانیا سرانو (Jamón Serrano) است. گوشت خوک را تکه تکه می کنند و دو هفته در نمک می خوابانند؛ سپس آنها را می شویند و به صورت دلخواه در غذاهای مختلف استفاده می کنند.

- پائلا (Paella) یک نوع غذای سنتی مورد علاقه مردم اسپانیاست و از گوشت و جانوران دریایی، برنج، سبزیجات و زعفران درست می شود. در واقع سه ماده اصلی آن برنج، زعفران و روغن زیتون است. پائلا خوراک برنج متداول مردم منطقه والنسیاست که غالباً یکشنبه ها می خورند.

غذای نواحی مختلف اسپانیا متفاوت است؛ ولی تقریباً همگی این ویژگیها را دارند:

- استفاده از روغن زیتون، سیر و پیاز؛
- استفاده از نان به همراه غذا؛
- نوشیدن شراب در طول وعده های غذایی؛
- مصرف سالاد، به خصوص در تابستان؛
- مصرف میوه یا لبنیات، برای دسر در موقعیت های خاص از تارت و کیک هم برای دسر استفاده می کنند؛

تورتیلا

کرکیدو

کافه سولو

مریندا

استفاده از سوفریتو(Sofrito) در غذاهای مختلف (سوفریتو یک مکمل غذای معروف در اسپانیاست که مواد اولیه آن، سیر، پیاز و گوجه فرنگی است که در روغن زیتون سرخ شده است). می‌گویند سوفریتو، ماده‌ی سرخ‌کردنی خاص جنوب، کبابی کردن در مرکز و آب‌پز کردن غذا در شمال کشور است.

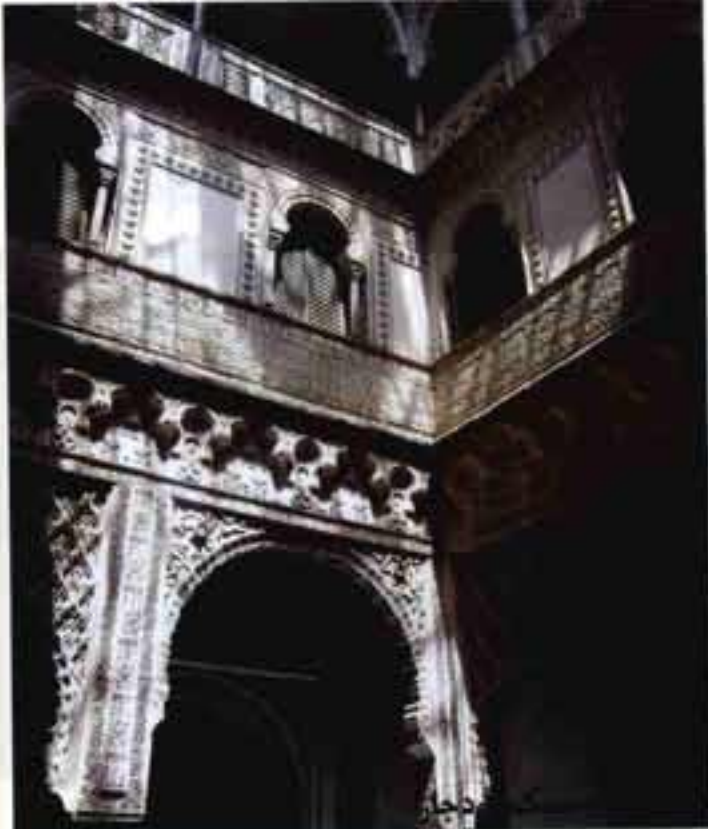
برخی غذاهای رایج آنها عبارت است از: تورتیلا (Tortilla) (نان و نوعی املت اسپانیایی که از املت تخم مرغ با سیب زمینی سرخ شده تشکیل شده است و بر حسب ناحیه و ذائقه، پیاز و سیر هم به آن افزوده می‌شود)، انواع سوسیس از جمله مورسیلا (Morcilla)، کوریزو (سوسیس خوک ادویه دار) (Chorizo)، کوکیدو (نوعی تاس کباب که شامل گوشت، نخود و لوبیا، سوسیس سبزیجات و گاهی اوقات سیر و پیاز، هویج و کلم و سیب زمینی است) (Cocido) و کالاماری (ماهی مرکب سرخ شده) (Calamari). در اسپانیا قهوه زیاد می‌نوشند. کافی سولو (Cafe Solo) قهوه تیره ایست که در فنجان‌های کوچک می‌خورند و بسیار قوی و غلیظ است. کافی کن لیچ (Cafe con leche) یا شیر قهوه از دیگر نوشیدنی‌های مورد علاقه اسپانیایی هاست.

پوشاک

تقریباً هر منطقه اسپانیا لباس خاص خود را دارد. امروزه سبک لباس اکثر مردم اسپانیا مثل بقیه اروپایی هاست؛ اما هنوز هم مردم بعضی مناطق در حفظ لباس سنتی خود اصرار دارند. به عنوان مثال، سبک لباس مردم اکسترامادورا (Extremadura) و شهرهای کوچک‌تری در کاستیل (Castile) حتی جشنها و جشنواره ها ساده و بی زر و زیور است؛ در حالیکه سبک لباس آندلس پر زرق و برق و تجملی است. بارسلونا یکی از شهرهای مدگرای اروپاست. زارا (Zara) یکی از کمپانی‌های معروف پوشاک دنیا است که مرکز آن در اسپانیا قرار دارد. کمپانی زارا دو خط اصلی تولید (پوشاک زنان و مردان) و پنج زیر مجموعه دارد. کار طراحی، تولید و توزیع محصولات به عهده خود کمپانی است.

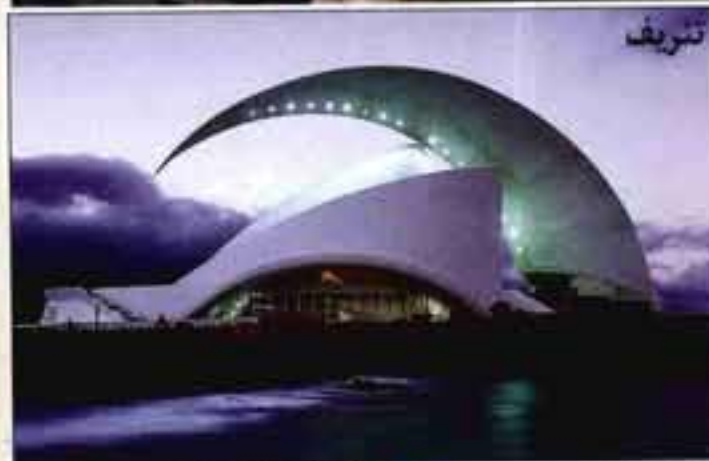
معماری

معماری این کشور به تبع تاریخ آن، تحت تأثیر عوامل مختلفی بوده است. زمانی تحت کنترل امپراتوری روم و زمانی تحت سیطره حکومت اسلامی و اعراب بوده است. مثلاً کوردوبا (Cordoba) به عنوان پایتخت و مرکز فرهنگی زمان خودش یعنی زمان حکومت بنی امیه (Umayyad Dynasty) در اسپانیا به وجود آمده است. به تدریج که مسیحیان حاکم شدند، سبک‌های خاص خود را رواج دادند. طراحان و معماران اسپانیایی، ابتدا از معماری اروپا دور بودند ولی بعدها به مکتب گوتیک و رومن (Romansqu) پیوستند. سبک (Mudejar) از قرن ۱۲ تا ۱۷ تحت تأثیر اروپا و اعراب به وجود آمد. ورود جریانهای مدرن به فضاهای آکادمیک اسپانیا، زمینه ساز ظهور شخصیت‌های برجسته‌ای چون گودی (Gaudi) و بسیاری معماران مطرح قرن بیستم شد. گروهی به نام گیت پاس (Gatepas) سبک بین المللی اینترناسیونال (International) را ایجاد کردند.

رافائل مونوا
FLOORNATURE

تشریف

اسپانیای امروز، شاهد انقلاب و دگرگونی در معماری است که طلایه داران آن رافائل مونوا (Rafael Moneo)، سانتیاگو کالاتروا (Santiago Calatrola) و ریکاردو بوفیل (Ricardo Bofill) هستند.

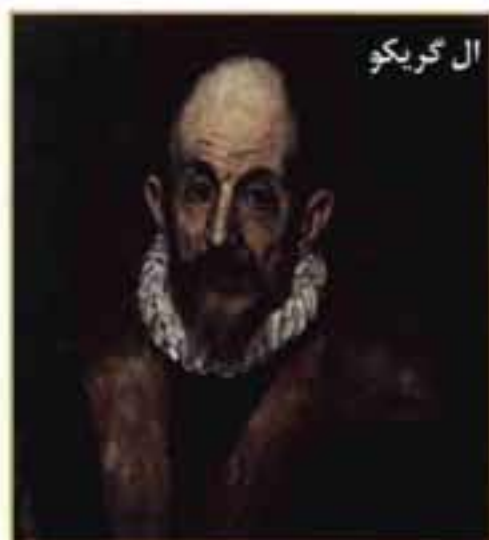
آثار معماری قابل توجه اسپانیا در شهرهای سویل، کوردوبا و گرانادا متمرکزند.

سانتیاگو کالاتروا

آنتونیو گودی

ال گریکو

دیه گو ولازکوز

فرانسیسکو گویا

اسپانیا نقاشان بسیاری داشته و برخی از آنها مانند پیکاسو و دالی، از مشهورترین نقاشان جهان هستند نقاشان مختلف طی قرون متمادی آثار خود را به سبک های مختلف به جا گذاشته اند. مشهورترین نقاشان اسپانیا عبارتند از:

۱. ال گریکو (El Greco) که نقاشی معروفش به نام چشم انداز تولدو (View of Toledo) مربوط به اواخر قرن ۱۶ است. (۱۵۴۱-۱۶۱۴):
۲. دیه گو ولازکوز (Diego Velazquez) در قرن ۱۷ (۱۵۹۹-۱۶۶۰):
۳. فرانسیسکو گویا (Francisco Goya): آثار او در اواخر قرن ۱۸ و اوایل قرن ۱۹ به رشد هنر مدرن کمک کرده است. (۱۷۴۶-۱۸۲۸):
۴. سالوادور دالی (Salvador Dali) نقاش سوررئال (۱۹۰۴-۱۹۸۹):
۵. پابلو پیکاسو (Pablo Picasso) که یکی از معروفترین هنرمندان قرن ۲۰ است (۱۸۸۱-۱۹۷۳).

سالوادور دالی

پابلو پیکاسو

در دنیا کشور اسپانیا را سرزمین موسیقی و رقص و آواز می دانند. موسیقی اسپانیایی ریتم و شور و نشاطی دارد که ناشی از تأثیر فرهنگ رومی و عربی مورس (Moors) است. سازهای اصلی اسپانیا گیتار، دایره، قاشقک و وسیله ای به نام نی انبان می باشد. بعضی معتقدند منشأ ایجاد قاشقک و طبل، منطقه باسک- که از آلات فرعی ارکسترها هستند- این کشور است.

از نظر مردم انگلیسی زبان دنیا، موسیقی اسپانیایی مترادف است با فلامنکو (Flamenco) که نوعی موسیقی آندلسی است؛ ولی فلامنکو همه موسیقی اسپانیا نیست؛ سبک های متفاوتی از موسیقی مردمی (Folk) و سبکهای مدرن؛ مثل پاپ و راک نیز در اسپانیا رایجند.

در زمان سلطنت پادشاهان کاتولیک، استادان موسیقی مذهبی در کلیساها به تعلیم مشغول بودند. در قرن ۱۶- که قرن تحول و تکمیل انواع هنرها در اسپانیا است- موسیقی اسپانیا نیز سیر تکاملی پیمود و مراحل علمی و عملی را طی کرد. معروفترین استادان این قرن، توماس لوئی دو ویکتوریا (۱۶۱۱-1۵۴۸) است که شهرتش در تمام اسپانیا و حتی در فرانسه بر سر زبانها بود.

از پایان قرن ۱۷ تا اوایل قرن ۱۹، موسیقی کلاسیک اسپانیا از رونق افتاد. از چهره های برجسته این دوره، آنتونیوسلر (۱۷۸۳-1۷۲۹)

و جوان کریسوستما آریاگا (Juan Crisostoma Arriaga)

را می توان نام برد که نخستین سمفونی رم را در اسپانیا اجرا کرده است.

(Zarzuela) نوعی اپرای بومی اسپانیایی است

که در قرن ۱۷ شکل گرفته است. از آهنگسازان

برجسته آن می توان روپرتو چابی (Ruperto Chapi)

فدریکو چوکا (Federico Chueca) و توماس برتون

(Tomas Breton) را نام برد.

روپرتو چابی

از افراد برجسته دوره ناسیونالیسم (دوره‌ای در موسیقی) می‌توان به فیلیپ پدرل (Felipe Pedrell)، ایساک البنیز (Issac Albeniz)، انریکو گرانادوس (Enrique Granados)، مانوئل دو فاللا (Manuel de Falla) و خواکین تورینا (Joaquin Turina) اشاره کرد.

در اسپانیا به طور کلی، سه نوع موسیقی رایج وجود دارد:

۱- موسیقی پاپ: این نوع موسیقی در اواخر دوره حکومت فرانکو شکوفا شد. اولین ستاره‌های موسیقی پاپ، زنان بودند. در طول دهه ۱۹۶۰ و اوایل دهه ۱۹۷۰، صنعت توریسیم به شدت رونق یافت و به همراه خود، سبک‌های موسیقی متنوعی را به این کشور آورد. از گروه‌های پاپ معروف اسپانیا می‌توان به لاس برینکاس (Los Brincos)، کانووا (Canovas) و آدولفو (Adolfo) اشاره کرد:

۲- فلامنکو: موسیقی مردمی سرزمین آندلس است که سه جزء دارد: آواز، رقص و گیتار. تاریخ اولیه آن به ۱۷۷۴ بر می‌گردد. منشأ این موسیقی، احتمالاً به کادیز و تریانا (Triana) و جرس دولافرانترا (Jerez de la Frontera) بر می‌گردد و از بقایای موسیقی دوران حکومت اعراب در طول قرون ۱۴-۸ است. این گونه موسیقی، از بعضی جهات، تحت تأثیر موسیقی کشورهای مصر، پاکستان و هند نیز بوده است.

۳- موسیقی ناحیه‌ای: تمام نواحی خود مختار اسپانیا موسیقی خاص خود را دارند؛ به عنوان مثال، آراگون، کانتابریا، جزایر قناری و ...

سینما

با آنکه سینمای اسپانیا در سال‌های اخیر و در واقع، پس از سقوط دیکتاتوری فرانکو در جهان شناخته شده؛ اما اولین فیلم سینمایی اسپانیا در ۱۸۹۵ در بارسلون به نمایش درآمد و اسپانیایی‌ها از همان زمان آغاز به ساختن فیلم کردند. از سال ۱۹۱۴، شهر بارسلون مرکز صنعت فیلم سازی اسپانیا شد و این وضع تا سال ۱۹۶۰ ادامه یافت. در دهه ۲۰، بیشتر فیلم‌های داستانی ساخته می‌شد. در سال ۱۹۳۱، یک شرکت فیلم سازی تأسیس شد که تا چند دهه بر تولید فیلم اسپانیا تسلط داشت. از سال ۱۹۳۶، جنگ داخلی اسپانیا آغاز شد و در سال ۱۹۳۹ با پیروزی ژنرال فرانکو به پایان رسید. یکی از اولین اقدامات حکومت فرانکو تحت کنترل درآوردن سینما بود. نیروهای ملی‌گرا فیلم‌های اسپانیایی را حتی در سال ۱۹۳۷ سانسور می‌کردند. در سال ۱۹۴۱، فیلم سازان مجبور بودند فیلم نامه‌ها را پیش از آغاز فیلم برداری به مأموران حکومتی بدهند.

خوزه انتونیو نیوس کنده

کارلوس سانورا

لونیس برلانگا

سانسور سینمای اسپانیا علاوه بر مسایل سیاسی - مانند وفاداری به حکومت - بر شکل بیان زندگی روزمره هم نظارت داشت؛ مثلاً زنها فقط می توانستند به عنوان خدمتکار یا همسر در فیلم ها حضور پیدا کنند. نحوه برخورد با کلیسا و مباحث اخلاقی، از موارد دیگری بودند که مورد توجه مأموران حکومتی بود. حکومت فرانکو، سینما را بخشی از نیروی تبلیغاتی می دانست و نیمی از بودجه فیلمهایی را که با توجه به منافع ملی ساخته می شدند، پرداخت می کرد. با وجود همه فشارها، سینماگران اسپانیایی موفق شدند در کنار این گونه فیلمها به ساختن فیلم های هنری و غیر سیاسی بپردازند که ملزم به تبلیغ خواسته های دولت، نباشد. در این دوره سینمای موزیکال نیز مورد توجه مردم بود.

سینمای واقع گرای اسپانیا در دهه ۵۰ شکل گرفت. مهمترین فیلم واقع گرای این دوره، شیارها (Sarcos) است؛ محصول ۱۹۵۱ و ساخته خوزه انتونیو نیوس کنده (José Antonio Nieves Conde).

سه فیلم ساز بزرگ اسپانیا خوان انتونیو باردِم (Antonio Bardem)، کارلوس سانورا (Carlos Saura) و لونیس برلانگا (Luis Garcia Berlanga) در دهه ۵۰ کار خود را آغاز کردند. در ۱۹۵۱، مهمترین رویداد سینمایی در اسپانیا اتفاق افتاد؛ یعنی برگزاری جشنواره سینمای نئورئالیستی ایتالیا. در این جشنواره، فیلم سازان اسپانیایی برای اولین بار با سینمای نئورئالیست آشنا شدند. در همان سال، باردِم و برلانگا اولین فیلم خود، «خانواده شاد» را ساختند که اثری نئورئالیستی بود. برلانگا در سال ۱۹۵۲ فیلم «آقای مارشال» را ساخت که در جشنواره کن با استقبال مواجه شد. کارلوس سانورا در اواخر دهه ۵۰ آغاز به کار کرد. او با سومین فیلمش «عمارت» (شکار) ۱۹۶۶ به شهرت جهانی رسید. این کارگردان در سال ۱۹۶۸، جایزه خرس نقره ای جشنواره برلین را به خود اختصاص داد و در سال ۱۹۷۴، برنده جایزه هیأت داوران کن شد. در سال ۱۹۸۱، خرس طلایی جشنواره برلین را از آن خود کرد و در سال ۱۹۸۳ به خاطر فیلم «کارمن» جایزه آکادمی فیلم انگلستان را برای بهترین فیلم خارجی دریافت کرد.

سینمای اسپانیا در سال ۱۹۶۰ شاهد فعالیت لوئیس بونوئل (Luis Bunuel) بود. او در دوران تحصیل در دانشگاه مادرید با سالوادوردالی - نقاش - گارسیالورکا (Garcia Lorca) - شاعر اسپانیایی - و بسیاری از روشنفکران بزرگ اسپانیا هم دوره و دوست بود. او در سال ۱۹۲۰، در دانشگاه، یک باشگاه سینمایی تأسیس کرد که در اروپای آن زمان، کاری نو بود. در سال ۱۹۲۵ به پاریس و پس از مدتی به نیویورک رفت و در سالهای ۱۹۴۶-۱۹۶۵ در مکزیک فعالیت کرد.

در دهه ۶۰، گروهی دیگر از فیلم سازان جوان وارد عرصه سینما شدند که سعی داشتند با محدودیتهای رژیم فرانکو مبارزه کنند و بر اثر تلاش آنها بین سالهای ۱۹۶۲ تا ۱۹۶۶ «سینمای جدید اسپانیا» به وجود آمد که با زبان خاص خود به انتقاد از وضعیت اجتماعی موجود پرداخت.

گروه دیگری نیز در این دوره فعالیت می کردند که به پیروان مکتب بارسلون معروف بودند. آنها واقعیت را با خیالپردازی و رویا درهم آمیختند. در کنار این گروهها، فیلم سازان دیگری هم بودند که فیلمهای سبک غربی، جاسوسی پلیسی و کمدهای کم ارزش و امثال آن را تولید می کردند که این گونه آثار، تا حدی از سخت گیریهای دولتی می کاست. در سالهای اخیر، سینمای اسپانیا با تکنیکهای خاص خود و در نتیجه خلاقیت فعالان این سینما تفاوت بسیاری با گذشته پیدا کرده است.

رقص

رقص اسپانیا قدمت بسیاری دارد و منشأ پیدایش آن، این گونه رقص هاست :

- ۱- رقص دختران آندلسی که در زمان رومیان معروف بوده است؛
- ۲- رقصی که سرگرمی دربار در زمان حکومت اعراب بوده است؛
- ۳- رقص به شکل تئاتر و نمایش در (۱۵۰۴-۱۴۷۴) زمان حکومت ایزابلا (Isabella) و فردیناند (Ferdinand) :
- ۴- رقص های قرن ۱۶ از جمله زاراباندا (Zarabanda)، چاسونا (Chasona)، فولیا (Folia)، پاساکال (Pasacalle)؛
- ۵- رقص های آیینی و نیایشی که امروزه هم در کلیسای جامع تولدو (Toledo) برگزار می شود.

رقص مدرن اسپانیا به ۴ گروه اصلی تقسیم می شود :

- ۱- رقص محلی؛ مثل سویلین آندلس (Sevillian of Andalusia) ساردانای کاتالونیا (Sardana of Catalonia)، فاندانگو (Fandango) و خوتای آراگون (Jota of Aragon) .

۲- رقص فلامنکو (Flamenco) که اصل آن، اندلسی است، در طول چندین قرن به وجود آمده است و معروفترین رقص اسپانیا است که برنامه اصلی جشن‌های مختلف این کشور محسوب می‌شود. رقص فلامنکو یکی از سه عنصر مهم موسیقی فلامنکو است؛

۳- رقص گروهی (School) یا رقص کلاسیک که به شیوه سبک تئاتری رقص‌های محلی است. اوج رونق این رقص در قرن ۱۹ بود؛

۴- رقص نئوکلاسیک که در اواخر قرن ۱۹ ایجاد شد.

THE ROUGH GUIDE to

Flamenco

ادبیات قرن بیستم اسپانیا را کسانی به وجود آورده اند که شهروند اسپانیا بوده اند، اما در طول جنگ داخلی اسپانیا (۱۹۳۶-۱۹۳۹) یا در دوره دیکتاتوری فرانسیسکو فرانکو (۱۹۷۵-۱۹۳۹) خارج از اسپانیا زندگی می کرده اند. جغرافیا نقش مهمی در رشد و پیشرفت ادبیات اسپانیا داشته است؛ چون اسپانیا در شبه جزیره ایبریا و در گوشه جنوب غربی اروپا قرار دارد، از بقیه کشورهای اروپایی دور مانده است. تنوع ادبیات این کشور، به دلیل تنوع جمعیت و گونه های قومی آن است. ترکیبی از مردم نواحی مدیترانه ای با میراث فرهنگی غنی، اعراب آفریقای شمالی، یهودیان خاورمیانه و مسیحیان شبه جزیره ایبریا و شمال مدیترانه، مجموعاً سبکها و موضوعات ادبی منحصر به فردی ایجاد کرده اند. تأثیر هر یک از این گروه ها در جای جای آثار ادبی این کشور، به وضوح، قابل تشخیص است؛ در نتیجه، ادبیات اسپانیا ترکیبی از میراث مسیحیت، اعراب و یهود است که در عین حال، تحت تأثیر جنبش های ادبی رنسانس، رمانتیسم، رئالیسم، مدرنیسم و ناتورالیسم بوده است.

تحصیلات

قرون وسطی دوران شکوفایی علوم در اسپانیا بوده است؛ زمانی که مسلمانان، مسیحیان و یهودیان، مراکز مذهبی قدرتمندی در کوردوبا، گرانادا و تولدو تأسیس کردند که از نظر سطح آموزش، وضعیت بسیار خوبی داشته اند. دانشگاه سالامانس (۱۲۱۸) (Salamanca) از قرن ۱۶ به بعد الگوی دانشگاههای آمریکای لاتین بوده است که این امر، خود تأثیر بین المللی آموزش به شیوه اسپانیایی را نشان می دهد. در قرن ۱۶، دانشگاه آلكالا (Alcala) به خاطر ترجمه های چند زبانه انجیل در آن، معروف بود (این دانشگاه در ۱۸۳۶ به مادرید منتقل شد و در حال حاضر به نام دانشگاه کامپلوتنس (Complutense) شناخته می شود).

خوان لویس وایوز

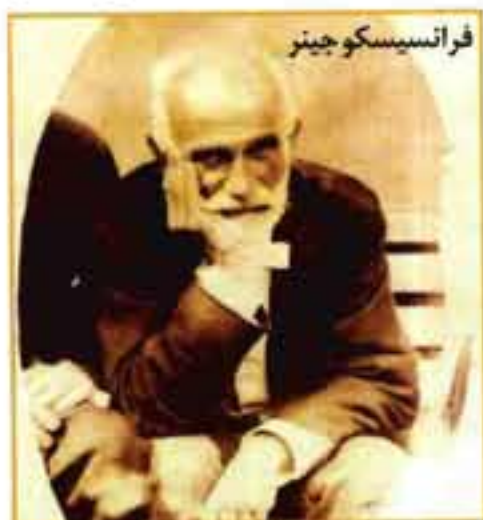
استادان اسپانیایی مهم آن دوره، خوان هارت (۱۵۳۰-۱۵۹۲) (Juan Huarte) (که پیشرو استفاده از روان شناسی در آموزش، فلسفه و از پیشروان انسان گرایی است)، خوان لویس وایوز (۱۴۹۲-۱۵۴۰) (Juan Luis Vives) (که نظریات جدیدی در آموزش داشت و از آموزش زنان حمایت کرد) و سن ایگناتوس (۱۴۹۱-۱۵۵۶) (Saint Ignatius of Loyola) (که مؤسس جامعه عیسوی بود). افراد دیگری که نقش مهمی در آموزش قرن ۱۹ و ۲۰ داشتند، عبارتند از:

- فرانسیسکو جینر دولوس ریوس (۱۸۳۹-۱۹۱۵) (Francisco Giner de los Rios) که به دنبال اصلاحات در آموزش عالی و آموزش و تحصیلات بانوان بود؛

- فرانسیسکو فرر گاردیا (Francisco Ferrer I Guardia) ملی‌گرای بود که از اصلاحات و آزادی آموزش حمایت کرد؛

- خوزه اورتگی گاست (Jose Ortega Gosset) (۱۸۸۳-۱۹۵۵)، فیلسوف مشهوری که نوشته‌های او در زمینهٔ رسالت و نقش دانشگاه در جامعه به چند زبان ترجمه شده است.

آموزش در اسپانیا برای سنین ۶ تا ۱۶ سال، اجباری و رایگان است. سیستم آموزشی، شامل سه دوره است :

فرانسیسکو جینر

۱- پیش دبستانی (۳ تا ۵ سال)؛

۲- دبستان (۶ تا ۱۱ سال)؛

۳- متوسطه (۱۲ تا ۱۶ سال که شامل دو دورهٔ ۲ ساله است).

بعد از این سه مرحله، دانش‌آموزان

برای ادامهٔ تحصیل، دو راه دارند:

۱- دورهٔ آموزش شغلی یا حرفه‌ای

به مدت ۱ تا ۲ سال؛

۲- دورهٔ ۲ ساله بچیلراتو (Bachillerato)

که دورهٔ آمادگی

برای ورود به دانشگاه است. (سیستم

دانشگاهی در اسپانیا سه دوره دارد).

دانشگاه‌های مهم :

۱- دانشگاه مادرید (۱۸۳۶)؛

۲- دانشگاه پلی‌تکنیک مادرید (۱۹۷۱)؛

۳- دانشگاه بارسلونا (۱۴۵۰)؛

۴- دانشگاه گرانادا (۱۵۲۶)؛

۵- دانشگاه سالامانکا (۱۲۱۸)؛

۶- دانشگاه سویل (۱۵۰۳)؛

۷- دانشگاه والنسیا (۱۵۱۰).

۹۷ درصد افراد بالای ۷ سال در این کشور، با سوادند.

فرانسیسکو فرر گاردیا

خوزه اورتگی گاست

ورزشهای اصلی و پرطرفدار اسپانیا، فوتبال، گلوبازی، دوچرخه سواری، تنیس و شنا هستند. امروزه اسپانیا در ورزش جهان، یک وزنه اساسی به شمار می آید؛ به خصوص پس از المپیک تابستانی ۱۹۹۲ که در بارسلون برگزار شد.

فوتبال

مهمترین ورزش اسپانیا فوتبال است. معروفترین باشگاههای آن، رئال مادرید (Real Madrid)، اف.سی. بارسلونا (F.C. Barcelona) و اف.سی. والنسیا (F.C. Valencia) هستند. تیم رئال مادرید با ۹ بار قهرمانی در باشگاههای اروپا، رکورددار این جام است. در بیست و سوم دسامبر سال ۲۰۰۰، عنوان بهترین باشگاه قرن بیستم از طرف فیفا به این باشگاه داده شد.

تیم فوتبال ملی اسپانیا ۱۱ بار به جام جهانی راه یافته است و در ۱۹۶۴ برنده مسابقات قهرمانی فوتبال اروپا شد. اسپانیا در سال ۱۹۸۲ میزبان مسابقات جام جهانی فوتبال بود که ایتالیا در آن، مقام قهرمانی را کسب کرد. در مسابقات قهرمانی باشگاههای اروپا (۱۹۹۲) بارسلونا قهرمان شد و در سال ۲۰۰۵، قهرمانی خود را تکرار کرد. سیستم لیگ فوتبال اسپانیا به ۴ سطح تقسیم می شود: سطح اول، لالیگا، سطح دوم، سگاندا آ (A Segunda)، سطح سوم، سگاندا بی (Segunda B) و سطح چهارم، ترسرا (Tercera) و به صورت سلسله مراتبی است. سطح اول (لالیگا) از همه مهمتر و جزو چهار لیگ برتر جهان است.

تیم ملی اسپانیا پس از ۴۴ سال توانست در جام ملت های اروپا سال ۲۰۰۸ با شکست آلمان در مسابقه فینال، به قهرمانی برسد و عنوان بهترین تیم جهان را بدست آورد.

گاو بازی

این ورزش را اعراب در قرن ۱۱ به اسپانیا معرفی کردند؛ از اسپانیا به مستعمرات آمریکای مرکزی و جنوبی راه یافته و در قرن ۱۹ به فرانسه رسیده است (البته تئوری های متفاوتی در این زمینه وجود دارد). ابتدا فقط در روستاها برگزار می شد؛ ولی به تدریج با ساخت میدان گاو بازی در روندا (Ronda) در اواخر قرن ۱۸ (سال ۱۷۸۴) بیشتر شناخته و رایج شد. در اسپانیا دو نوع اصلی گاو بازی به نامهای کوریدا دو تورس (بدون اسب) (Corrida de toros) و فیستا براوا (از روی اسب) (Fiesta brava) وجود دارد. فصل گاو بازی در اسپانیا از مارس تا اکتبر (اسفند تا آبان) است. این ورزش، در اصل ۵ سبک دارد و در اروپای جنوب غربی، بسیار پر طرفدار است. اصلیتین رقابت ها همزمان با جشنهای مذهبی این کشور است که مهمترین آنها جشن مذهبی و عید سان ایزیدور (San Isidro) است در مادرید. علاوه بر این، در روز جشن سان پدرو

ریگالادو (San Pedro Regalado)

هم در والادولید (Valladolid) مسابقات گاو بازی برگزار می شود.

کوریدا دو تورس

دوچرخه سواری

یکی دیگر از ورزشهای اصلی اسپانیا دوچرخه سواری است. این ورزش، از دهه ۱۹۴۰ مطرح شد. مسابقات دوچرخه سواری ولتا اسپانا (Vuelta a Espana)، تور فرانسه (Tour de France) و تور ایتالیا (Giro d Italia) مهمترین و معتبرترین مسابقات دوچرخه سواری جهان هستند. فدریکو باهامونتس (۱۹۵۹) (Federico Bahamontes)، لوئیس اوکانا (۱۹۷۳) (Luis Ocana) و پدرو دلگامو (۱۹۸۸) (Pedro Delgado) برنده مسابقات تور فرانسه بودند. موفقترین دوچرخه سوار اسپانیایی، میگل ایندوراین (Miguel Indurain) است که ۵ بار در سالهای ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۵، برنده مسابقات تور فرانسه شده است.

گلف

از ورزشهایی است که در بین مردم اسپانیا طرفداران بسیار دارد. اسپانیا در سال ۱۹۹۷، میزبان مسابقات گلف رایدر کاپ (Ryder Cup) بوده است.

شکار

یکی از ورزشهای قدیمی و سنتی اسپانیا شکار است. دو نوع شکار وجود دارد:

- ۱- شکار کوچک، مثل شکار خرگوش؛
- ۲- شکار بزرگ، مثل خرس و گوزن. شکار در اسپانیا این فرصت را به شکارچیان می دهد تا از طبیعت وحشی اسپانیا و زیباییهای آن استفاده کنند. این طبیعت وحشی از دشت مرکزی، نواحی ساحلی و ساحل مدیترانه ای تا مناطق کوهستانی شمالی، یعنی رشته کوه های پیرنه و کانتابرین، ادامه دارد.

اسکی

در اسپانیا ورزشهای زمستانی در سالهای اخیر طرفداران زیادی پیدا کرده است و شمار افرادی که به اسکی می پردازند، به سه میلیون نفر رسیده است؛ البته باید یادآوری کرد که اسپانیا دومین کشور مرتفع اروپاست و به همین دلیل، امکان اسکی در آن فراهم است. اسپانیا بیشترین تفریحگاهها و پاتوقهای اسکی اروپا را دارد.

والیبال

تیم والیبال مردان اسپانیا در ۱۶ سپتامبر ۲۰۰۷، برنده مسابقات قهرمانی اروپا شد و این، بهترین نتیجه تاریخ والیبال این کشور بوده است. دو فصل بازی در اسپانیا وجود دارد: فصل سوپر لیگ مردان و فصل سوپرلیگ زنان.

بسکتبال

لیگ بسکتبال اسپانیا ACB نام دارد و سازمان آن، شبیه لیگ فوتبال اروپاست و با لیگ معروف بسکتبال در آمریکا (NBA) متفاوت است. تیم اسپانیا در مسابقات قهرمانی بسکتبال جهان در سال ۲۰۰۶، مدال طلا را از آن خود کرد. تیمهای بسکتبال اسپانیا در لیگ اروپا حضور دارند.

ورزشکاران اسپانیایی، در المپیک آتن ۲۰۰۴، ۳ طلا، ۱۱ نقره، ۵ برنز و در مجموع، ۱۹ مدال گرفتند و به رتبه ۲۰ دنیا دست یافتند. از سه مدال طلا، یکی در رشته ژیمناستیک و دو مدال در قایقرانی بوده است.

جغرافیای اقتصادی

زیربنای اقتصادی

طی حدود سی و پنج سال حکومت رژیم استبدادی ژنرال فرانکو بر این کشور، تابع تمام اصول حکومت‌های دیکتاتوری حاکم بوده و این امر، در اقتصاد این کشور نیز تأثیر گذار بوده است؛ ولی با مرگ فرانکو و تدوین قانون اساسی جدید، احزاب بر اساس رأی مردم، زمام امور را در دست گرفتند.

دلمشغولی اصلی دولتهای مختلف اسپانیا تنظیم اوضاع اقتصادی اسپانیای جدید بوده است؛ به گونه ای که آماده ورود به بازار مشترک اروپا شود. دولت سوسیالیست اسپانیا برای رسیدن به این مقصود سیاستی مبتنی بر حمایت از فعالیتهای خصوصی در پیش گرفته و تلاش کرده اقتصاد کشور را در جهت رسیدن به سطحی از توسعه اقتصادی هدایت کند که با موقعیت این کشور در مجموعه کشورهای اروپای غربی، همپراز باشد.

اقتصاد اسپانیا از قدیم، مبتنی بر کشاورزی بوده و هم اکنون نیز این کشور، یکی از بزرگترین تولید کنندگان محصولات کشاورزی در اروپای غربی است. از اواسط دهه ۱۹۵۰، علاوه بر کشاورزی رشد صنعتی آن نیز افزایش یافته است.

از سال ۱۹۶۴ یک سری برنامه های گسترده اقتصادی در این کشور، آغاز شده که به رشد اقتصادی کشور کمک کرده است؛ ولی در اواخر دهه ۱۹۷۰، با افزایش قیمت نفت و افزایش واردات کشور، کاهش رشد و رکود اقتصادی رخ داد. پس از پایان رکود اقتصادی، دولت، توجه خود را بر رشد و گسترش صنعت نساجی، صنایع معدنی، کشتی سازی و فولاد متمرکز کرد. بیشترین درآمد اسپانیا از صنعت گردشگری آن حاصل می شود. بر اساس گزارش بانک جهانی، تولید ناخالص داخلی اسپانیا در سال ۲۰۰۷، ۱۴۰۲ میلیارد دلار بوده است و از این نظر، رتبه یازدهم جهان را دارد. در همان سال، ایران با ۷۷۶ میلیارد دلار، رتبه ۱۷ را داشته است و متوسط درآمد سرانه هر اسپانیایی ۳۳/۴۷۱ دلار (سال ۲۰۰۷) گزارش شده است.

اسپانیا در سال ۱۹۵۸ به صندوق بین المللی پول، در سال ۱۹۵۹ به سازمان همکاری اقتصادی برای توسعه و در سال ۱۹۶۳ به موافقت نامه عمومی تعرفه و تجارت پیوست. این کشور، در سال ۱۹۷۰ به صورت عضو ناظر در جامعه اقتصادی اروپا پذیرفته شد. در سال ۱۹۷۷ از اتحادیه اروپا درخواست عضویت کرد و در سال ۱۹۸۶ در این اتحادیه پذیرفته شد.

واحد پول

واحد پول قبلی اسپانیا، پستا (Peseta=Pta) بود؛ ولی مانند اغلب کشورهای اروپایی، از سال ۲۰۰۲، یورو (Euro) واحد پول این کشور شده است. نرخ برابری یورو در برابر دلار و ریال ایران، بسیار متغیر بوده است. در اواسط سال ۲۰۰۸، ارزش هر یورو، حدوداً معادل ۱۴۵۰۰ ریال بود.

منابع طبیعی - معدنی

اسپانیا یکی از بزرگترین معادن ذغال سنگ غرب اروپا را دارد. معادن ذغال سنگ اسپانیا عمدتاً در استوریاس (Asturias) هستند؛ ولی معادن با ظرفیت کمتری نیز در سیرامورنا (Sierra Morena) واقعند. با وجود این معادن ذغال سنگ، اسپانیا همچنان وارد کننده ذغال کک است. از اواسط دهه ۱۹۶۰، سازماندهی گسترده ای در صنایع ذغال سنگ صورت گرفته؛ معادن غیر اقتصادی را تعطیل کرده اند و برای توسعه معادن بزرگتر، تلاشهای وسیعی کرده اند. جستجو برای کشف نفت در اسپانیا به نتایج مهمی نرسید و میزان بهره وری نتایج استخراج گاز از منابع واقع در خلیج کادیز و خاکا (Jaca) دقیقاً معلوم نیست. تنها مقداری گاز از معادن خلیج بیسکای استخراج می شود و باقی نیاز اسپانیا به انرژی، از طریق واردات تأمین می شود.

رگه های غنی معدن هماتیت (Hematite) در بیلپائو، اکنون دیگر به آخر نزدیک شده اند؛ ولی اسپانیا در مقایسه با بسیاری از دیگر کشورهای اروپایی، از نظر مواد معدنی، غنی است و بخش اعظم آن را هم صادر می کند. اسپانیا معادن غنی تنگستن، سرب، روی، پتاس، سولفید مس و مقداری اکسید اورانیوم دارد.

این کشور، در سال ۲۰۰۳، ۲۰/۶ میلیون تن ذغال سنگ سخت، ۲۶۵ هزار تن سنگ معدن آهن، ۵ هزار تن مس، ۷۰ هزار تن روی و ۲ هزار تن سرب تولید کرده است؛ به علاوه ۵/۶۰۰ کیلوگرم طلا و ۲ تن نقره.

نرخ رشد واقعی تولیدات صنعتی اسپانیا در سال ۲۰۰۵، ۰/۷٪ و نرخ رشد واقعی تولید کالاها ۳/۵٪؛ نرخ تورم در سال ۲۰۰۵، ۳/۴٪، نرخ سرمایه گذاری، ۲۹/۴٪، بوده است.

صادرات و واردات

واردات اسپانیا در سال ۲۰۰۷، حدود ۳۵۹ میلیارد دلار (رتبه دوازدهم جهان) و صادرات آن، حدود ۲۴۸ میلیارد دلار (رتبه شانزدهم جهان) بوده است. واردات اصلی، شامل: تجهیزات حمل و نقل، سوخت، مواد شیمیایی، ماشین آلات، محصولات غذایی، فلزات، ابزارآلات دقیق، فرآورده های فلزی و الیاف هستند.

صادرات اصلی، شامل: دستگاههای موتوری، ماشین آلات، فلزات اصلی، محصولات غذایی، موادشیمیایی، الیاف و تولیدات معدنی است.

شرکای تجاری اسپانیا (۲۰۰۷)

صادرات (درصد)	فرانسه (۱۸/۹)	آلمان (۱۱)	پرتغال (۸/۹)	ایتالیا (۸/۶)	انگلستان (۷/۸)	امریکا (۳/۵)
واردات (درصد)	آلمان (۱۲/۷)	فرانسه (۱۳/۲)	ایتالیا (۸/۱)	انگلستان (۵)	هلند (۳/۸)	چین (۳/۸)

صنایع مهم

اگرچه انزوا و عدم تحرک تاریخی اسپانیا، سالها توسعه صنایع این کشور را به تأخیر انداخته؛ ولی نرخ رشد صنایع این کشور، از اواسط دهه ۱۹۵۰ جزو بالاترین میزانهای نرخ رشد در جهان بوده است و در حال حاضر، اسپانیا نهمین اقتصاد بزرگ جهان را دارد. برخی صنایع کوچک در اسپانیا سابقه طولانی دارند و دولت از آنها حمایت می کند. مراکز سنتی صنایع سبک، عبارتند از:

شهر مانیسز (Manises) در استان والنسیا (مرکز کارهای سرامیکی)، شهر خاتیوا (Jativa) در ایالت والنسیا (مرکز تولید کاغذ از زمان سلطه اعراب)، شهرهای بخار (Bejer)، سگویا (Segovia)، سوریا (Soria) و بورگوس (Burgos) (مراکز سنتی تولید پشم) و صنایع نساجی (در مناطق اطراف بارسلونا). دیگر صنایع سبک، عبارتند از: اقسام کالاهای نساجی، پوشاک و کفش، صنایع غذایی و تولید مشروبات الکلی. صنایع شیمیایی، عمدتاً به تولید کودهای شیمیایی نیتروژنه محدود است. در سال‌های اخیر، سرمایه‌گذاری عمده‌ای برای توسعه صنایع متکی بر تکنولوژی پیشرفته شده است. صنایع سنگین، عمدتاً در شمال متمرکزند و کارخانه‌های ذوب فلز در مناطق سانتاندر (Santander) و باسک.

در سال ۲۰۰۵، اسپانیا با تولید ۱۷/۸ میلیون تن فولاد، رتبه چهاردهم جهان را داشته است. شهر بلبائو از قدیم، مرکز تولید فولاد بوده است. شهر مادرید، علاوه بر داشتن مجموعه‌ای از صنایع سبک، در زمینه مهندسی و صنایع فلزات نیز فعال است. صنعت خودروسازی اسپانیا با تولید دو میلیون و دویست و هفتاد و هفت هزار خودرو در سال ۲۰۰۶، در رده هفتم دنیا قرار گرفته و نیز در مرتبه سوم اروپا بعد از آلمان و فرانسه. معروفترین کارخانه خودروسازی اسپانیا سئات (SEAT) است که در سال ۱۹۵۰ با کمک کمپانی فیات (Fiat) ایتالیا تأسیس شد و در سال ۱۹۹۰ کمپانی فولکس واگن (Volkswagen) آلمان، تمام سهام آن را خرید و اکنون سئات، یکی از شرکت‌های زیر مجموعه فولکس واگن است. بسیاری از شرکت‌های بزرگ اتومبیل‌سازی جهان، از قبیل رنو، اپل، فورد، سیتروئن، پژو، مرسدس بنز، نیسان و سوزوکی، شعباتی در اسپانیا دارند. کمپانی ایرباس (Airbus) بزرگترین تولیدکننده هواپیماهای مسافربری جهان است و اسپانیا به همراه آلمان، فرانسه و انگلستان، چهار کشوری هستند که شعباتی از کارخانه در آنها واقع است. کمپانی ایرباس در سال ۲۰۰۶ با تولید ۴۳۴ هواپیما از شرکت بوئینگ آمریکا با تولید ۳۹۸ هواپیما پیشی گرفته است. ۱۴ کمپانی اسپانیا جزء ۵۰۰ کمپانی برتر دنیا هستند. بزرگترین کمپانی اسپانیایی بانک سانتاندر (Bonco Santander) در جایگاه بیست و هفتم دنیا واقع است و سالانه ۱۱۵/۷۵۰ میلیارد دلار، ارزش بازار دارد.

کمپانی نفتی رپسول وای.پی.اف. (Repsol-YPF) با سالانه ۳۸/۷۵ میلیارد دلار ارزش بازار، از دیگر کمپانیهای معروف اسپانیا است و در منطقه خلیج فارس، از جمله ایران، فعال است.

مجموع ظرفیت نیروگاه های برق اسپانیا در سال ۲۰۰۷، ۳/۲۶۳ میلیون کیلووات بوده است. از نظر تولید برق، اسپانیا در رده سیزدهم جهان قرار دارد. در همان سال، اسپانیا ۱۱/۴ میلیون کیلووات برق، صادر و ۸/۳ میلیون کیلووات، وارد کرده است.

میزان تولید نفت اسپانیا در سال ۲۰۰۷، ۳۱.۲۵۰ بشکه در روز بوده و روزانه ۱.۵۸۲.۰۰۰ بشکه نیز وارد کرده است. میزان گاز تولیدی در این کشور، در سال ۲۰۰۷، ۳۳۹ میلیون مترمکعب بوده و ۲۷ میلیارد متر مکعب نیز واردات داشته است. گرچه کوهستانی بودن اسپانیا تصور امکان تولید برق آبی در این کشور را ایجاد می کند، ولی کم بودن نسبی بارش در این کشور، ظرفیت تولید برق از طریق نصب سد بر روی رودخانه ها را بسیار محدود کرده و علی رغم به کار گرفتن تمامی ظرفیتهای ممکن، اسپانیا هنوز هم اتکای زیادی به واردات نفت دارد. مهمترین تأمین کننده مواد نفتی و گاز مورد نیاز اسپانیا کشور الجزایر است.

صنعت حمل و نقل

طبق آمار سال ۲۰۰۷، اسپانیا با ۶۶۶.۲۹۲ کیلومتر جاده در رده دوازدهم دنیا قرار دارد. برای هر ۱۰۰۰ شهروند، ۴۵۵ ماشین و واگن مسافری موجود است (۲۰۰۳). طول خطوط راه آهن این کشور، در حدود ۱۴۸۷۳ کیلومتر است و از این لحاظ، بیستمین کشور جهان است (۲۰۰۷). این خطوط را شرکتهای خصوصی و دولتی، آماده و از آنها پشتیبانی می کنند. در اواخر دهه ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰، خطوط جاده ای اسپانیا نوسازی شدند. انواع مدرن تالگو (Talgo) (قطار برقی) نیز به آن اضافه شدند.

در سال ۱۹۹۳، دولتهای اتحادیه اروپا اولین مرحله ایجاد شبکه راه آهن با سرعت بالا را راه اندازی کردند که بین شهرهای مادرید و کوردوبا (Cordoba) و سویل قرار داشت.

خدمات هوایی ایبریا (Iberia) شامل خطوط بین‌المللی و داخلی است. بر اساس آمار سال ۲۰۰۷، خطوط هوایی این کشور در ردهٔ چهارم دنیا قرار دارد. شبه‌جزیرهٔ ایبریا با ۲۳۰ هوایما، نوزدهمین کشور دارندهٔ بیشترین خطوط هوایمی دنیا و هفتمین کشور در اروپاست. ایبریا بزرگترین شرکت خدمات هوایی اسپانیا است که در سال ۱۹۲۷ تأسیس شده و خدمات بین‌المللی وسیعی ارائه می‌کند. این شرکت به بیش از ۱۰۰ مقصد در ۳۹ کشور دنیا پرواز دارد. سود این شرکت در سال ۲۰۰۵، حدود ۳۹۵ میلیون یورو بوده است. دو فرودگاه بین‌المللی باراخاس مادرید (Barajas) و بارسلونا، مهمترین فرودگاههای اسپانیا هستند. فرودگاه باراخاس مادرید با جا به جا کردن ۴۵/۵ میلیون مسافر در سال ۲۰۰۶، سیزدهمین فرودگاه دنیا و پنجمین فرودگاه پر تردد اروپا بوده است. در سال ۲۰۰۶، حدود ۳۰ میلیون نفر از فرودگاههای بارسلون استفاده کرده‌اند. مسیر هوایی مادرید - بارسلون با متوسط ۹۷۱ پرواز در هفته، در سال ۲۰۰۷ پرترددترین مسیر هوایی جهان بوده است.

در سال ۲۰۰۵، ناوگان دریایی اسپانیا ۱.۴۳۷ کشتی داشته است؛ با ظرفیت بیش از هزار تن و بندر بارسلون با بیش از دو هزار سال سابقه بزرگترین بندر اسپانیا و یکی از مهمترین بنادر مدیترانه است. والنسیا، مالاگا و بلبائو دیگر بنادر مهم اسپانیا هستند.

فرودگاه باراخاس مادرید

صنعت جهانگردی

آب و هوای مناسب، سواحل متنوع و مکانهای تاریخی، از عوامل جذب گردشگر در اسپانیا هستند و نقش مهمی در اقتصاد آن دارند. بعد از مرگ فرانکو صنعت گردشگری در این کشور، گسترش بسیار پیدا کرد.

بر اساس گزارش سازمان جهانی گردشگری، اسپانیا بعد از فرانسه، دومین کشوری است که بیشترین گردشگران جهان را جذب می‌کند. در سال ۲۰۰۵، حدود ۵۵/۵ میلیون نفر از این کشور بازدید کرده‌اند. درآمد حاصل از این صنعت، در سال ۲۰۰۴، حدود ۴۵/۲ میلیارد دلار بوده است که بعد از آمریکا دومین رتبه جهان است.

تعداد گردشگران خارجی بازدیدکننده از اسپانیا (به میلیون نفر)

سال	۲۰۰۲	۲۰۰۳	۲۰۰۴	۲۰۰۵
تعداد گردشگر	۵۲/۳	۵۲/۵	۵۳/۶	۵۵/۵

درآمد حاصل از صنعت گردشگری در اسپانیا

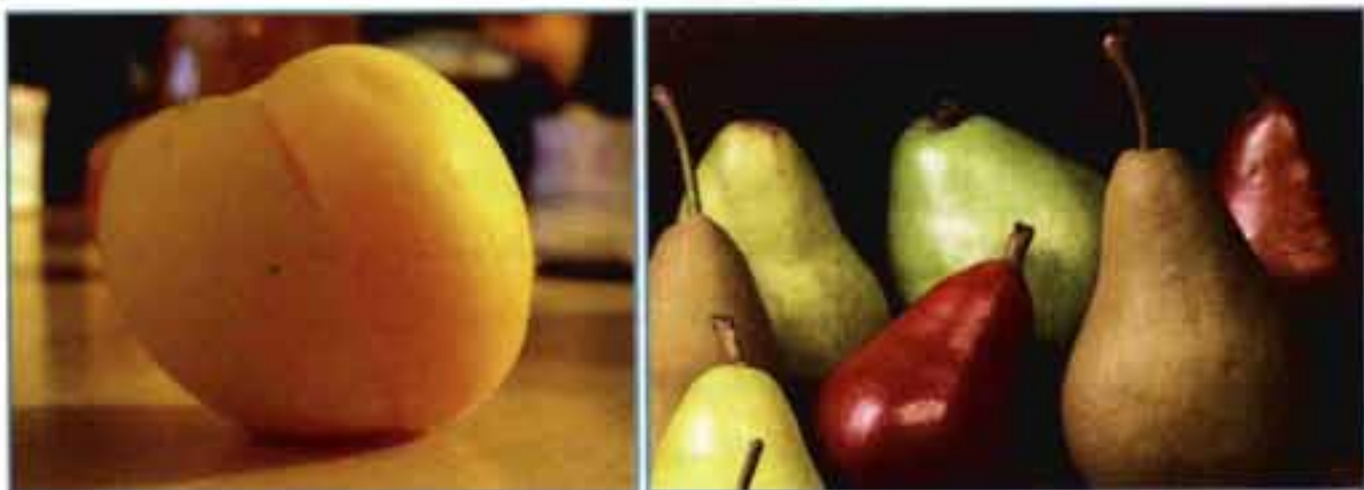
سال	۲۰۰۲	۲۰۰۳	۲۰۰۴
درآمد (میلیارد دلار)	۳۳/۸	۴۱/۸	۴۵/۲

دفتر اصلی سازمان جهانی گردشگری (WTO) در مادرید واقع است. دو شهر مادرید و بارسالونا مهمترین شهرهای توریستی اسپانیا هستند و سواحل جنوبی و جزایر قناری، بیشترین گردشگران را جذب می‌کنند.

کشاورزی، شیلات و جنگل داری، بخش عمده اقتصاد اسپانیا هستند. اگرچه اسپانیا یکی از بزرگترین تولید کنندگان محصولات کشاورزی غرب اروپا است؛ ولی خشکی بخش اعظم زمینهای اسپانیا، کشاورزی را با مشکلات زیادی مواجه کرده است. عجیب نیست که با افزایش سریع نقش صنایع در اقتصاد کشور، میزان سهم کشاورزی در درآمد ملی، به مرور کاهش می‌یابد. با این حال، باید توجه داشت که با وجود کاهش سهم کشاورزی در مقایسه با سایر بخشها، این بخش نیز رشد واقعی، هر چند کمی داشته است و کاهش نقش کارگران کشاورزی به موازات این رشد، نشان دهنده رشد مکانیزه شدن بخش کشاورزی است. کشاورزی اسپانیا با دو مشکل عمده اجتماعی و زیست محیطی مواجه است. از نظر اجتماعی، مالکین بزرگ که در مناطق کشاورزی زندگی نمی‌کنند - خصوصاً در استان های جنوبی اندلس و اکستره مادورا (Extremadura) - بهره برداری از این زمینها را با مشکلات بزرگی مواجه کرده است. از سال ۱۹۳۹، تلاش هایی برای تقسیم این زمین ها صورت گرفته؛ ولی تا کنون موفقیت چندانی نداشته است. از سوی دیگر، بارندگی نامنظم، تأمین آب کشاورزی را مشکل می‌کند. خاک بسیاری از مناطق اسپانیا به خاطر کشت و چرای بی رویه، بسیار فقیر است. یخبندان بی موقع، تهدیدی دایمی برای باغهای پرتقال والنسیاست. خشکسالی‌های مکرر و وسیع، کشاورزی اسپانیا را متکی به روشهای کشت آبی کرده است. اولین کانال بزرگ که به این منظور ساخته شده کانال سلطنتی آرگون (Aragon) بود در ابرو که در قرن ۱۸ ساخته شد. اجرای چنین طرحهایی، هنوز هم در اسپانیا مورد نیاز است.

از نظر میزان تولید و سطح زمین زیر کشت، گندم و جو مهمترین محصولات غله‌ای اسپانیا هستند با وجود تلاش دولت برای تشویق کشاورزان به کاشت ذرت و دانه‌های روغنی، هنوز هم قسمت عمده‌ای از نیاز اسپانیا به این مواد از طریق واردات تأمین می‌شود. جنوب شرقی اسپانیا مرکز کاشت جو است و گندم در استانهای کاستیل قدیم و جدید، آرگون و اکستره مادورا کاشته می‌شود.

باغهای مرکبات، بیشتر در استانهای والنسیا و کاستلون واقع شده اند؛ سیب و گلابی در شمال و شمال غرب، انجیر و بادام در استانهای کاستلون و آلیکانته (Alicante) و هلو و زردآلو در مورسیا (Murcia) تولید می شوند. در اسپانیا ۱۳ میلیون و ۴۰۰ هکتار زمین مزروعی، ۴ میلیون و ۹۰۵ هکتار زمین زیر کشت گیاهان دائمی و ۱۱ میلیون و ۴۶۲ هکتار مرتع وجود دارد؛ به عبارت دیگر، ۳۷ درصد زمینهای اسپانیا مخصوص به کشاورزی است؛ ۲۳ درصد مرتع و ۴۰ درصد مابقی اراضی (FAO).

مهمترین محصولات این کشور، انگور و زیتون هستند. زیتون را در جنوب تولید می کنند و تقریباً تمام آن صرف تولید روغن زیتون می شود که اسپانیا در تولید این محصول، در رده چهارم دنیا واقع است (۲۰۰۵). تاکستانهای انگور در لامانکا (Lamancha)، لاریوخا (La Rioja)، تپه های کاتالونیا، والنسیا و مالاگا دیده می شوند اسپانیا از نظر تولید انگور در رده سیزدهم دنیا قرار دارد (۲۰۰۵). این کشور با ۶۴۸/۶۷۳ تن صادرات، در سال ۲۰۰۵، دومین کشور صادر کننده روغن زیتون جهان بود و نیز بزرگترین صادر کننده نارنگی با ۱.۴۲۰.۴۶۳ تن تولید و پرتقال با ۱.۵۰۴.۰۹۴ تن و تولید کننده بیشترین گوجه فرنگی در دنیا بوده با تولید ۱۰.۲۳۰.۰۲۸ تن از این محصول.

تراز محصولات کشاورزی و منابع طبیعی (FAO) (۲۰۰۴)

صادرات (میلیون دلار)	واردات (میلیون دلار)	
۲۴/۲۹۴	۱۹/۷۹۸	محصولات کشاورزی
۲/۵۶۵	۵/۲۲۲	محصولات دریایی
۲/۵۲۹	۴/۹۴۳	محصولات جنگلی
۲۹/۳۸۸	۲۹/۹۶۳	جمع

شرکای مهم کشاورزی و مواد غذایی			
واردات	فرانسه	آلمان	هلند
صادرات	فرانسه	آلمان	ایتالیا

میزان تولید محصولات مهم بر حسب هزار تن	
۲۴/۷۴۷	غلات
۵/۵۳۱	گوشت
۲۹/۴۰۱	میوه و سبزیجات
۲/۷۶۳	گیاهان ریشه ای و غده ای
۱/۷۳۳	گیاهان روغنی
۵۸۹	حیوانات
۷/۱۳۵	شیر
۷/۰۷۳	گیاهان قندی
۱۲۲	گیاهان لیفی
۷۰۱	نخم مرغ
۳۴	تونون و تنباکو

محصولات تجاری مهم کشاورزی و غذایی (FAO) (۲۰۰۴)			
واردات	سیگار	مشروبات الکلی	محصولات غذایی
صادرات	روغن زیتون	شراب	نارنگی

جنگلداری

اسپانیا با داشتن ۱۶.۳ میلیون هکتار جنگل و مرتع (۲۰۰۴) یکی از مهمترین تولید کنندگان محصولات جنگلی و انواع چوب است. چوب درخت بلوط (Cork-oak) از تولیدات جنگلی مهم در اسپانیا است.

این کشور، علاوه بر تولید انواع الوار و چوبهای روکش، خمیر کاغذ نیز تولید می کند. آمار FAO در سال ۲۰۰۴ نشان می دهد که میزان صادرات جنگلداری این کشور، ۲/۵۲۹ میلیون دلار بوده است؛ در حالی که واردات آن ۴/۹۴۲ میلیون دلار بوده است. میزان تولید پالپ و کاغذ در سال ۲۰۰۴، حدود ۷/۳۹۵ میلیون تن و تولید انواع چوب ۲۴/۷۷۴ میلیون متر مکعب بوده است.

شیلات

صنعت شیلات در اقتصاد اسپانیا نقش مهمی دارد. ناوگان ماهیگیری اسپانیا یکی از بزرگترین ناوگانهای ماهیگیری در اروپا است. در سال ۲۰۰۴ در اسپانیا حدود ۱/۰۱۳ میلیون تن صید داشته اند که عمدتاً ماهی ساردین، صدف (Mussels)، ماهی تن، هیک (Hake) و ماهی مرکب (Squid) است.

پرورش گاو و گوسفند در اسپانیا اهمیت زیادی دارد و این کشور، یکی از بزرگترین پرورش دهندگان گوسفند و بز در اروپاست. بیش از نیمی از گاوداری‌ها در بخش‌های مرطوب شمالی، متمرکز شده‌اند و پرورش دهندگان گاوهای شیری در کوردیلرا کانتابریکا (Cordillera Cantabrica) متمرکزند. پرورش گوسفند در مستارایج است.

گوسفندان اسپانیا از سه نژاد پشم بلند کورو (Churro)، پشم کوتاه مرینوس (Merinos) و مانچگان (Manchegan) هستند. گله‌های بز مناسب پرورش، در مناطق خشک جنوب شرقی قرار دارند و پرورش خوک نیز در مناطق جنگلی هولم اوک (Holmoak) در استان اکستره مادورا رایج است. طبق آمار FAO در سال ۲۰۰۴ در اسپانیا ۶۶۵۳۰۰۰ گاو و گاو میش و ۲۵۰۵۰۰۰ گوسفند و بز وجود داشته است.

نژاد کورو

نژاد مرینوس

تاریخچه

نخستین اقوامی که در شبه جزیره ایبری امروز سکونت گزیدند، ظاهراً باسک ها بوده اند. آنها حدود ۳۵۰۰۰ سال قبل، از شمال وارد این سرزمین شدند. سپس ایبری ها و سلت ها به نواحی مرکزی شبه جزیره راه یافتند و پس از آمیزش با هم، قوم سلت-ایبری را به وجود آوردند. فینیقی ها در قرن ۱۱ پیش از میلاد و سپس یونانی ها و کارتاژی ها در آنجا ساکن شدند. امپراتوری روم، طی سال های ۲۰۱ تا ۲۱۸ پیش از میلاد، کارتاژی ها را از ایبری راند و بیشتر اراضی این شبه جزیره را به تصرف درآورد و آداب و رسوم رومی را در آنجا رواج دادند. با سقوط امپراتوری روم غربی، مسیحیت در آنجا اشاعه یافت و ویژگی‌ها از آنجا به سوی پیرنه به داخل ایبری سرازیر شدند و سرتاسر آن ناحیه را اشغال و ۳۰۰ سال بر آن حکومت کردند.

در سال ۷۱۱ میلادی، اعراب مسلمان از شمال آفریقا به ایبری یورش بردند و رودریگو آخرین شاه ویژگی‌ها را مغلوب کردند؛ بدین سان، آنها دوران اسلامی تاریخ اسپانیا را پایه گذاری کردند. با تسلط اعراب بر نواحی جنوبی ایبری، ویژگی‌ها به شمال مهاجرت کردند و کشورهای کوچکی چون کاستیل، کاتالونیا، ناوار، آراگون، لئون و پرتغال را تأسیس کردند. این گروه ها بودند که بعدها دست اتحاد به هم دادند و در قالب اسپانیای متحد با اعراب جنگیدند. مسلمانان، طی دوران استیلای خود (حدود قرن ۱۰ میلادی) بر نواحی جنوبی ایبری - که آن را آندلس می نامیدند - این سرزمین را در فرهنگ و هنر به اوج عظمت رساندند. آنها شهرهایی چون کوردوبا - قرطبه - را بنیان نهادند و از طریق آنها شروع به داد و ستد با سرزمینهای خاوری کردند. انعطاف پذیری و احترام به حقوق پیروان دیگر ادیان الهی در اسلام، شرایطی را در اسپانیا بوجود آورد که در آن، مسلمانان و یهودیان و مسیحیان، برادرانه در کنار هم زندگی کنند و مشترکاً دانش‌هایی چون نجوم، پزشکی و فلسفه را به کمال برسانند. دانشمندان دوران اسلامی آندلس، کتابها و نوشته‌های یونان باستان را نسخه برداری و ترجمه کردند، این کتابها و نسخه‌ها زمینه‌های لازم را برای ظهور رنسانس فراهم کردند. در قرن سیزدهم، دانشگاه‌های زیادی در اسپانیا وجود داشت که اولین دانشگاه‌های اروپا بودند.

در سال ۱۴۹۲، ایزابل دوم، ملکه آراگون و فردیناند پنجم، پادشاه کاستیل با هم ازدواج کردند و اسپانیای واحد را تأسیس کردند. آنها پس از تصرف آخرین پایگاه مسلمانان، یهودیان و مورها (Moors) را نیز از اسپانیا بیرون راندند.

کشف قاره آمریکا توسط کریستف کلمب در سال ۱۴۹۲، مقدمه گسترش امپراتوری اسپانیا در این قاره شد. این امپراطوری، در سال ۱۵۱۶ در زمان شارل اول، به اوج عظمت و نهایت وسعت خود رسید. بعد از شارل اول، پسرش فیلیپ دوم به سلطنت رسید. او پادشاهی مستبد و خودکامه بود و تفتیش افکار مذهبی را به طرز وحشتناکی در سراسر کشور اجرا کرد. همزمان، سیل طلا و جواهرات از متصرفات اسپانیا در آمریکا به سوی اسپانیا سرازیر شد، اما شکست نیروی دریایی اسپانیا موسوم به آرمادا (Armada) از انگلستان، سرآغاز نزول و سقوط امپراتوری اسپانیا بود. جنگهای ۳۰ ساله (۱۶۴۸-۱۶۱۸) نیز منجر به زیان و شکست اسپانیا شد و این کشور، قسمتی از متصرفات خود را از دست داد. جنگ جانشین اسپانیا (۱۷۱۴-۱۷۰۱) روند انحطاط آن را تشدید کرد.

ناپلئون اول در سال ۱۸۰۸ فردیناند هفتم (Ferdinand) - شاه اسپانیا - را وادار به استعفا کرد و برادرش ژوزف بناپارت را جانشین او کرد. این امر باعث نارضایتی ملت اسپانیا شد و شورش آغاز شد. ژوزف در سال ۱۸۱۲ استعفا داد و فردیناند هفتم، بار دیگر به سلطنت رسید. در سال ۱۸۲۵، اسپانیا بیشتر متصرفاتش را از دست داد. پس از فردیناند، دخترش ایزابل دوم (Isabella II) و پس از او آمادئوس (Amadeo) به سلطنت رسیدند. دوران سلطنت این دو تن با قیام و شورش محافظه کاران، لیبرالها و دیگر گروههای سیاسی همزمان شد، تا جایی که آمادئوس در سال ۱۸۷۳ ناگزیر به استعفا شد و یک سال بعد، در این کشور، جمهوری اعلام شد (جمهوری اول). در سال ۱۸۷۶، آلفونسوی دوازدهم (Alfonso) و در سال ۱۸۸۵ آلفونسوی سیزدهم به سلطنت رسیدند. آلفونسوی سیزدهم، اسپانیا را در جنگ جهانی اول، بی طرف نگاه داشت. در انتخابات سال ۱۹۳۱، جمهوری خواهان پیروز شدند و او را از سلطنت خلع و حکومت جمهوری اعلام کردند (جمهوری دوم).

از سال ۱۹۳۶ تا ۱۹۳۹، اسپانیا دچار هرج و مرج سیاسی و جنگهای داخلی بود. سرانجام، ژنرال فرانکو حکومت فاشیستی اسپانیا را به دست گرفت و در جنگ جهانی دوم، بی طرفی این کشور را حفظ کرد. فرانکو در سال ۱۹۴۷، حکومت اسپانیا را سلطنتی اعلام کرد؛ ولی تا سال ۱۹۶۰، مانع روی کار آمدن خاندان سلطنتی بوربون (Borbon) شد. در سال ۱۹۵۳، اسپانیا به طرف دولتهای غربی، متمایل شد و در مقابل واگذاری پایگاههای نظامی به آمریکا، از این کشور، کمکهای نظامی دریافت کرد.

اسپانیا در سال ۱۹۵۵ به عضویت سازمان ملل متحد پذیرفته شد و در سال ۱۹۵۶، کشور مغرب - که سابقاً تحت الحمايه اسپانیا بود - از این کشور، مستقل شد. در سال ۱۹۷۵، ژنرال فرانکو درگذشت و خوان کارلوس اول (Juan Carlos) از خاندان سلطنتی بوربون و فرزند خوانده فرانکو به سلطنت رسید و حکومت دموکراسی بر کشور حاکم شد. این کشور در سال ۱۹۸۲ به عضویت سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) درآمد و در انتخابات اکتبر همان سال، فیلیپ گونزالس (Felipe Gonzales Marques) - رهبر حزب کارگران سوسیالیست - به نخست وزیر رسید. در زمان او اسپانیا در صحنه روابط بین المللی و سیاست خارجی، فعال شد؛ به جامعه اقتصادی اروپا پیوست و در مورد ادعای مالکیت بر تنگه جبل الطارق - که از سال ۱۷۰۴ تحت کنترل بریتانیا بود - با انگلستان مذاکره کرد. علاوه بر آن، درباره کاهش حضور نظامی آمریکا در اسپانیا با این کشور مذاکره کرد و در جنگ خلیج فارس (۱۹۹۰) شرکت جست. در سال ۱۹۹۵، دولت سوسیالیستی گونزالس، موقعیت خود را در پارلمان از دست داد و در همان سال، اسپانیا ریاست دوره ای شش ماهه اتحادیه اروپا را عهده دار شد. در سال ۱۹۹۶، خوزه ماریا آزنار (Jose Maria Aznar) نخست وزیر اسپانیا شد. او اسپانیا را برای توسعه بیشتر، هدایت کرد و در انتخابات سال ۲۰۰۰ نیز دوباره بیشترین رأی را کسب کرد.

پس از عملیات توریستی ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، دولت اسپانیا به امید کسب حمایت بین المللی در مبارزه با جدایی طلبان ایالت باسک، موسوم به اتا (که بیش از سه دهه علیه دولت اسپانیا مبارزه می کردند)، حمایت همه جانبه خود را از مبارزه آمریکا علیه تروریسم اعلام کرد. اسپانیا و انگلستان، حامیان اروپایی اصلی آمریکا برای حمله به عراق در سال ۲۰۰۳ بودند. در سال ۲۰۰۴، خوزه لوئیس زاپاترو (Jose Luis Zapatero) نخست وزیر اسپانیا شد.

مستعمرات

امپراتوری اسپانیا در قرن ۱۵ شکل گرفت و مستعمراتی در شمال و جنوب آمریکا، آسیا، اروپا و اقیانوسیه داشت، یعنی وقتی اروپا بر مستعمرات خود در قسمتهای مختلف جهان می افزود؛ این کشور، بخش عمده مستعمرات خود را در نتیجه استقلال تدریجی کشورهای آمریکای لاتین در قرن ۱۹ از دست داد. اسپانیا سلطه اش را بر کوبا، پورتوریکو، فیلیپین و حتی گوام (Guam) در نتیجه جنگ آمریکا در سال ۱۸۹۸ از دست داد. امروزه از مستعمرات این کشور، فقط جزایر قناری، ساحل شمال غربی آفریقا، (Exclares) سوتا در آفریقای شمالی (Ceuta) و ملیا (Mellia)، جنوب تنگه جبل الطارق در شمال آفریقا باقی مانده اند.

مستعمرات اسپانیا در آمریکا از آلاسکا در شمال، مکزیک و آمریکای مرکزی تا شیلی جنوبی و ونزوئلا، کلمبیا و آرژانتین را شامل می شد. در دوره های مختلف، اسپانیا در آفریقا مستعمراتی داشته است که شامل صحرای غربی، مراکش (Morocco) و کناره ساحلی گینه استوایی (نواحی دور از ساحل بیوکو (Bioko) می شد. در آسیا نیز اسپانیا بر جزایر فیلیپین حکومت می کرد. در اقیانوسیه هم جزایر ماریانا (Mariana) و سپس جزایر کارولین (Caroline) تحت سلطه این کشور بودند. جبل الطارق - که به اسپانیا متصل است - در اشغال انگلستان است و یک کشور تحت الحمايه بریتانیایی است که اسپانیا هنوز ادعای مالکیت آن را دارد. در دوره ای که بیشتر مناطق قاره آمریکا جزو مستعمرات اسپانیا بود، اسپانیا یکی از ثروتمندترین و قدرتمندترین کشورهای جهان بود.

سیاست و حکومت

قانون اساسی و ویژگیهای آن

طی سال‌های سلطه رژیم فرانکو (۱۹۳۸-۱۹۷۵) اسپانیا فاقد قانون اساسی بود و بر اساس قوانینی به نام قوانین بنیادین اداره می‌شد. قانون اساسی فعلی اسپانیا در فراندوم ۶ دسامبر ۱۹۷۸ تصویب و از تاریخ ۲۹ دسامبر همان سال به اجرا گذاشته شد. براساس اصول پایانی این قانون، تمامی قوانین بنیادین رژیم فرانکو و نیز تمامی مصوبات ناهمخوان با قانون اساسی جدید، ملغی اعلام شد.

پادشاه

پادشاه، رئیس دولت، سمبل وحدت، پایداری و بالاترین نماینده کشور اسپانیا در روابط بین‌المللی است. شخص شاه، مصون از تعرض است. دولت باید تصمیمات و اعمال او را تأیید کند و بدون تصویب دولت، این تصمیم‌ها و اعمال، فاقد اعتبار هستند. مسؤولیت اعمال پادشاه بر عهده کسانی است که آن را تصویب کرده‌اند.

سلطنت در اسپانیا موروثی است و پس از هر پادشاه به پسر ارشد وی واگذار می‌شود. اگر پادشاه، پسری نداشته باشد، مقام سلطنت به دختر وی خواهد رسید و افراد خانواده سلطنتی، اگر علی‌رغم تمایل پادشاه و مجلس ازدواج کنند، از حق جانشینی سلطنت محروم خواهند شد. قانون اساسی، شکل تأسیس شورای نیابت سلطنت را نیز تعیین می‌کند.

پارلمان، نماینده مردم اسپانیا است و از کنگره نمایندگان و سنا تشکیل می شود. کنگره حداقل ۳۰۰ و حداکثر ۴۰۰ عضو دارد و اعضای آن از طریق رأی آزاد، مستقیم، برابر و مخفی مردم برای مدت ۴ سال انتخاب می شوند. هر استان، یک حوزه انتخابی را تشکیل می دهد و تعداد نمایندگان هر حوزه بر اساس میزان جمعیت آن تعیین می شود.

اعضای سنا بر اساس معیار نمایندگی سرزمین انتخاب می شوند. هر استان، ۴ سناتور را برای مدت ۴ سال انتخاب می کند. هر جزیره با مجمع الجزایرش یک حوزه انتخابیه را تشکیل می دهد. جزایر قناری و مالورکا و تنریف، هر یک، سه سناتور انتخاب می کنند و سایر جزایر، یک سناتور.

هر یک از دو مجلس رییس و هیأت ریسه خود را انتخاب و آیین نامه داخلی خود را تنظیم می کند. جلسات مجلس، معمولاً علنی است. الحاق به هر گونه پیمان بین المللی، می بایست به تصویب پارلمان برسد. تمام قوانین داخلی نیز می بایست از طریق پارلمان و یا با مجوز آن رسمیت پیدا کند. هر یک از دو مجلس می توانند از اعضای قوه مجریه بخواهند به آنها در زمینه های خاص اطلاعات بدهند و یا در جلسه رسمی مجلس حاضر شوند و به سوالات نمایندگان پاسخ بدهند.

دولت، قوه مجریه را تشکیل می دهد. نخست وزیر بر اساس پیشنهاد پادشاه و با تصویب مجلس انتخاب می شود. دولت با کسب رأی اکثریت مطلق اعضای کنگره می تواند شروع به کار کند. اگر ظرف دو ماه، توافق لازم برای تعیین نخست وزیر حاصل نشود، پادشاه، پارلمان را منحل می کند و با تصویب رییس کنگره نمایندگان، دستور برگزاری انتخابات مجدد را صادر خواهد کرد.

انتخاب وزرا به عهده نخست وزیر است. نخست وزیر و وزرا در مقابل کنگره و دیوان عالی کشور پاسخگو خواهند بود. شورای کشور، ارگان عالی مشورتی دولت است.

- ۱- حزب مردمی؛
 - ۲- مرکزیت سوسیال دموکراتیک؛
 - ۳- حزب سوسیالیست کارگران اسپانیا؛
 - ۴- حزب سوسیال - دموکرات؛
 - ۵- حزب کمونیست اسپانیا؛
 - ۶- چپ متحد (ائتلافی متشکل از حزب کمونیست، شاخه‌ای از حزب سوسیالیست کارگران اسپانیا و تعدادی احزاب کوچکتر)؛
- علاوه بر اینها، احزاب کوچک دیگری نیز خصوصاً در سطح جوامع خودمختار فعالیت دارند که تقریباً حدود ۴۰ حزب و گروه سیاسی هستند.
- از میان این احزاب منطقه ای، تنها حزب ناسیونالیست باسک، ائتلاف جزایر قناری، حزب مردمی باسک، چپ جمهوری خواه کاتالان، حزب منطقه‌ای آراگون، اتحاد باسک و اتحادیه والنسیا موفق شده اند در پارلمان سراسری اسپانیا نماینده داشته باشند.
- برخی سازمان‌های غیر قانونی اسپانیا عبارتند از :

باسک

- ۱- گروه مقاومت ضد فاشیستی (۱۹۷۵)؛
- ۲- گروه جدایی طلب وطن و آزادی باسک (اتا) (۱۹۵۹)؛
- ۳- گروه ضد تروریستی آزادی (۱۹۸۳)؛
- ۴- گروه آزادی بخش باسک (۱۹۸۴).

کاتالونیا

- ۱- گروه زمین آزاد (۱۹۷۵)؛
- ۲- گروه دست راستی و ضد جدایی طلبی میلیشیای کاتالان (۱۹۸۶)؛
- ۳- جنبش دفاع از زمین و ارتش سرخ آزادی بخش کاتالان.

گالیس

- ۱- جنبش ناسیونالیستی ارتش چریکی خلق گالیسی (که طی سال‌های ۱۹۹۱-۱۹۸۷ فعال بود)؛
- ۲- کنفدراسیون سندیکایی کمیسیون‌های کارگری؛
- ۳- اتحادیه عمومی کارگران اسپانیا؛
- ۴- اتحادیه سندیکایی کارگران.

اسپانیا امروز کشور نیرومندی نیست و منابع طبیعی آن نیز به حدی نیست که در رقابت برای کسب قدرت برتر در جهان، شرکت کند. طی قرون ۱۶ تا ۱۸، اسپانیا سیاست خارجی سلطه جویانه ای داشت؛ اما به تدریج، با از دست دادن مستعمرات خود در قرن ۱۹ به کشوری عادی در اروپا مبدل شد. در حال حاضر، منظر سیاست خارجی اسپانیا را ماهیت و خط مشی حزب حاکم، تحولات و اوضاع بین المللی، موقعیت جغرافیایی - استراتژیک، اقتصادی، فرهنگی، امنیت و منافع ملی تعیین می کند؛ بنابراین، مشکل است اسپانیا بتواند استراتژی بلند مدتی در روابط خارجی داشته باشد. تغییر اوضاع و احوال و شرایط داخلی یا بین المللی، امکان وجود خط مشی سیاسی ثابت را از بین می برد.

سوسیالیست ها برنامه سیاست خارجی خود را طوری تنظیم کردند که علایق طبقات مختلف مردم را مدنظر داشته باشند و سعی کرده اند تقریباً همه را راضی نگهدارند. شاید سوسیالیست ها این رویکرد را به این دلیل برگزیده اند که ترس مردم را از روی کار آمدن احزاب چپ در اسپانیا از بین ببرند.

حزب کارگران سوسیالیست، در اکتبر ۱۹۸۲، قبل از برگزاری انتخاباتی که منجر به اولین پیروزی این حزب و تشکیل دولت گردید، اهم اصول سیاست خارجی خود را این گونه اعلام کرد: تنظیم سیاست خارجی با هدف تقویت نقش اسپانیا در جامعه بین المللی، حفظ منافع ملی، شرکت فعالانه در زمینه صلح بین المللی و تأمین آزادیهای اساسی و استقرار عدالت در جهان، احترام به حقوق بشر و رعایت موازین بین المللی حقوق بشر برای رسیدن به صلح، خلع سلاح و کاهش تشنج های بین المللی، عدم استقرار سلاح های هسته ای در اسپانیا، کاستن از تسلیحات معمول و امحای موشکهای میان برد هسته ای در اروپا، کوشش برای استقرار نظم نوین اقتصاد بین المللی، کمک به مردمی که برای رسیدن به آزادی های اساسی مبارزه می کنند و یا زیر سلطه رژیم های دیکتاتوری زندگی می کنند، همکاری برای مبارزه مؤثر با تروریسم، تداوم مذاکرات برای پیوستن به اتحادیه اقتصادی اروپا، داشتن سیاست فعال در حوزه دریای مدیترانه، تقویت مناسبات دوستانه با کشورهای همسایه و پیروی از اصل حسن همجواری در سیاست خارجی، تقویت مناسبات دوستانه با کشورهای آمریکای لاتین، حفظ روابط دوجانبه با ایالات متحده آمریکا و توسعه مناسبات فرهنگی، تجاری، علمی و فنی بین دو کشور، تلاش برای حفظ حداکثر استقلال بین بلوکهای سیاسی، تعلیق عضویت اسپانیا در ناتو و انجام همه بررسی در مورد ادامه یا قطع عضویت اسپانیا در ناتو، کوشش در تنظیم روابط دو جانبه با

انگلستان از طریق فشارهای بین‌المللی برای اعاده حاکمیت اسپانیا بر جبل الطارق، دنبال کردن سیاست گرایش به غرب و تحکیم روابط با کشورهای اروپای غربی، دنبال کردن سیاست نزدیکی به آفریقا به ویژه روابط با کشورهای شمال این قاره، پشتیبانی از اندیشه تحقق وحدت اروپا و قبول عضویت در مؤسسات و جوامع سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی اروپا، تحکیم و گسترش روابط با کشورهای خاورمیانه، به ویژه اعراب.

در مجموع می‌توان گفت که بعد از مرگ ژنرال فرانکو در سال ۱۹۷۵، سیاست و روابط خارجی اسپانیا شکل دیگری به خود گرفت. در واقع، از گوشه نشینی دوران فرانکو فاصله گرفت و روابط دیپلماسی خود را افزایش داد و به اتحادیه اروپا وارد شد. در سال ۱۹۸۲ به عضویت ناتو (NATO) درآمد و در نتیجه نقش مهمی در فعالیتهای امنیتی و بین‌المللی پیدا کرد.

اسپانیا در سال ۲۰۰۱، روابط دیپلماسی خود را با کره شمالی بهبود داد؛ جز آن، به روابط مساعد خود با آفریقای شمالی - به خصوص، مراکش - ادامه داد و آن را تقویت کرد. اسپانیا مسیر خود را به سمت خاورمیانه نیز هموار کرد؛ چون کشورهای عربی، تأمین‌کننده گاز و نفت اسپانیا بودند. روابط خارجی اسپانیا با دو همسایه اش، فرانسه و پرتغال نیز موفقیت آمیز بوده است. با این که مسأله جبل الطارق هنوز حل نشده است؛ تأثیری در روابط دوستانه اسپانیا با ایالات متحده آمریکا و انگلستان نداشته است. امروزه اسپانیا تلاش می‌کند روابط محدود خود را با کشورهای خاور دور، از جمله فیلیپین، ویتنام، چین، ژاپن و کره افزایش دهد.

عضویت در پیمانهای اقتصادی و سیاسی

اسپانیا در بسیاری از سازمانهای بین‌المللی و منطقه‌ای عضو است؛ از جمله:

- ۱- اتحادیه اروپا؛
- ۲- مرکز اروپایی تحقیقات فضایی؛
- ۳- آژانس بین‌المللی انرژی اتمی؛
- ۴- انجمن بین‌المللی توسعه؛
- ۵- آژانس بین‌المللی انرژی؛
- ۶- صندوق بین‌المللی پول؛
- ۷- سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو)؛
- ۸- سازمان ملل؛
- ۹- سازمان همکاری اقتصادی توسعه؛
- ۱۰- بانک جهانی.

◀ روابط سیاسی قبل از انقلاب

روابط ایران و اسپانیا از وقتی که این سرزمین جزو قلمرو و فروانروایی اسلامی درآمد، تا به امروز به صورتهای مختلف ادامه داشته است. در طول هشت قرن، حکومت اسلام و عرب در آندلس، فرهنگ ایرانی به صورت رکن اساسی فرهنگ اسلامی، همواره نقش مهمی در این کشور داشته و از دوران صفویه به بعد نیز میان دو کشور، روابط سیاسی و فرهنگی برقرار شد که پس از یک دوره رکود نسبتاً طولانی، دوباره رونق یافته است. سفارت ایران را در اسپانیا اولین بار میرزا اسماعیل خان دبیرالملک فرزانه در مهر ۱۲۹۵ شمسی تأسیس کرد. او تا شهریور ۱۲۹۸ وزیر مختار ایران در مادرید بود. مدتی نیز نمایندگی ایران برای صرفه جویی در مخارج، تعطیل شد. سفارت ایران در مادرید، مجدداً در سال ۱۳۳۲ بازگشایی شد. روابط ایران و اسپانیا تا قبل از پیروزی انقلاب اسلامی، دوستانه و فعال بود و طی این مدت، سفرهایی در سطح رهبران و دیگر مقامات بین دو کشور صورت گرفته بود و پیوسته سفیرانی به اسپانیا اعزام می شدند و روابط دو جانبه در سطح سفیر ادامه داشت.

◀ روابط سیاسی بعد از انقلاب

در دوران پس از پیروزی انقلاب اسلامی، تا تاریخ سپتامبر ۱۹۸۲ جز یک دوره کوتاه، در بقیه مواقع، امور سفارت بر عهده کارداران موقت بوده است. در این مدت، روابط دو کشور، چندان فعال نبوده و تنها در مه ۱۹۸۲، وزیر امور خارجه ایران در راه سفر از تهران به کوبا با وزیر امور خارجه اسپانیا در مادرید ملاقات کرد.

در مقایسه با سایر کشورهای اروپایی، روابط دو کشور انعطاف پذیری مناسبتر و زمینه‌های همکاری بیشتری داشته است. روی کارآمدن سوسیالیست‌ها، تحولات داخلی ایران و جنگ تحمیلی عراق، علیه ایران، روابط ایران و اسپانیا را وارد مرحله تازه ای از بیم و امید و احتیاط کرد و هر دو کشور کوشیدند روابط را در سطح مطلوب حفظ کنند.

تماسهای بین مقامات دو کشور، پیرامون روابط دو جانبه و مسایل مورد علاقه و برای تبیین سیاست خارجی نوپای جمهوری اسلامی ایران و همکاری اقتصادی دو کشور، طی این سال‌ها ادامه داشته است.

تحولات روابط خارجی و سیاسی دو کشور، در این دوره تحت تأثیر برخی رویدادها و بعضی ناهمسازیها در اصول سیاست خارجی دو کشور قرار گرفت. به رسمیت شناختن رژیم صهیونیستی از جانب اسپانیا و برقراری روابط دیپلماتیک با این رژیم، از ژانویه ۱۹۸۶ منجر به ایجاد کدورت در روابط دو کشور گردید و جمهوری اسلامی ایران، در واقع، تنها کشور اسلامی بود که برای اعتراض به این اقدام اسپانیا، سفیر خود را به تهران احضار کرد و تا سپتامبر ۱۹۸۷ روابط دو کشور به سطح کاردار موقت تقلیل یافت. دولت اسپانیا در این مدت کوشید اعلام کند ارتباط با اسرائیل، هرگز به معنی کاهش حمایت این کشور از حقوق فلسطینیان نبوده است و اسپانیا با استفاده از رابطه با اسرائیل، می تواند نقش مؤثری در حل اختلافات اعراب و اسرائیل و ایجاد صلح در خاورمیانه ایفا کند. در سالهای اخیر، روابط سیاسی دو کشور در حد سفیر، برقرار و روابط اقتصادی دو کشور رو به افزایش است.

نمایندگی های ایران

نام محل	آدرس
سفارتخانه	اسپانیا - مادرید - خیابان پنجم کالجرز - شماره ۲۸۰۱۶ C/JEREZ, 5 28016 MADRID تلفن: ۹۱۳۴۵۰۱۱۳-۹۱۳۴۵۰۱۱۶-۹۱۳۴۵۱۱۹۰ - ۰۰۳۴۱-کد نمابر: ۰۰۳۴۱-۹۱۳۴۵۰۱۶
کسولگری	تلفن: ۰۰۳۴۱-۹۳۵۹۶۴۲۰ نمابر: ۰۰۳۴۱-۹۳۴۵۱۱۹۰
زیرین فرهنگی	C/RAIMUNDO FERNANDEZ VILLAVARDE, 30-2º - 28003 MADRID
خبرگزاری جمهوری اسلامی	C/PADRE DAMIAN, 40-2ºC - 28036 MADRID
مدرسه ایرانی ها	C/JEREZ, 5 - 28016 MADRID
هوایندگی جمهوری اسلامی	C/PRINCESA, 31 - 5º - No: 6 28008 - MADRID

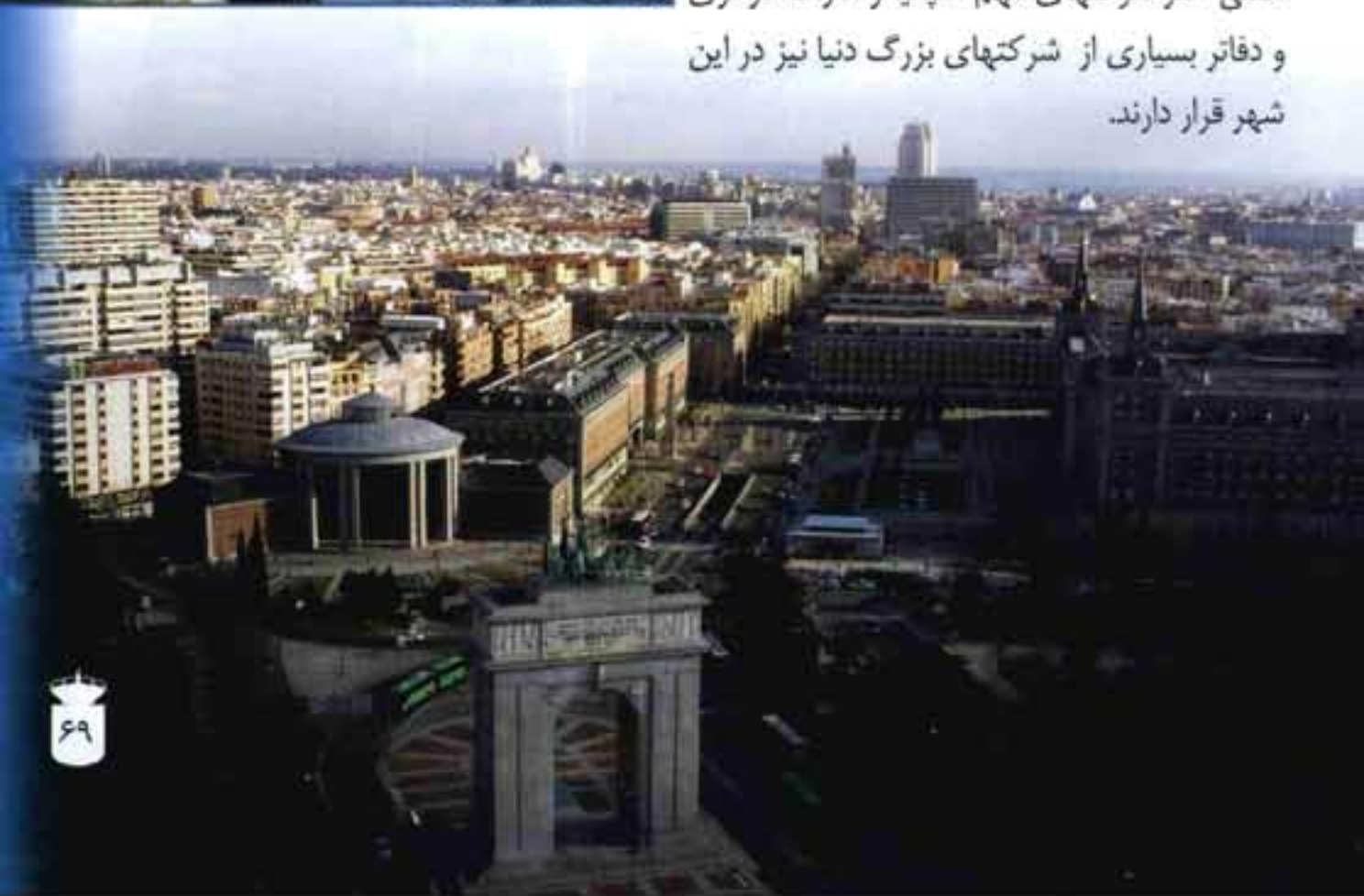
مناطق دیدنی و معروف

مادرید Madrid

مادرید، پایتخت، مرکز سیاسی و بزرگترین شهر اسپانیاست. این شهر در کنار رودخانه مانزانارس (Manzanares) در مرکز کشور، بین ایالات مستقل و خودمختار کاستیل - لنون (Castile-Leon) و کاستیل لامانچا (Castile-La Mancha) قرار دارد. به دلیل بازده اقتصادی، سبک و شیوه استاندارد زندگی و میزان خرید و فروش، این شهر مرکز اصلی و عمده مالی شبه جزیره ایبریا است. ادارات مرکزی و اصلی اکثر شرکتهای مهم اسپانیا و ادارات مرکزی و دفاتر بسیاری از شرکتهای بزرگ دنیا نیز در این شهر قرار دارند.

رودخانه مانزانارس

ایالت کوچک مادرید، منطقه ای در حدود هشت هزار کیلومتر مربع - یعنی کمتر از دو درصد از کل اسپانیا است - شهر مادرید، ۶۰۰ تا ۱۰۰۰ متر بالاتر از سطح دریا قرار دارد. آب و هوای مدیترانه ای با زمستانهای سرد و دمایی که گاهی به زیر صفر می‌رسد، از ویژگیهای شهر مادرید است. در طول سال، اغلب ۲ یا ۳ بار برف می‌بارد. تابستانها گرم است و دما معمولاً حدود ۳۰ درجه سانتیگراد (در تیرماه) است و گاهی به ۴۰ درجه هم می‌رسد. به دلیل ارتفاع و آب و هوای خشک، در این شهر هم مثل بیشتر شهرهای ایران، تفاوت دمای شب و روز، زیاد است. زمستان و تابستان، خشکترین فصول سالند و بارندگی، اغلب در بهار و پاییز اتفاق می‌افتد. متوسط بارندگی سالانه مادرید، ۴۳۶ میلیمتر است.

جمعیت مادرید، طبق آمار سال ۲۰۰۵، در حدود ۵/۹۵۲/۱۵۳ نفر است. ۸۵ درصد جمعیت ساکنان این شهر، اسپانیایی و بقیه، مهاجران آمریکای لاتین، اروپا، آسیا، شمال آفریقا و آفریقای غربی هستند.

دانشگاه کامپلوتنس (Complutense) با بیش از صد هزار دانشجو، بزرگترین و معتبرترین دانشگاه اسپانیا و با بیش از هفتصد سال قدمت، یکی از قدیمیترین دانشگاه های اروپاست. یکی دیگر از دانشگاههای مهم مادرید، اتونوما (Autonoma) است که تقریباً بهترین دانشگاه در زمینه فعالیتهای پژوهشی است.

این دانشگاه، در کنار دانشگاه کامپلوتنس واقع است و فیزیکدان معروف، نیکولاس کابرا (Nicolas Cabrera) آن را اداره می‌کرد. دانشگاه پلی تکنیک و آکالا هنارس (Alcala de Henares) که در سال ۱۴۹۹ تأسیس شده است، از دیگر دانشگاه‌های مهم این شهر هستند.

جشنواره های محلی مادرید، عبارتند از :

- ۲۵ اردیبهشت (۱۵ می) سان ایزیدرو لابرادور (San Isidro Labrador) :
- ۲۳ خرداد (۱۳ ژوئن) سان آنتونیو فلوریدا (San Antonio de La Florida) :
- ۲۵ تیر تا ۳ مرداد (۲۵-۱۶ ژوئیه) ویرجن کارمن (Virgen de La Carmen) :
- ۲۴-۲۵ مرداد (۱۶-۱۵ اگوست) ویرجن پالوما (Virgen de La Paloma) :
- ۱۶ مرداد (۷ اگوست) سان کایتانو (San Cayetano) :
- ۱۹ مرداد (۱۰ اگوست) سان لورنزو (San Lorenzo) :
- ۱۸ آبان (۹ نوامبر) جشنواره هایویرجن المودنا (Virgen de La Almudena).
- ارکستر ملی اسپانیا (Auditorio Nacional de Music) اغلب جمعه، شنبه و یکشنبه ها در مادرید برنامه دارد.
- کلوپهای شبانه مادرید، معروفند. جوانان مادرید در تعطیلات آخر هفته، تمام طول شب به رقص و پایکوبی می پردازند.

ورزش

مادرید، میزبان بزرگترین مسابقه گاو بازی در لاس ونتاس (Las Ventas) است که شروع دور جدید آن به سال ۱۹۳۱ برمی گردد. مسابقات گاو بازی در اسفند (مارس) آغاز می شود و در مهر (اکتبر) به پایان می رسد. در طول جشنواره سان ایزیدرو مسابقه گاو بازی از اواسط اسفند (مارس) شروع و تا اواسط خرداد (ژوئن)، ادامه دارد. در بقیه فصل، هر یکشنبه مراسم گاو بازی در مجموعه لاس ونتاس برگزار می شود.

لاس ونتاس

لاس ونتاس

تیم رئال مادرید (Real Madrid) و اتلتیکو مادرید (Atletico Madrid)، دو تیم مشهور فوتبال اسپانیا هستند. طبق رأی یوفا (UEFA) رئال مادرید با ۹ بار قهرمانی در مسابقات باشگاههای اروپا، موفقترین تیم باشگاهی قرن بیستم است. شهر مادرید، در سال ۱۹۸۲ میزبان فینال مسابقات جام جهانی فوتبال بود که در آن، ایتالیا با پیروزی بر آلمان، قهرمان شد. مادرید از معدود شهرهای دنیاست که ۲ استادیوم ۵ ستاره دارد: ویسنت کالدرون (Vicente Calderon) و سانتیاگو برنابو (Santiago Bernabeu).

تیم بسکتبال معروف این شهر، رئال مادرید بالون سستو (Real Madrid Baloncesto) جزو مجموعه تیمهای رئال مادرید است. این شهر، از سال ۱۹۳۵، میزبان مسابقات دوچرخه سواری ولتا اسپانیا (Vuelta a Espana) بوده که یکی از سه مسابقه مهم دوچرخه سواری جهان است.

سانتیاگو برنابو

سانتیاگو برنابو

ویسنت کالدرون

لاس وتاس

فرودگاه باراخاس

حمل و نقل

باراخاس (Barajas) فرودگاه بین‌المللی مادرید است. این فرودگاه مرکز خطوط هوایی اسپانیا و دروازه اصلی شبه جزیره ایبریا به سوی اروپا و دیگر نقاط جهان است. طبق گزارش انجمن فرودگاه‌های بین‌المللی در سال ۲۰۰۶، حدود ۴۵/۵ میلیون مسافر از این فرودگاه سفر کرده‌اند و بدین سان، سیزدهمین فرودگاه پر تردد دنیا و پنجمین فرودگاه پر تردد اروپا بوده است. ترمینال جدید شماره ۴ فرودگاه مادرید با مجموع ۶۷۰۰۰۰ متر مساحت، بزرگترین ترمینال هوایی در اروپاست. مسیر هوایی مادرید - بارسلون با ۹۷۱ پرواز در هفته، پرترددترین مسیر پروازی جهان است. اکثر خطوط راه آهن اسپانیا از مادرید می‌گذرند و آن را به شهرهای مختلف اسپانیا و اروپا متصل می‌کنند. متروی شهر مادرید با ۲۸۰ کیلومتر طول، پس از متروی لندن، پرهزینه‌ترین و سریعترین شبکه خطوط مترو در اروپاست.

فرودگاه باراخاس

خانه اپرا

کمپودل مورو

نقاط دیدنی

آثار تاریخی زیادی در این شهر وجود دارد؛ از جمله: کاخ سلطنتی (Royal Palace)، خانه اپرا (Teatro Real)، پارک بوین رتیرو (Buen Retiro) ۱۶۳۱، ساختمان کتابخانه ملی (قرن ۱۹)، موزه باستان شناسی، موزه پرادو (Prado)، - که یکی از بهترین مجموعه‌های هنری دنیاست - موزه تیسن - برنمیسزا (Thyssen-Bornemisza) و موزه ملی مرکزی هنر رنا سوفیا (Reina Sofia) - که موزه هنر مدرن است.

کاخ سلطنتی (Royal Palace) در خیابان بایلن (Bailen)، در ناحیه غربی مرکز شهر مادرید - شرق رودخانه مانزانارس (Manzanares) - قرار دارد و ایستگاه مترو اپرا به آن نزدیک است. این قصر سلطنتی، محل سکونت رسمی پادشاه اسپانیا است؛ ولی معمولاً در آن زندگی نمی‌کند. بازدید از این مکان، معمولاً برای عموم، آزاد است؛ البته به جز مواقعی که استفاده کاری از آن می‌شود. ساخت بنای اصلی این قصر به قرن دهم (یعنی زمان حکومت مسلمانان در اسپانیا) برمی‌گردد.

کاخ سلطنتی

یادبود پوئرتا تا دالکال

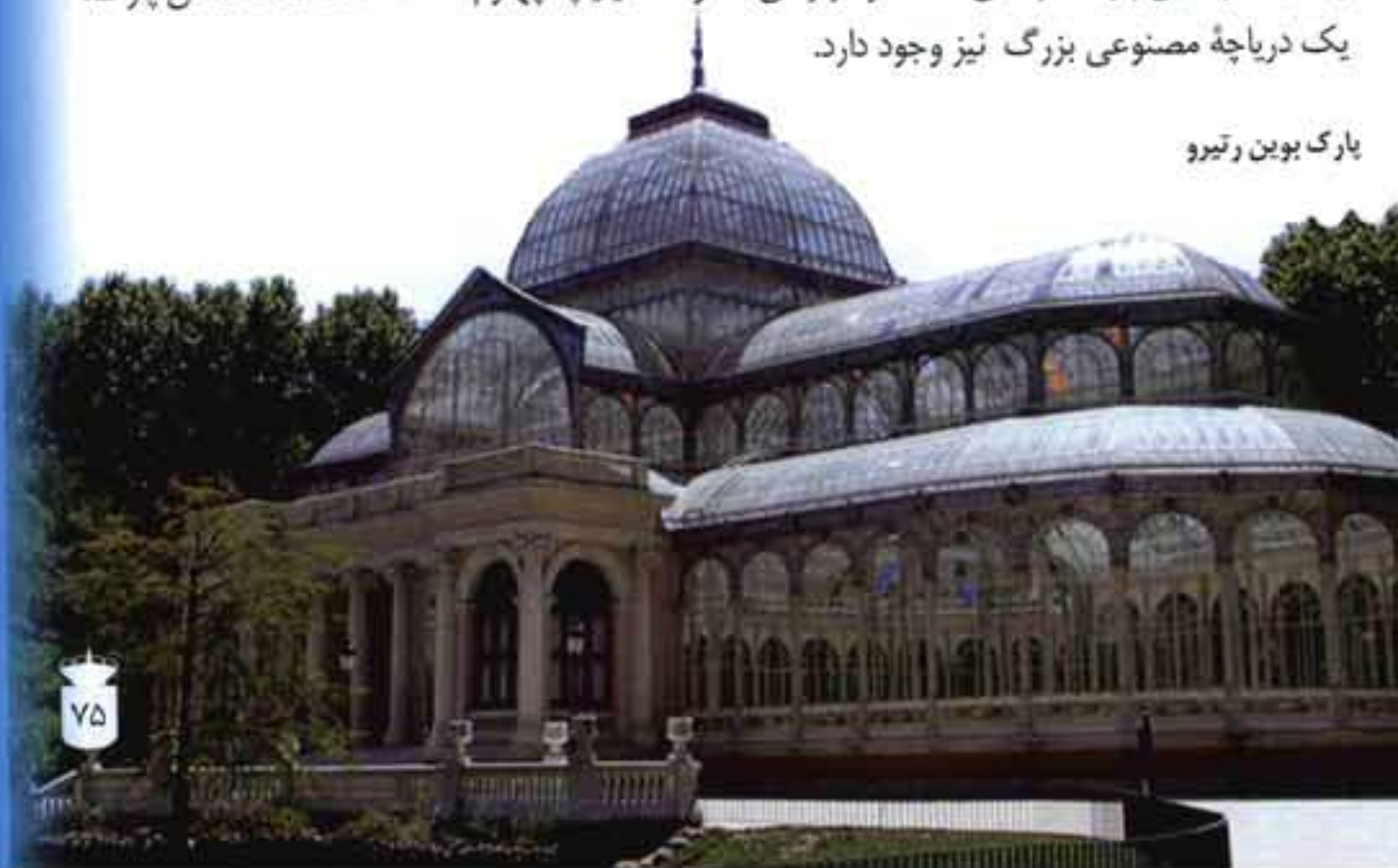
پارک بوین رتیرو

در سمت پایین و چپ این قصر، باغهای زیبای کمپودل مورو (Campo del Moro) واقع است. دلیل نام گذاری این باغ به این نام، چادرزدن مسلمانان شمال آفریقا مور (Moor) در سال ۱۱۰۹ به فرماندهی علی ابن یوسف برای تسخیر مجدد مادرید بوده است. در سمت شرق قصر، خانه‌ی اپرا قرار دارد. این مرکز در ۱۹ اکتبر ۱۸۵۰، رسماً آغاز به کار کرد و یکی از معروفترین اپراخانه‌های دنیا به حساب می‌آید. دستور ساخت این مکان را ملکه ایزابل دوم داده بود. در این اپرا خانه، یک موزه نیز وجود دارد. خط ۲ مترو مادرید با نام اپرا مخصوص این مکان است.

پارک بوین رتیرو (Buen Retiro) با وسعت صد و چهل هکتار، از پارکهای بزرگ و معروف شهر مادرید است که به بنای یادبود پوئرتا تا دالکال (Puerta de Alcalá) بسیار نزدیک است و از موزه پرادو نیز فاصله زیادی ندارد. این پارک در سال ۱۶۲۳ و در زمان حکومت فیلیپ چهارم ساخته شده است. داخل پارک، یک دریاچه مصنوعی بزرگ نیز وجود دارد.

پارک بوین رتیرو

موزه پرادو

موزه پرادو یکی از زیباترین موزه‌ها و گالریهای هنری دنیاست که مجموعه‌ای از هنر اروپا را از قرن دوازدهم تا اوایل قرن نوزدهم در خود جای داده. بیش از ۵۰۰۰ نقاشی، ۲۰۰۰ تصویر چاپی، ۱۰۰۰ عدد سکه و مدال، تعداد زیادی مجسمه و تقریباً ۲۰۰۰ شیء زینتی در این موزه وجود دارد.

رنا سوفیا

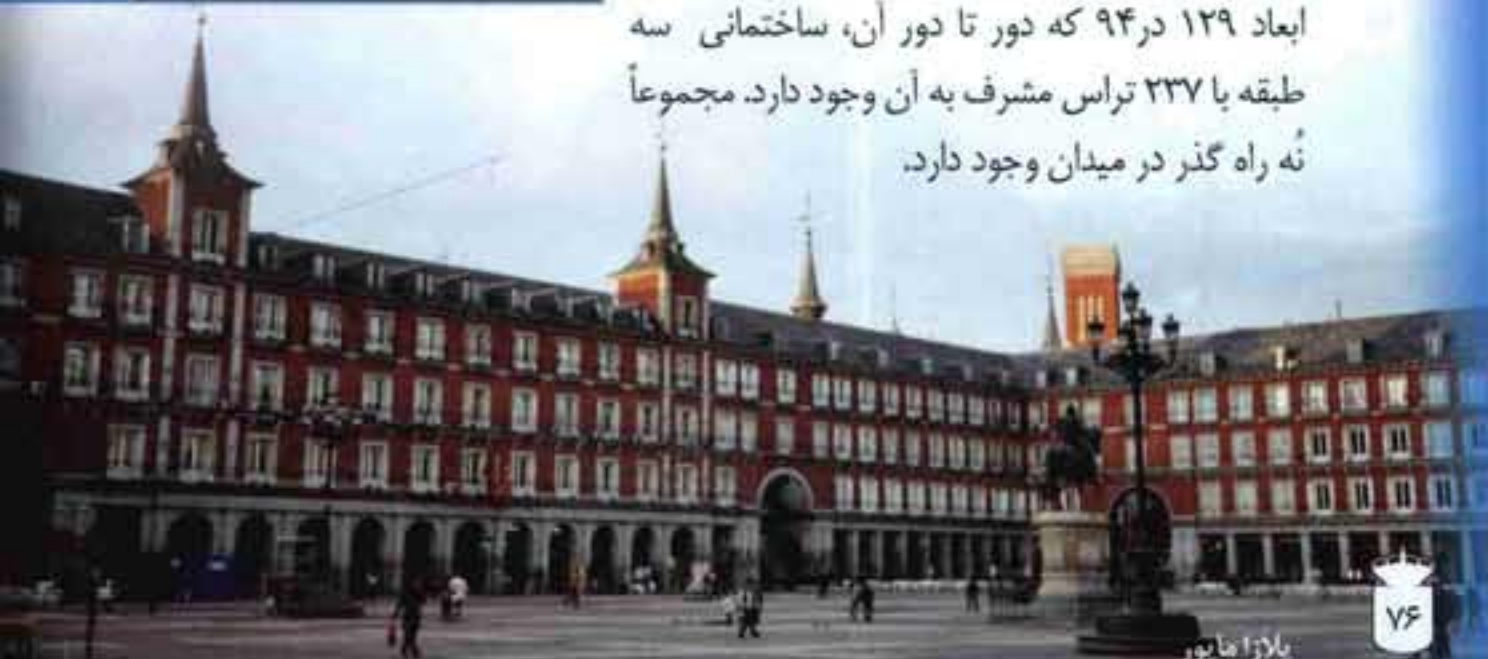

یکی دیگر از موزه‌های معروف شهر مادرید، موزه هنر قرن بیستم رنا سوفیا (Reina Sofia) نام دارد که از دهم سپتامبر ۱۹۹۲ آغاز به کار کرده است. این موزه نزدیک قطار آتوچا (Atocha) و ایستگاه متروست. مجموعه آثاری از دو هنرمند معروف اسپانیایی قرن بیستم، پابلو پیکاسو (Pablo Picasso) و سالوادور دالی (Salvador Dali) در این موزه گردآوری شده است. در کنار آثار این دو هنرمند، کارهایی از دیگر هنرمندان، از جمله جان گریس (Juan Gris)، خولیو گونزالس (Julio Gonzales) و آنتونی تاپیس (Antoni Tapies) نیز در آن هست.

قطار اتوچا

یکی دیگر از اماکن دیدنی شهر مادرید، میدان پلازا مایور (Plaza Mayor) است به شکل مستطیل و با ابعاد ۱۲۹ در ۹۴ که دور تا دور آن، ساختمانی سه طبقه با ۲۳۷ تراس مشرف به آن وجود دارد. مجموعاً نه راه گنر در میدان وجود دارد.

پلازا مایور

بارسلونا (Barcelona)

بارسلونا مرکز و شهر معروف منطقه کاتالونیا (Catalonia) و دومین شهر بزرگ اسپانیا پس از مادرید است. این شهر، مرکز اصلی و مهم اقتصاد اسپانیا است و یکی از بندرهای مهم و اصلی مدیترانه ای اروپا و فرودگاه آن، دومین فرودگاه پرتردد اسپانیا است. این شهر در طول تاریخ، چندین بار محاصره شده است. امروزه بارسلونا مرکز فرهنگی مهم و به خاطر غنای میراث فرهنگی، مقصد اصلی توریستی اسپانیاست و به خصوص به دلیل آثار معماری از جمله آنتونیو گودی (Antoni Gaudi)، لوئیس دومنچی مونتانی (Luis Domenechi Montaner) که سایت‌های میراث فرهنگی دنیا (UNESCO- World Heritage Site) را برای یونسکو برنامه ریزی کردند، معروف است.

بارسلونا در ساحل شمال شرقی شبه جزیره ایبریا قرار دارد که مشرف به دریای مدیترانه است؛ روی جلگه ای با عرض تقریبی ۵ کیلومتر که بین رشته کوه های کولسرولا (Collserola) و در جنوب غربی رودخانه لبرگات (Llorbregat) و بسوس (Besos) در شمال این جلگه ۱۷۰ کیلومتر مربع، وسعت دارد که حدود ۱۰۱ کیلومتر مربع آن به شهر اختصاص دارد. در ۱۶۰ کیلومتری شمال آن، رشته کوه های پیرنه و مرز فرانسه واقع است. کولسرولا، بخشی از رشته کوه های ساحلی است که شهر را از شمال غربی جدا می کند. بلندترین قله اش، قله تیبی دابو (Tibidabo) است با ارتفاع ۵۱۲ متر که منظره زیبایی برای شهر به وجود آورده. بارسلونا پر از تپه های کوچکی است که اکثر آنها جزو شهر و محل زندگی شده اند؛ مثلاً تپه کارمل (Carmel) و روویرا (Rovira)؛ تپه مونجویس (Montjuic escarpment) هم در جنوب شرقی بارسلونا است که به بندرگاه مشرف است و بالای آن، قلعه و دژ مونجویس (Montjuic) واقع است. این قلعه در قرون ۱۷ و ۱۸ برای محافظت شهر ساخته شده است. امروز، این قلعه تبدیل به موزه شده و محل برگزاری مسابقات ورزشی و فرهنگی است.

بارسلونا از شمال به سانتاکولوما دوگرامنت (Santa Coloma de Gramenet) و سن آدیابوسوس (Saint Adria de Besos)، از جنوب به اسپلوگاس دولبرگات (Esplugues de Llorbregat)، لاسپیتال دو لبرگات (L Hospitalet de Llorbregat)، از شرق به دریای مدیترانه و از غرب به سانت کوگت دل والز (Sant Cugat del valles) محدود می شود. آب و هوای بارسلونا مدیترانه ای است؛ یعنی تابستانهای خشک و گرم و زمستانهای معتدل و مرطوب دارد. دی و بهمن، سردترین ماهها هستند با میانگین دمای ۱۰ درجه سانتیگراد. بارش برف، بسیار کم است. مرداد و تیر هم گرمترین ماهها هستند با میانگین دمای ۳۰ درجه سانتیگراد. بیشترین دمای ثبت شده در این شهر، ۳۸/۶ درجه سانتیگراد بوده است.

بر اساس آمار سال ۲۰۰۶، جمعیت شهر بارسلونا ۱۶۳۷۰۷۵ نفر و اگر شهر را با حومه اش در نظر بگیریم، ۴۴۸۱۵۵۹ نفر است. ۶۲ درصد ساکنان این شهر، در منطقه خود مختار کاتالونیا و ۲۴ درصد در نواحی دیگر اسپانیا به دنیا آمده اند؛ ۱۴ درصد هم اهل کشورهای دیگرند که عمدتاً از اکوادور، پرو، مراکش، کلمبیا، آرژانتین، ایتالیا، پاکستان و چین هستند. مرکز دانشگاه پلی تکنیک کاتالونیا دانشگاه بارسلون است در شهر بارسلونا. دانشگاه جدیدتر پمپوفابرا (Pompeu Fabra) و دانشگاه خصوصی رومن لال (Roman Llull) نیز در این شهر واقعند. تعداد زیادی دانشگاه و مدارس عالی دیگر نیز در بارسلون و شهرهای اطراف آن وجود دارد. بارسلونا از قدیم، موقعیت تجاری استواری داشته است؛ این شهر، جزو نخستین شهرهای اروپا بود که آغاز به صنعتی شدن کرد؛ این فرایند، از اواخر قرن ۱۸ و با صنعت نساجی آغاز شد و اوج آن، اواسط قرن ۱۹ بوده که در آن، بارسلونا مرکز اصلی و مهم تولید الیاف بافتنی و دستگاه‌های نساجی بود. از آن به بعد، کارخانه‌های صنعتی، نقش مهمی در تاریخ این شهر به عهده گرفتند. نساجی هنوز هم در بارسلونا اهمیت خود را حفظ کرده و در نتیجه بارسلونا به یکی از مراکز اصلی مد تبدیل شده است.

امروزه علاوه بر نساجی، بارسلونا در زمینه صنایع شیمیایی، چاپ، داروسازی، صنایع الکترونیکی و تولید انواع موتور نیز فعال است و در بخش خدمات نیز در زمینه حمل و نقل، انتشارات، کامپیوتر، تدارکات، ارتباطات و مخابرات اهمیت دارد و انواع نمایشگاه‌های تجاری در آن بر پا می شود. بزرگترین کارگاه کشتی سازی دنیا به نام آتارازاناس (Atarazanas) نیز در بندر قدیمی بارسلون قرار دارد.

هزینه زندگی در بارسلونا زیاد است و از این نظر در اسپانیا بعد از مادرید و در رده بندی شهرهای پر هزینه جهان، در جایگاه سی و یکم واقع است. فرودگاه بین المللی بارسلونا در شهر ال پرادو (El Prado de Llobregat) در سه کیلومتری بارسلوناست. این فرودگاه با جابجایی حدود سی میلیون مسافر در سال ۲۰۰۶، بزرگترین فرودگاه سواحل مدیترانه، دومین فرودگاه اسپانیا و نهمین فرودگاه اروپاست. در فرودگاه بارسلون، سالن‌های جدیدی در حال احداث است و با بهره برداری از آنها در سال ۲۰۰۸، ظرفیت فرودگاه، بیشتر خواهد شد.

بندر بارسلونا با ۲۰۰۰ سال قدمت، اهمیت تجاری زیادی دارد و مقامات بندری بارسلونا آن را اداره می کنند. این بندر به همراه بندر جنوای (Genoa) ایتالیا و مارسلی (Marseille) فرانسه مهمترین بنادر مدیترانه ای هستند؛ هم به خاطر کشتیهای تفریحی و هم به خاطر کشتیهای باری آنها. بندر بارسلونا به سه ناحیه تقسیم می شود:

۱. بندر قدیمی (Port vell)؛ ۲. بخش تجاری؛ ۳. بخش پشتیبانی و سازمان دهی. حمل و نقل عمومی این شهر، شبکه ای است شامل مترو، اتوبوس، دو شبکه جداگانه تراموا و تاکسی. در سال ۲۰۰۷، شورای شهر بارسلونا برای حمل و نقل عمومی، استفاده از دوچرخه را تصویب کردند. در محله‌های مختلف شهر پارکینگ‌های مخصوص دوچرخه هست که دارندگان کارت مخصوص عضویت می‌توانند از دوچرخه‌های آن استفاده کنند و پس از آن به نزدیکترین پارکینگ، برگردانند. بارسلونا دو بزرگراه اصلی دارد:

۱- روندا دو دالت (Ronda de Dalt) که مخصوص مسیر سمت کوهها است:

۲- روندا دو لیتورد (Ronda de litord) که خاص مسیر ساحل است.

در بارسلونا ۶۸ پارک وجود دارد که شامل ۱۲ پارک تاریخی، ۴۵ پارک عمومی عادی، ۶ پارک جنگلی و ۵ پارک گیاه شناسی است. پارک ها ۱۰ درصد شهر را تشکیل می‌دهند. پارک مونتجوییس با ۲۰۳ هکتار مساحت، بزرگترین آنهاست و در کوهی به همان اسم قرار دارد.

بارسلونا ۷ ساحل دارد که در مجموع ۴/۵ کیلومتر از کل خطوط ساحلی است. سواحل سن سباستا (Sant Sebastia) و بارسلونا تا (Barceloneta) ۱۱۰۰ متر طول دارند و از بزرگترین، قدیمیترین و پر رفت و آمدترین سواحل بارسلونا هستند. بندر المپیک، این دو ساحل را از سواحل دیگر شهرها جدا می‌کند: نووا ایکاریا (Nova Icaria)، ماربلا (Mar Bella)، نوواماربلا (Nova Mar Bella)، لوانت (Llevant) و بوگاتل (Bogatell)، سواحل غرب بندر المپیک هستند.

موزه باستان شناسی کاتالونیا

- در بارسلونا سالن‌های متعددی برای اجرای موسیقی و تئاتر وجود دارد؛ از جمله :
- گران تئاتر دل لیسئو (Gran Teatre del liceo): مهمترین و بزرگترین سالن اپرا در اسپانیاست که در خیابان رامبلا (La Rambla) قرار دارد و در سال ۱۸۴۷ ساخته شده است؛
- تئاتر ملی کاتالونیا (Teatre Nacional de Catalunya)؛
- تئاتر لیور (Teatre Lliure)؛

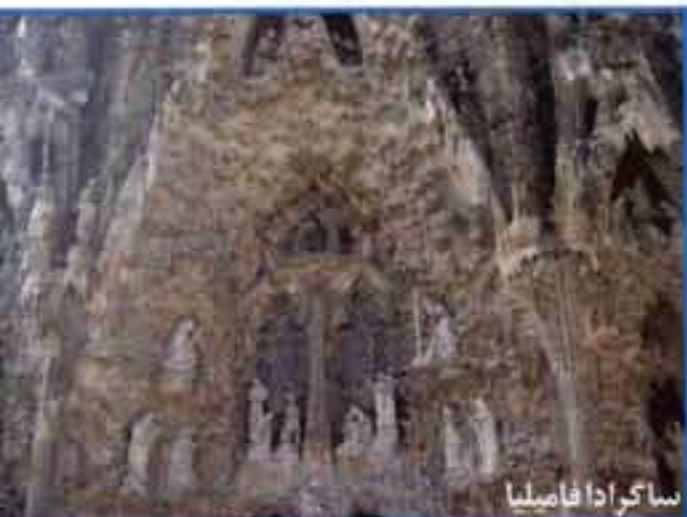
- پالو د لا موزیک کاتالانا (Palau de la Musica Catalana).

بارسلونا مرکز برگزاری جشنواره موسیقی سونار (Sonar) است که هر سال در خرداد (ژوئن) برگزار می‌شود؛ بزرگترین ارکستر سمفونیک اسپانیا (OBC) در کاتالونیا بارسلونا برنامه اجرا می‌کند. در بارسلونا موزه‌های زیادی وجود دارد که دوره‌های تاریخی متفاوتی را پوشش می‌دهند. موزه ملی هنر کاتالونیا (National Museum of Art of Catalonia) مجموعه‌ای از آثار هنری مربوط به دوره روماتس (تمدن رومیان) دارد؛ موزه هنر معاصر بارسلونا (Borcelona Museum of Contemporary Art) مرکز آرایه آثار هنری اسپانیا و هنر کاتالان (Catalana) قبل از ۱۹۴۵ است؛ موزه فانداسیو خوان میرو (Fundacio Joan Miro)، موزه پیکاسو و موزه آنتونیو تاپیس (Antoni Tapies) مجموعه مهمی از آثار هنرمندان مختلف را در خود دارند.

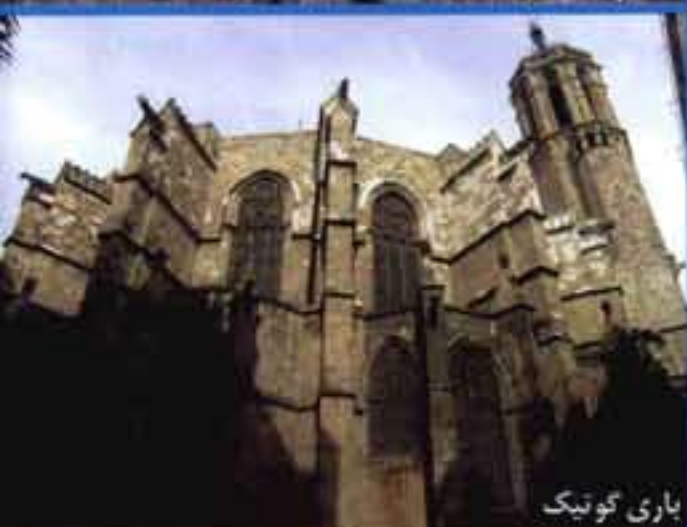
موزه ملی هنر کاتالونیا

چند موزه دیگر هم وجود دارند که مربوط به باستان شناسی و تاریخند : موزه تاریخ شهر (City History Museum) ، موزه تاریخ کاتالونیا (Museum of the History of Catalonia) ، موزه باستان شناسی کاتالونیا (Archeologg Museum of Catalonia) و کازمو کایکسا (Cosmocaixa) که موزه علوم است و در سال ۲۰۰۶، جایزه موزه سال اروپا را به خود اختصاص داده است.

ساگرادا فامیلیا

باری گوتیک

ساگرادا فامیلیا

بخش قدیمی شهر بارسلونا باری گوتیک (Barri Gotic) نام دارد. زمان ساخت اکثر ساختمانهای این قسمت از شهر به دوران قرون وسطی و بعضی هم به زمان رومیها برمی گردد. معماری مدرن کاتالانی - که معروف به هنر جدید (Art Nouveau) است - بین سالهای ۱۸۸۵ و ۱۹۵۰ رایج بود و یادگارهای مهمی در بارسلونا به جا گذارده است. اکثر این ساختمانها جزو میراث فرهنگی دنیا به حساب می آیند.

معروفترین و برجستهترین آثار به آنتونی گودی (Antoni Gaudi) تعلق دارند که در جای جای شهر می توان آثار او را مشاهده کرد. بهترین اثر او کلیسای عظیم و جالب توجه، ولی ناتمام ساگرادا فامیلیا (Sagrada Familia) است که از سال ۱۸۸۲ در حال ساخت است. این کلیسا در سال ۲۰۲۶ تکمیل خواهد شد.

شهر بارسلونا در سال ۱۹۹۹ به خاطر معماری اش برنده جایزه مدال طلای ریبا رویال (RIBA Royal Gold Medal) شد و این مورد، اولین باری بود که برنده این مدال، یک معمار نبود؛ بلکه شهر بارسلونا این جایزه را برده بود.

◀ نقاط دیدنی

کلیسای ساگرادا فمیلیا (Sagrada Familia): آنتونی گودی کار این کلیسا را از سال ۱۸۸۲ شروع کرده است. برجهای این کلیسا بسیار باریکند؛ پله های آن تنها برای یک نفر جا دارند و پلهای بین برج نیز باریک و تنگند. موزه جالبی در طبقه پایین کلیسا وجود دارد و آثار با ارزشی در آن وجود دارد. در سال ۲۰۰۴، تقریباً ۲/۲۶ میلیون نفر از این مکان بازدید کرده اند. این کلیسا برای گردشگران، جزو مکانهای معروف و جالب توجه است.

پارک گوئل (Guell): در شمال شرقی منطقه گراسیای بارسلونا قرار دارد. این پارک بر روی تپه ای با نام ال کارمن (El Carmen) واقع است که مشرف به شهر بوده و می توان از بالای آن، دریای مدیترانه را دید. این پارک را بین سالهای ۱۹۰۰ تا ۱۹۱۴ و بر اساس طرح آنتونی گودی ساخته اند و جزو آثار ثبت شده میراث فرهنگی دنیاست. در این پارک، هیچ نشانی از خیابانها، ماشینها و سروصدای آنها نخواهید دید. برخی از آثار معماری گودی را نیز می توان در این پارک دید. وسعت این پارک، حدود ۱۷ تا ۱۸ هکتار است.

کازامیلا (Casa Mila): آنتونی گودی آن را طراحی کرده و بین سالهای ۱۹۰۵ تا ۱۹۰۷ ساخته شده؛ جزو میراث فرهنگی دنیا به حساب می آید.

کمی آن طرفتر از کازامیلا، بنای دو لا دیز کوردیا (Illa de La Discordia) است که در منطقه ایگزمپل (Eixample) قرار دارد. چهار بنای جدید هم از طراحان متفاوت در آن منطقه هست؛ آثار گودی هم جزو آنهاست.

کلیسای ساگرادا فمیلیا

پارک گوئل

چشم انداز بارسلونا از پارک گوئل

کازامیلا

بالا گونل

بالا گونل (Palau Guell) : یکی دیگر از کارهای آنتونی گودی است که پیشتر، یک خانه مجلل و اعیانی بوده است. این اثر نیز جزو میراث فرهنگی یونسکو است. قدیمیترین بخش شهر، مناطق اطراف کلیسای جامع است که در سال ۱۳۹۸ ساخته شده. خیابانهای این منطقه، باریکند و به میدانهای کوچکی متصل می‌شوند.

تالار موسیقی کاتالان (Palau de la Musica Catalana) : سالن کنسرتی است که بین سالهای ۱۹۰۵ تا ۱۹۰۸ ساخته شده است. لوئیس مونتانر (Lluís Montaner) آن را طراحی کرده است و در سال ۱۹۹۷ به میراث فرهنگی یونسکو تبدیل شد. بیش از نیم میلیون نفر در سال، در این سالن، از برنامه های مختلف موسیقی استفاده می کنند.

تالار موسیقی کاتالان

قلعه مونتجوییس (Montjuic) : روی تپه ای به همین نام قرار دارد. از اواخر قرن ۱۹ به زندان تبدیل شده است. بعد از ۵ دقیقه پیاده روی به استادیوم المپیک و برج رادیویی عجیب آن می رسید. بعد از ۲۰ دقیقه هم، مناظر رو به دریا در روستای پوبل اسپانیول (Poble Espanyol) می رسید. در این روستا مجموعه ای عجیب از ۱۱۶ بنای بازسازی شده از شهرهای مختلف اسپانیا وجود دارد. در شرق شهر قدیمی، پارکی به نام سوتادلا (Ciutadella Park) قرار دارد در آن باغ وحشی کوچک، چند موزه، بنا و مجسمه مهم مربوط به دوره جدید وجود دارد. موزه خوان میرو (Fundation Joan Miro) را جوزف لوئیس سرت (Josep Lluís Sert) طراحی کرده و از سال ۱۹۷۵ شروع به کار کرده است.

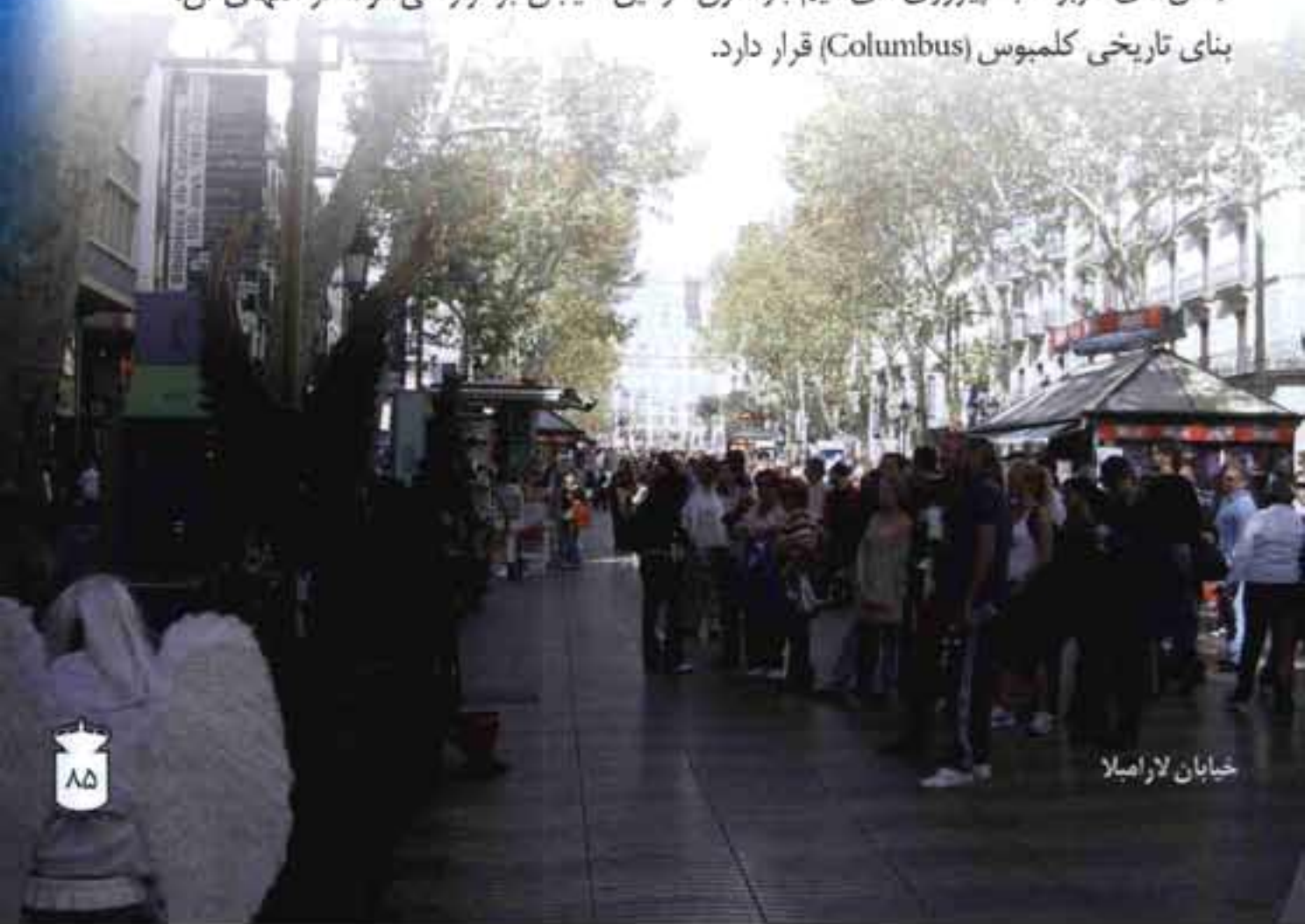
استادیوم المپیک و برج رادیویی

برج رادیویی

خیابان لارامبلا (La Rambla) یکی از معروفترین خیابان های اسپانیاست که از شهر قدیمی به سمت پایین بندرگاه امتداد دارد. در دو طرف این خیابان، مغازه ها، رستوران ها، هتل ها، خانه ابراهام، گل فروشی، عطرفروشی و ... دیده می شوند. افرادی هم با لباس ها و وسایل عجیب و غریب، مردم را سرگرم می کنند. این خیابان، سه ایستگاه مترو دارد. بخش بالایی خیابان، کانالتاس (Canaletas) نام دارد و چشمه ای معروف در آن هست که معتقدند خاصیت جادویی دارد. می گویند هرکس از آب این چشمه بنوشد، دوباره به این شهر بر خواهد گشت. جشن های مربوط به پیروزی های تیم بارسلون در این خیابان برگزار می شود. در انتهای آن، بنای تاریخی کلمبوس (Columbus) قرار دارد.

خیابان لارامبلا

ورزش

ورزش در بارسلونا قدمت زیادی دارد. این شهر در سال ۱۹۹۲ میزبان المپیک تابستانی و در سال ۱۹۸۲ میزبان فوتبال جام جهانی بوده است؛ دوبار میزبان مسابقات بسکتبال اروپایی یورو بسکت (Eurobasket) و یک بار هم میزبان رقابت‌های جهانی ایکس فینا (X FINA) بوده است. باشگاه اف. سی. بارسلون (F.C.Barcelona) یکی از بزرگترین باشگاه‌های اروپا است و دو بار برنده لیگ قهرمانی اروپا شده است. تیم فوتبال این باشگاه، طرفداران زیادی در جهان دارد. این باشگاه، تیم‌هایی در لیگ بسکتبال اسپانیا (ACB)، وینتر اف. سی. بی. (Winterthur FCB)، تیمی در لیگ هندبال (ASOBAL) و تیمی در لیگ هاکی دارد. موزه این باشگاه از نظر میزان بازدیدکنندگان دومین موزه ایالت کاتالانیاست.

شهر بارسلونا نیز مانند مادرید، دو استادیوم فوتبال پنج ستاره دارد: استادیوم المپیک لویس (Estadi Olimpic Lluís Companys) که برای المپیک ۱۹۹۲ ساخته شده و نیوکمپ (Camp Nou) (ورزشگاه اختصاصی تیم فوتبال اف. سی. بارسلون) که با ظرفیت ۹۸۷۷۲ نفر، در میان استادیوم‌های اروپا، بیشترین گنجایش تماشاچی را دارد. هر سال، چند مسابقه مهم در رشته دو و میدانی در بارسلونا انجام می‌شود:

کرسا دل کورت اینگلز (Cursa del Corte Ingles)، کرسا دو لا مرسو (Cursa de la Merce)، هر سال کریسمس، مسابقات شنا نیز در کنار ساحل برگزار می‌شود. سری مسابقات بین المللی تنیس ۵۰ ساله ها (ATP) هر سال در باشگاه بارسلونا برگزار می‌شود. در این سال‌ها، ورزش اسکیت نیز در بارسلونا بسیار مورد توجه قرار گرفته است. مسابقات اتومبیل رانی فرمول یک اسپانیا هم هر سال در نزدیکی بارسلون برگزار می‌شود.

والنسیا (Valencia)

شهری است در شرق اسپانیا، مرکز ایالت خود مختار والنسیا که در دشتی حاصلخیز، نزدیک دهانه رودخانه توریا (Turia) در دریای مدیترانه واقع است. این شهر، بازار و مرکز خرید و فروش محصولات کشاورزی است و در آن کارخانه های متنوعی وجود دارد. صنایع شهر، شامل صنایع نساجی، فلزکاری، شیلات، کشتی سازی و مواد غذایی است.

بنابر تاریخ رومیان، لیوی (Livy) سربازی رومی، والنسیا را در

۱۳۸ قبل از میلاد به تصرف درآورد و شهر تا ۴۱۳ بعد از میلاد، در تصرف رومیان بود؛ بعد از آن به تصرف ویزیگوتها (Visigoths) درآمد. در ۷۱۴ میلادی، اعراب شمال آفریقا این شهر را از فرمانروایی ویزیگوتها خارج کردند و در ۱۰۲۱، آن را مرکز پادشاهی و فرمانروایی مستقل والنسیا قرار دارند. در طول جنگهای ناپلئون (۱۸۱۵-۱۷۹۹)، این شهر، دو سال (۱۸۱۳-۱۸۱۲)، تحت کنترل فرانسه بود. والنسیا در طول جنگ داخلی اسپانیا (۱۹۳۹-۱۹۳۶) مرکز دولت جمهوری خواه بود.

جمعیت این شهر بر اساس آمار سال ۲۰۰۷، ۱۸۹/۶۷۱/۱ نفر بوده است. والنسیا سومین شهر بزرگ اسپانیا و بیست و یکمین شهر بزرگ اروپا است. این شهر، آب و هوای مدیترانه‌ای دارد؛ پاییز و بهار آن طوفانی است. حداقل دما در زمستان تا حدود صفر درجه پایین می‌آید و حداکثر دما در تابستان به حدود ۴۰ درجه می‌رسد. در تابستان، رطوبت هوا باعث تشدید گرما می‌شود. متوسط دمای سالانه آن ۱۷/۴ درجه است. بیشترین بارندگی در بهار و ماههای آوریل و می (فروردین و اردیبهشت) است و کمترین بارندگی در تابستان و ماه جولای (تیر). متوسط بارندگی سالانه والنسیا ۵۳۱ میلیمتر است.

والنسیا محل سکونت سراسقف اعظم منطقه است. این شهر، چهار دانشگاه و تعدادی مدرسه عالی دارد که مهمترین آنها دانشگاه والنسیا (۱۵۱۰) و دانشگاه پلی تکنیک والنسیا (۱۹۶۸) هستند. دو دروازه از قرن ۱۴ (زمان رومیان) باقی مانده است. از ساختمانهای با ارزش این شهر می‌توان کلیسای جامع (قرن ۱۳-۱۵) و مرکز خرید و فروش ابریشم (قرن ۱۵) را ذکر کرد.

کلیسای جامع

در خیابانهای قدیمی و بیچ در بیچ باریو دل کارمن (Barrio del Carmen) ساختمان‌ها و بناهایی وجود دارد که متعلق به دوران رومیان و اعراب است. کلیسای جامع شهر بین قرون ۱۳ و ۱۵ ساخته شده که سبک اولیه آن گوتیک بوده است ولی عناصر معماری باروک و رومانس نیز در آن وجود دارد. در کنار کلیسای جامع، بنایی به نام باسیلیکا (Basilica) به سبک گوتیک وجود دارد.

بزرگترین میدان والنسیا پلاس دو لا جونتامنت (Place de a Ajuntament) است که تالار شهر، یک سینما و تعداد زیادی رستوران و کافه در اطراف آن است.

در میدان پلاس دو لا ورگ (Place de La Verge)، **باسیلیکای ویرژین** (Basilica of the Virigin) (ساختمانی به سبک بازسیلیک) و فواره توریا (Turia) را می بینیم که برای توریست‌ها جالب توجه است.

رشد اقتصادی والنسیا در دهه اخیر، قابل توجه بوده است و دلیل اصلی آن، رشد صنعت گردشگری و صنایع وابسته به آن است. بندر والنسیا یکی از بزرگترین بندرهای سواحل دریای مدیترانه و دومین بندر بزرگ اسپانیا است ۲۰ درصد صادرات اسپانیا در این بندر صورت می گیرد. صادرات اصلی والنسیا، غذا و نوشیدنی، الیاف و محصولات فلزی است. درصد بی کاری در این شهر، از درصد بی کاری در کل اسپانیا پایینتر است.

باسیلیکای ویرژین

جشنواره محلی و معروف لاس فالاس (Las Fallas) که در ماه اسفند (۱۹ مارس) برگزار می شود، برنامه ای خاص شهر والنسیا است که نمایش سفالینه های قدیمی والنسیا، لباسهای قدیمی با بافت ظریف و نیز نمایش آثار معماری جدید از برنامه های جالب آن است. جشنواره توماتینا (La Tomatina) (نبرد سالانه گوجه فرنگی) نیز در مرداد (اگوست) برگزار می شود. این مراسم، در آخرین چهارشنبه اگوست برگزار می شود و دهها هزار نفر از سراسر جهان برای دیدن آن می آیند. در این جشنواره شرکت کنندگان بیش از صد تن گوجه فرنگی به سمت یکدیگر پرتاب می کنند.

تیم فوتبال این شهر، والنسیا اف سی (F.C) است که در سالهای ۲۰۰۲ - ۲۰۰۴ برنده لیگ اسپانیا بوده و از تیمهای معروف اروپاست. این تیم در لیگ قهرمانی باشگاههای اروپا در سالهای ۲۰۰۱ - ۲۰۰۰ فینالیست بود. در این شهر دو زبان رسمی، رایج است: والنسیایی و اسپانیایی؛ ولی دولت محلی، بر استفاده از زبان والنسیایی تأکید دارد؛ به عنوان مثال، تمام علائم در مترو به زبان والنسیایی است؛ ولی ترجمه اسپانیایی آن نیز با فونت کوچکتر زیر آن وجود دارد.

والنسیا به خاطر تفریحات شبانه اش بسیار معروف است. اکثر رستورانها و کلوپهای شبانه در ناحیه کارمن (Carmen) قرار دارند. اصلیتترین کلوپهای شبانه در ناحیه کانواس (Canovas) و خوان لورنس (Juan Llorens) هستند. در تابستان، تفریحات شبانه در بندر و ساحل مالواروسا (Malvarrosa) متمرکزند.

والنسیا به دلیل فرهنگ و آشپزی جالب و متنوعش نیز شهرت دارد: پایلا (Paella) نوعی ماهی با برنج، فارتون (Fartons) (نوعی نان)، ارکساتا (Orxata) (نام چند نوع نوشیدنی گیاهی که از بادام زمینی، کنجد، برنج و جو و گونه ای از زنبق تهیه می شود البته به آن (Horchata) نیز می گویند)، شربت ابلیموی یخ زده (Llma Granizada)، رسکوئیلتا (نوعی نان) (Rosquilletas) و ماهی مرکب، از غذاهای متداول در والنسیا هستند. در این شهر، بیش از پانزده موزه عمومی و تخصصی وجود دارد. موزه های مهم شهر، عبارتند از :

- ۱- موزه علوم و هنر (Ciutat de les Arts I les Ciencies)؛
- ۲- موزه های هنرهای مدرن (Instituto Valenciario De Art Moderno)؛
- ۳- موزه هنرهای عالی (Museo De Bellas Artes)؛
- ۴- موزه فالر و موزه دو لاریستا فالرو (Museo Faller and Museo De LArtista Fallero)؛
- ۵- موزه تورینو (Museo Taurino)؛
- ۶- موزه برنج (Museo Del Arroz (Rice)؛
- ۷- موزه کارپس (Museum of Corpus) و ...

بازار مرکزی

موزه پرنس فیلیپ

خانه اپرا

بازار مرکزی (Mercado Central) والنسیا در نوع خودش از بزرگترین بازارهای اروپاست. ایستگاه قطار اصلی دل نورت (Del Norte) به سبک آرت دکو (Art deco) ساخته شده است. تالار موسیقی پالو دو لا میوزیکال (Palau De La Musical) نمونه‌ای دیگر از معماری مدرن در والنسیا است.

پلانتاریوم

معمار مشهور، سانتیاگو کالاتراوا (Santiago Calatrava) شهر هنرها و علوم (Ciudad de Las Artes y Las Ciencias) را در سال ۱۹۹۶ به سبک مدرن ساخته که شامل ۵ قسمت است:

۱. خانه اپرا و محل اجرای برنامه های هنری ؛
۲. سینمای ایمکس (Imax) ، پلانتاریوم (Planetarium) و لازریوم (Laserium)؛

باغ لامبراسل

۳. باغ لامبراسل (l'Umbracle)؛
۴. موزه علوم پرنس فیلیپ (Principe Felipe)؛

۵. پارک اقیانوس شناسی (L'Oceanografic)؛ این مجموعه بازدیدکنندگان بسیاری را به خود جلب می کند و به صورت یک مجتمع دریایی، در شرق والنسیا قرار دارد.

(مساحت ناحیه دریایی و اقیانوسی، تقریباً ۱۰۰.۰۰۰ متر مربع)

است.) بزرگترین آکواریوم اروپا در این پارک وحش است که شامل ۴۵۰۰۰ حیوان از ۵۰۰ نوع مختلف، از جمله ماهی، پرندگان، پستانداران، خزندگان و بی مهرگان است، به علاوه کوسه، پنگوئن، دلفین، شیر دریایی، فیل دریایی و وال از نوع بلوگا (Beluga) که همگی در ۹ طبقه زیر دریایی نگهداری می شوند.

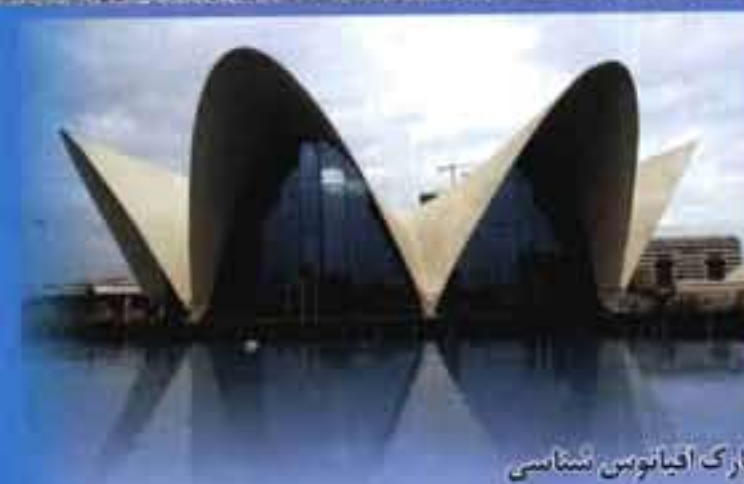

پارک گالیور

بازار بورس لونیجا

پارک اقیانوس شناسی

پارک گالیور

این پارک به ۱۰ ناحیه مختلف تقسیم می شود و در آن، باغی با انواع مختلف گیاهان نیز وجود دارد.

یکی دیگر از مناطق دیدنی شهر والنسیا، کلیسای سنت مری (Saint Mary) است که بین قرون ۱۳ تا ۱۵ ساخته شده است. سبک اصلی آن گوتیک بوده، ولی عناصری از معماری باروک و رمانس نیز در آن به چشم می خورد.

مرکز بورس لونیجا (Lonja de la Seda) یکی از مناطق مهم توریستی شهر است که جزو میراث فرهنگی دنیا نیز ثبت شده. نکته جالب، اینکه لونیجا در سال ۱۴۶۹ به عنوان بازار روغن تأسیس شده بود.

یکی دیگر از نقاط دیدنی شهر والنسیا پارک گالیور (Gulliver Park) است که در نزدیکی رودخانه توریا قرار دارد. در این پارک مجسمه هایی از گالیور و شخصیت های این قصه و شهر لیلیوت وجود دارد. این پارک برای تمام گروه های سنی کودکان وسایل تفریحی دارد.

سویل (Seville)

سویل، مرکز فرهنگی، هنری و مالی اسپانیای جنوبی و مرکز ایالت سویلا و آندلس (Andalusia) است. ساکنان این شهر را سویلانس (Sevillianas) یا هیسپالانس (Hispalenses) می نامند. جمعیت این شهر (۲۰۰۶) تعداد ۱/۴۴۱/۸۴۴ نفر بوده است.

سویل بیش از ۲۰۰۰ سال قدمت دارد. گذر اقوام مختلف از این شهر، به آن ویژگی خاصی داده است و آن را تبدیل به یک مرکز تاریخی بزرگ و مهم کرده است. این شهر از زمان رومیان شناخته شده است. در ۷۱۲ بعد از میلاد، در زمان حکومت بنی امیه، اعراب شمال آفریقا آن را از چنگ رومیان درآوردند و به مرکز اصلی و مهم مسلمانان آندلسی تبدیل کردند. ساخت بیشتر دیوارهای شهر به آن دوره برمی گردد. پس از پنج قرن حکومت مسلمانان، در ۱۲۴۸ این شهر به تصرف فرناندوی سوم (Fernando) درآمد. آب و هوای سویل، مدیترانه ای و نیز تحت تأثیر آب و هوای اقیانوسی است. میانگین دمای سالانه آن ۱۸/۶ درجه سانتیگراد است و در نتیجه، این شهر یکی از گرمترین شهرهای اروپا است. در این شهر، زمستانها معتدل است و دی، سردترین ماه سال است.

حداقل دمای ثبت شده، ۵/۲ درجه سانتیگراد و حداکثر دما در تابستان، گاهی به بیش از ۴۰ درجه هم می رسد.

تابستانها به ویژه مرداد ماه، بسیار گرم است. میزان بارش سالانه - که عمدتاً بین ماههای مهر تا اردیبهشت صورت می گیرد - در حدود ۶۰۰ تا ۸۰۰ میلیمتر است. آذر، مرطوبترین ماه سال با میانگین بارندگی ۹۵ میلیمتر است.

دانشگاه سویل، معروف است. چند دانشگاه و مدرسه عالی دیگر نیز در این شهر وجود دارد. این شهر در زمینه تحقیقات علمی، اهمیت دارد. اولین و بزرگترین بانک دی.ان.ای (DNA) اسپانیا در سویل واقع است.

با توجه به وسعت و موقعیت شهر، سویل از لحاظ اقتصادی، قویترین شهر منطقه آندلس است. رشد اقتصادی این شهر و نواحی مرکزی آن به خاطر وجود شبکه حمل و نقل بین آن و مناطق دیگر اسپانیا صورت گرفته و راه آهن (AVE) یک نوع سیستم خدماتی با قطارهای سریع السیر که تا ۳۰۰ کیلومتر در ساعت، سرعت آن افزایش می یابد) و فرودگاه بین المللی آن، نقش مهمی در این زمینه داشته اند. سویل، تنها بندر رودخانه ای در شبه جزیره ایبریا است که در ۸۰ کیلومتری دهانه رودخانه گوادل کیویر واقع است.

این بندرگاه به اقیانوس اطلس و دریای مدیترانه مرتبط است و خط اتصال میان جنوب اسپانیا، اروپا، شمال آفریقا و خاورمیانه است. ظرفیت سالانه بارگیری کشتی در آن ۵/۳ میلیون تن در سال ۲۰۰۶ بوده است. پارکهای صنعتی و مراکز تکنولوژیک زیادی در سویل و نواحی اطراف آن وجود دارد: داس هرمانا (Dos Hermanas) بزرگترین شهرک صنعتی آندلس است. پارک تکنولوژی ائروناتوتیکو (Aeronautico Parque Tecnológico) وسیعترین مجتمع صنعتی در سطح آندلس است؛ پارک تکنولوژی ابروناتیکو ایرو پلیس (Parque Tecnológico Aeronautico Aeropolis) خاص صنعت هواپیمایی است. از ۶۰۰ کمپانی بزرگ اسپانیا ۱۲۸ تای آنها در این شهر قرار دارد.

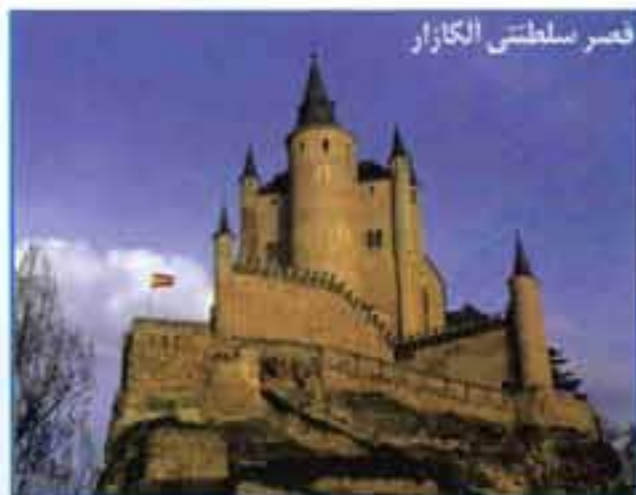

مراسم هفته مقدس (Holy Week) و نمایشگاه سویل (Seville Fair) از معروفترین جشنواره‌های این شهر هستند. سویل به دلیل مراسم باشکوه و با ابهت سماناسانتا (Semana Santa) و نمایشگاهی که دو هفته بعد از آن برگزار می‌شود، در سطح بین‌المللی مشهور است. از قدیم الایام، زنان لباس زیبای فلامنکو و مردان بهترین کت و شلوارشان را در این مراسم به تن می‌کنند.

سویل از نظر آشپزی اهمیت دارد؛ به خصوص با توجه به غذاهایی که بر اساس محصولات نواحی اطرافش تهیه می‌شود؛ از جمله غذاهای دریایی، غذاهای محلی مخصوص آن، غذاهای دریایی سرخ شده (سگ ماهی، شمشیر ماهی، ماهی مرکب)، گوشتهای سرخ شده با سس (Chick peas)، نخود، اسفناج و قلوۀ بره با سس شری.

این شهر در سال ۲۰۰۳، میزبان فینال جام یوفا در استادیوم المپیک جدیدش بود. تیم فوتبال سویل، برنده جام یوفا ۲۰۰۶ در اروپا بود.

کلیسای جامع شهر در ۱۵۱۹-۱۴۰۱ ساخته شده و از بزرگترین کلیساهای جامع عصر گوتیک و قرون وسطی است. قصر سلطنتی الکازار (Alcazar) رو به روی کلیسای جامع شهر واقع است. ساخت آن در ۱۱۸۱ شروع شده و ۵۰۰ سال ادامه داشته است. سبک معماری اسلامی نیز در کنار دیگر سبکها در آن به چشم می‌خورد. این قصر، سه بخش اصلی و مهم دارد:

پارک ماریا لونیسیا

پل الامیلو

- ۱- محفل دوشیزگان (Patio de las Doncellas) که در مورد اسم آن، افسانه هایی وجود دارد؛
- ۲- حمام لیدی ماریا (Los Banos de Dona Maria de Padilla)؛
- ۳- مرکز تجاری (Casa de Contratacion) که در سال ۱۵۰۳ به دستور پادشاه کاتولیکها ساخته شد تا بتوانند موقعیت تجاری خود را در دنیای جدید، بهبود بخشند.
- قصر آکازار محل دیدار پادشاه فردیناند و ملکه ایزابل، با کریستف کلمب قبل از سفری بوده که منجر به کشف قاره آمریکا شد.
- تالار شهر در قرن ۱۶ و به سبک دیگو دو ریانو (Diego de Riano) ساخته شده است. پارک ماریا لونیسیا (Parque Maria Luisa) در سال ۱۹۲۹ ساخته شده است.
- پل الامیلو (Alamillo) که بر روی رودخانه گوادل کیویبر ساخته شده، از اماکن دیدنی شهر است. ساخت این پل از سال ۱۹۸۹ شروع شد و در سال ۱۹۹۲ سانتیاگو کالاتراوا (Santiago Calatrava) ساخت آن را به پایان رساند.
- یکی دیگر از مناطق دیدنی شهر سویل، میدان پلازا دو اسپانا (Plaza de Espana) است که یکی از بناهای به یاد ماندنی شهر و یادگار دوران تجدید قوای اعراب در اسپانیا است. این میدان به شکل نیم دایره است و وسط آن یک فواره بزرگ وجود دارد.

میدان پلازا دو اسپانا

برج تور دل اورو (Torre del Oro) در سویل، یک برج مراقبت است که در قرن سیزدهم میلادی ساخته شده و دوازده ضلعی است. در دوره قرون وسطی به زندان مبدل شد؛ ولی امروزه، بعنوان موزه دریایی در آن اسناد تاریخی، نامه ها، گراورها و... نگهداری می شود. این موزه، نمایانگر تاریخچه دریایی سویل و اهمیت رودخانه گوآدل کیویبر است.

میدان تورو (Plaza de Toros) از قدیمیترین میدانی گاوبازی اسپانیاست که یکی از معروفترین جشنواره های گاوبازی سویل در آن برگزار می شود. ساخت این میدان در سال ۱۷۴۹ شروع شد و در سال ۱۷۶۵ به اتمام رسید.

بیلبائو بندری در شمال اسپانیا، در کنار رودخانه نروویون (Nervion)، نزدیک خلیج بیسکای (Biscay)، مرکز ایالت ویزکایا (Vizcaya) در ناحیه خودمختار و مستقل باسک (Basque) است. بیلبائو به دو بخش قدیمی و جدید تقسیم می شود. بخش قدیمی،

در سمت راست ساحل نروویون و بخش جدید، در سمت چپ آن واقع است که در اواخر قرن ۱۹ ساخته شده است. چند پل، این دو بخش را به هم متصل می کنند. بیلبائو چند خط راه آهن، بزرگراه و یک فرودگاه بین المللی دارد. بیلبائو یکی از مراکز صنعتی و مهم اسپانیاست و در منطقه ای با معادن وسیع آهن و سنگهای معدنی واقع شده است. صنایع عمده شهر، عبارتند از: کشتی سازی، سیمان، صنایع شیمیایی، صنایع غذایی، آهن و فولاد، کاغذ و صنایع نساجی. این شهر، بندری مهم است که صادرات اصلی آن، سنگ معدن آهن، غلات و شراب است. چوب

و زغال سنگ، از واردات اصلی آن هستند. بیلبائو آب و هوایی اقیانوسی دارد. حداکثر دما در آن، ۲۶ و حداقل آن، ۵ درجه سانتیگراد گزارش شده است. متوسط بارندگی سالانه ۱۱۹۱ میلیمتر است.

رودخانه نروویون

این شهر از سال ۱۳۳۰ به یکی از شهرهای بندری مهم اسپانیا تبدیل شد. در قرن ۱۹ به خاطر تقاضا و نیاز به سنگ معدن و فولاد، صنایع مربوط به این دو ماده در شهر رشد کرد. جمعیت بلبائو در سال ۲۰۰۶ حدود ۹۵۰/۱۵۵ هزار نفر بوده است.

دانشگاه مهم شهر، دوستو (Deusto) است که در سال ۱۸۸۶ تأسیس شده است. نویسنده و فیلسوف معروف اسپانیایی، میگونل دو انامونا ژوگو (Miguel de Unamuno Jugo) در این شهر به دنیا آمده است.

سماناگراند (Semana Grande) مهمترین و اصلیتترین مراسم گاوبازی است که هر سال مرداد ماه در این شهر برگزار می شود. در این شهر، چند کلیسا وجود دارد که کلیسای گوتیک سانتیاگو (Santiago Cathedral) از همه آنها معروفتر است و تاریخ تأسیس آن به قرن ۱۴ بر می گردد؛ یعنی قبل از تأسیس شهر، زمانی که بلبائو یک دهکده ماهیگیری بود.

در موزه های این شهر، مجموعه ای از یافته های باستان شناسی مربوط به دوره باسک ها وجود دارد. موزه گوگنهایم (Guggenheim) را با مجموعه ای از هنر مدرن، معمار آمریکایی - کانادایی، فرانک گری (Frank Gehry) طراحی کرده است که از موزه های معروف و دیدنی شهر است. در جلوی این موزه تمثیلی از یک سگ (Puppy) بزرگ وجود دارد که پر از گلپهای متفاوت طبیعی است.

میگونل دو انامونا ژوگو

دانشگاه دوستو

کلیسای جامع

از دیگر موزه‌ها می‌توان موزه هنرهای زیبای شهر (Bilbao Fine Arts Museum) را معرفی کرد که یکی از موزه‌های مهم نقاشی و مجسمه در اسپانیا می‌باشد.

خانه اپرای آریاگا (Teatro Arriaga) از دیگر مناطق دیدنی شهر بلبائوس است. ساختمان آن را جوآکین روکوبا (Joaquin Rucoba) در سال ۱۸۹۰ به سبک نئوکلاسیک ساخته است.

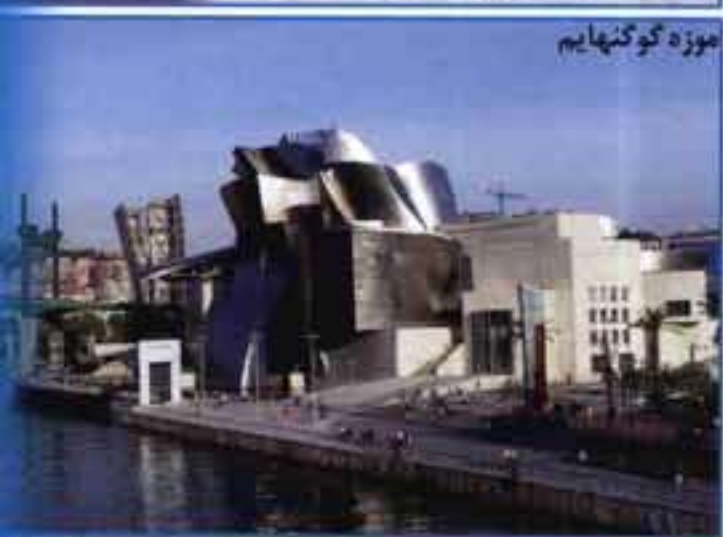
خانه اپرای آریاگا

از دیگر مناطق دیدنی شهر می‌توان به پل زوبیزوری (Zubizuri) اشاره کرد که روی رودخانه نرویون ساخته شده است. طراح این پل، سانتیاگو کالاتراوا (Santiago Calatrava) است. این پل در سال ۱۹۹۷ به بهره‌برداری رسید.

نوا (Nueva Plaza) میدان معروف شهر است. سبک آن، نئوکلاسیک است و در سال ۱۸۲۱ ساخته شده است. در اطراف میدان، ساختمان‌هایی با نماهای قوس دار و کمانی شکل وجود دارد.

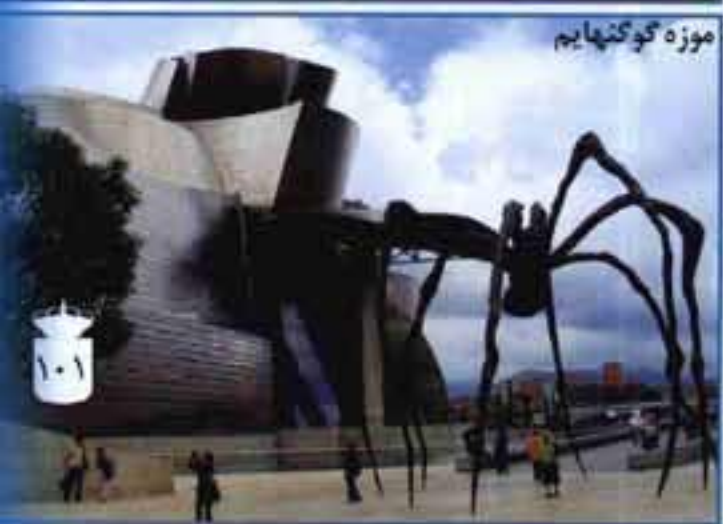
موزه گوگنهایم

بابی

موزه گوگنهایم

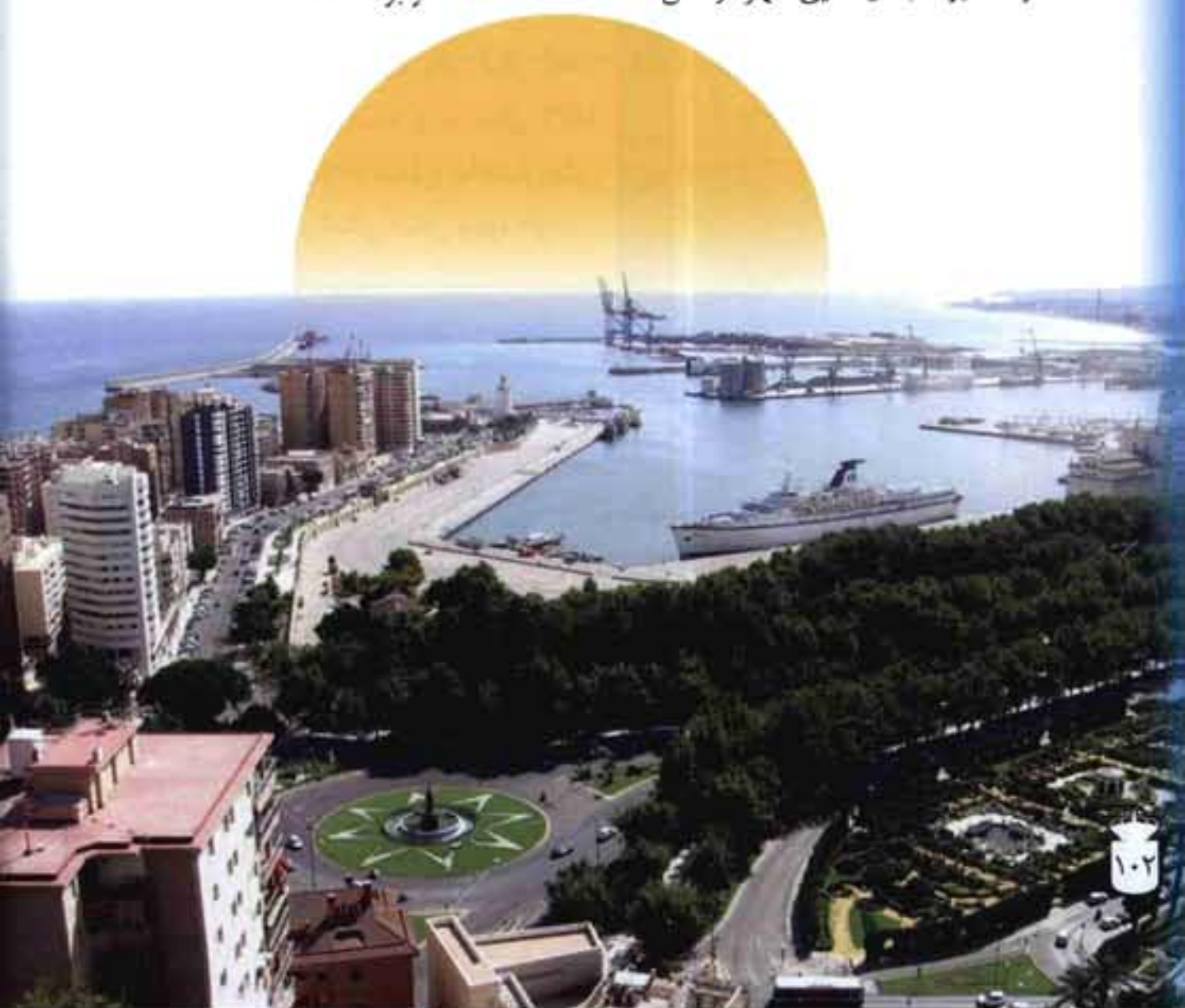

مالاگا (Malaga)

بندر مالاگا در جنوب اسپانیا و مرکز ایالت مالاگا است. در کنار دریای مدیترانه و نزدیک به جبل الطارق. این بندر، مکانی تفریحی و یکی از بنادر مهم تجاری اسپانیا است. شکر، شراب، الیاف کتان و صنایع شیمیایی، از صنایع مهم این شهر هستند. دانشگاه مالاگا در سال ۱۹۷۲ تأسیس شده است. شهر قدیمی مالاگا را مهاجران فونیشین

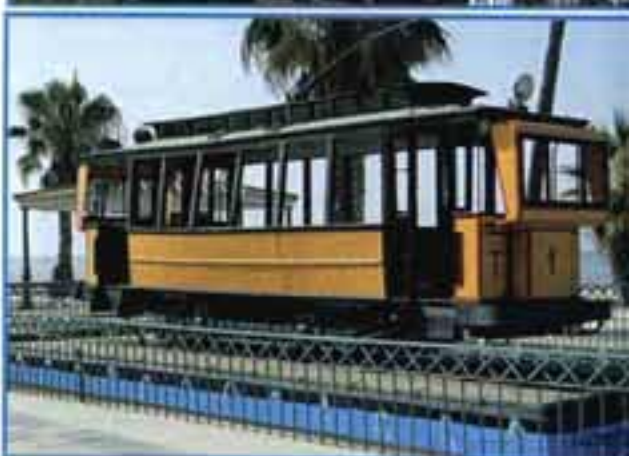
(Phoenician) (گروهی از مردم از کشورهای سواحل شرقی دریای مدیترانه که در اوایل ۱۱۰۰ به اسپانیا آمدند) ایجاد کردند؛ بعدها به دست کارتاژینی (Carthaginian)، رومیان و سپس به دست مسلمانان افتاد. در زمان حکومت رومیان و مسلمانان به یک پایگاه نظامی قوی و مقتدر تبدیل شد. در سال ۱۴۸۷ به دست مسیحیان اسپانیایی افتاد و از ۱۸۱۰ تا ۱۸۱۲ تحت کنترل فرانسه بود. جمعیت این شهر در سال ۲۰۰۶، ۷۴۰۷۴/۰۷۴ نفر بوده است.

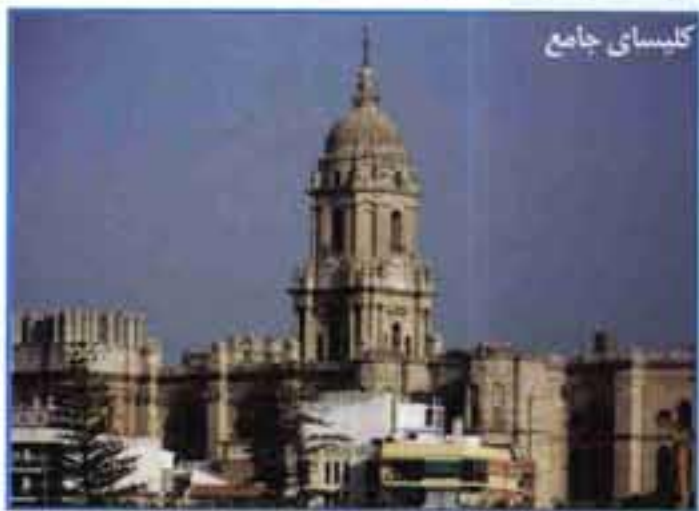
مالاگا آب و هوایی نسبتاً گرم دارد. در زمستان، حداقل دما به حدود ۱۲ درجه می‌رسد و حداکثر دما در تابستان از ۳۰ درجه هم بیشتر می‌شود. رطوبت هوا در تابستان، کم است و تحمل گرما راحتتر. دمای مناسب هوا در زمستان و پائیز، باعث جلب مسافران زیادی به این شهر می‌شود؛ چون چنین هوایی در فصل سرما در کمتر جایی از اروپا پیدا می‌شود. متوسط بارندگی سالانه در مالاگا ۵۲۶ میلیمتر است. بیشترین بارندگی در پاییز و ماه‌های نوامبر و دسامبر (آبان-آذر) و کمترین بارندگی در تابستان و ماه‌های جولای و آگوست (تیر- مرداد) رخ می‌دهد.

پابلو پیکاسو (Pablo Picasso) و آنتونیو باندراس (Antonio Banderas) در این شهر به دنیا آمده‌اند. از بناهای تاریخی این شهر می‌توان به کلیسای جامع قرن ۱۶ اشاره کرد. میدان گلوبازی شهر نیز جالب توجه گردشگران است.

الکازابا (Alcazaba) یکی از استحکامات نظامی به جا مانده از دوران مسلمانان است. تاریخ ساخت اولیه آن به قرن هشتم میلادی بر می‌گردد؛ اما بیشتر بنای آن در اواسط قرن ۱۱ ساخته شده. کنار در ورودی آن، بقایای تئاتر رومیان را هم می‌توان دید که مربوط به قرن دوم است. این دژ بر روی تپه‌ای در مرکز شهر ساخته شده است.

موزه پابلو پیکاسو

کلیسای جامع

زاراگوزا (Zaragoza)

شهری در شمال شرقی اسپانیا، مرکز نواحی آراگون و ایالت زاراگوزا در کنار رودخانه ابرو است. جمعیت آن در سال ۲۰۰۶، حدود ۷۳۱/۸۰۳ نفر است و از این نظر، پنجمین شهر اسپانیا است. ارتفاع شهر از سطح دریا ۱۹۹ متر است و در محل تقاطع شهرهای مادرید، بارسلونا، والنسیا و

بیلباو واقع است. آب و هوای این شهر، مدیترانه ای است. میانگین بارش باران سالانه در زاراگوزا کم و حدود ۳۱۰ میلیمتر است که بیشتر در بهار می بارد. معمولاً تابستان آن با خشکسالی همراه است. در تابستان ها دمای هوا به ۴۰ درجه سانتیگراد هم می رسد. دمای هوا در زمستان، معمولاً بین ۱۰ تا صفر درجه سانتیگراد است. کارخانجات اصلی این

شهر، نساجی، تولید ماشینهای کشاورزی، سیمان، شیشه و صنایع غذایی است. شعبه‌ای از کارخانه ایل (General Motors Opel) در سال ۱۹۸۲ در فیگورویلا (Figueruelas) روستایی نزدیک این شهر تأسیس شد. شرکتهای تجاری معروف این شهر، ساسکا، سی.ای.اف (CAF)، (Lacasa) وسایکا (SAICA) هستند. یکی از پایگاههای اصلی نیروی هوایی اسپانیا در زاراگوزا است. در این شهر، ادارات مرکزی مهم و اصلی ارتش اسپانیا متمرکز شده اند.

رودخانه ابرو

در ۲۰ مهر (۱۲ اکتبر) جشنوارهٔ پیلا (Las Fiesta de Pilar) در این شهر برگزار می‌شود که ۹ روز ادامه دارد. تیم فوتبال این شهر، رئال زاراگوزا (Real Zaragoza) است که ۶ بار در مسابقات لیگ اسپانیا قهرمان شده است.

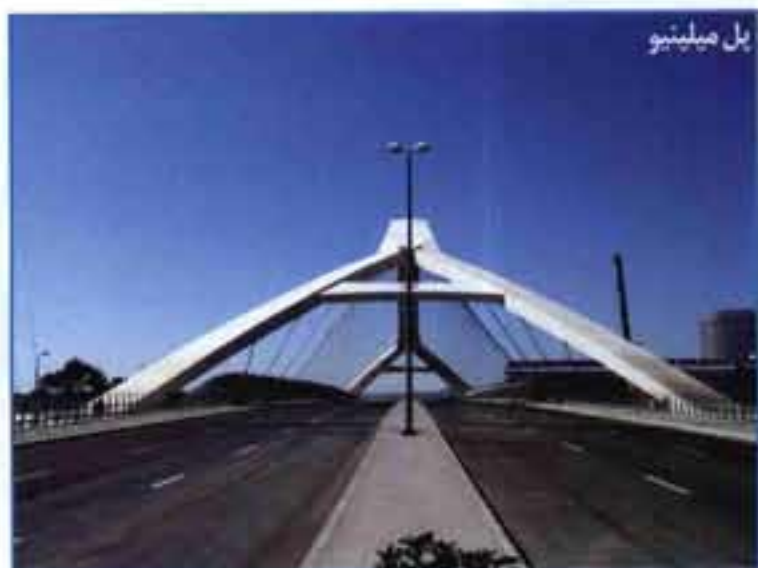
مناطق دیدنی شهر:

مهمترین موزهٔ شهر، موزهٔ هنر (Fine Art) است که آثار هنرمندان زیادی در آن به نمایش گذاشته شده. موزهٔ کامن آزنار (Camon Aznar) نیز از موزه‌های معروف شهر است.

الجعفریه (Aljaferia) یک دژ نظامی است که در نیمهٔ دوم قرن ۱۱ ساخته شده است. قدیمیترین بنای قصر، برج تروبادور (Troubadour) است.

کلیسای جامع شهر، لاسئو (La Seo) جزو میراث فرهنگی جهانی یونسکو است. این کلیسا در قصر لاسئو قرار دارد.

کلیسای ال پیلا (El Pilar) یکی از دو کلیسای کوچک باسیلیک (نوعی کلیسا با سبک معماری رومنها که معمولاً مستطیل شکلند) زاراگوزا است.

جزایر قناری (Canary Islands)

جزایر قناری از مجمع الجزایر کشور اسپانیا است که متشکل از ۷ جزیره اصلی و تعدادی جزیره فرعی آتشفشانی است در اقیانوس اطلس. این جزایر در ساحل شمال غربی آفریقا و غرب کشور مراکش واقعند

و نواحی خود مختار اسپانیا هستند. اسم این مجمع الجزایر، از ریشه لاتین (Insula Canaria) به معنی جزایر سگها گرفته شده است.

ردیف	جزیره	پایتخت
۱.	گران کاناری Gran Canaria	لاس پالماس Las Palmas de Gran Canaria
۲.	تتریف Tenerife	سانتا کروز د تتریف Santa Cruz de Tenerife
۳.	لانزاروت Lanzarote	آرسیف Arrecife
۴.	لا پالما La Palma	سانتا کروز د لا پالما Santa Cruz de La Palma
۵.	لا گومرا La Gomera	سان سباستین د لا گومرا San Sebastian de La Gomera
۶.	ال هیرو EL Hierro	والورد Valverde
۷.	فورتوتورا Fuerteventura	پورتودل روساریو Puerto del Rosario
۸.	کالتودی سبو Caletto de Sebo	لا گراسیوسا La Graciosa

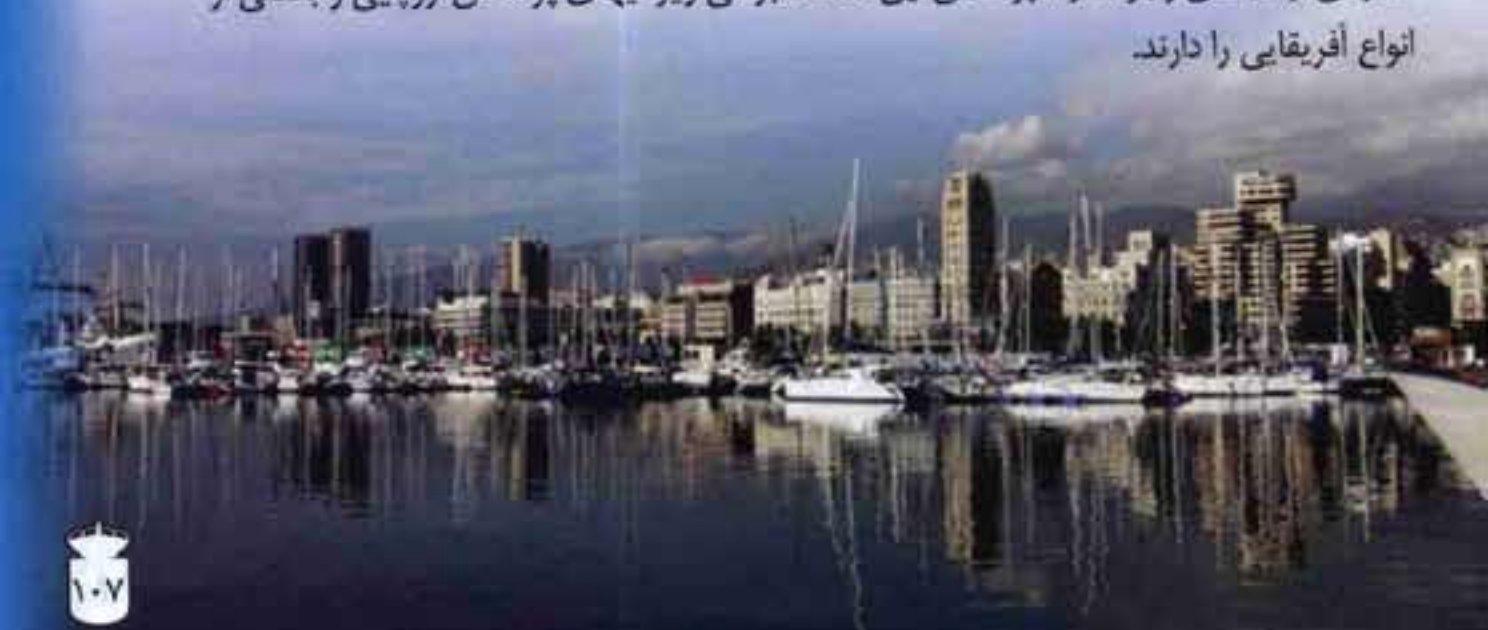
آب و هوای این جزایر، معتدل و مرطوب و برخی خیلی خشک است. از ۱۳ پارک ملی اسپانیا ۴ تا در جزایر قناری واقعند:

جزیره	پارک ملی		ردیف
<i>La Palma</i>	<i>(Caldera de Taburiente)</i>	پارک کالدراد تابورینت	۱.
<i>La Gomera</i>	<i>(Garajonay)</i>	پارک گاراجونای	۲.
<i>Tenerife</i>	<i>(Teide)</i>	پارک تیده	۳.
<i>Lanzarote</i>	<i>(Timanfay)</i>	پارک ملی تیمانفا	۴.

منطقه خود مختار و آزاد جزایر قناری، شامل دو ایالت است به نامهای لاس پالما و سانتاکروز دو تریف و تمامی این هفت جزیره اصلی را شورای جزیره به نام کابیلدو اینسولار (Cabildo insular) اداره می کند. این جزایر، ۱۳ کرسی در مجلس سنای اسپانیا دارند. موز و توتون از موادی هستند از این جزایر به اروپا و آمریکا صادر می شود. در جزیره قناری انواع متنوعی از گیاهان وجود دارد. پرندگان این منطقه برخی ویژگیهای پرندگان اروپایی و بعضی از انواع آفریقایی را دارند.

تَریف

لاس کریستینس

جمعیت این جزایر (۲۰۰۶)، حدود ۱.۹۹۵۸۳۳ نفر و وسعت آن، ۲۶۸ کیلومترمربع است. گردشگری، از صنایع مهم و اصلی جزایر قناری است. این جزایر، از مناطق مهم توریستی دنیا هستند. در سال ۲۰۰۵، حدود ۹.۲۷۶.۹۶۳ نفر از این جزایر دیدن کرده اند.

بزرگترین جزیره در میان هفت جزیره اصلی جزایر قناری در اقیانوس اطلس در کناره ساحلی آفریقا، تریف است. جمعیت این جزیره (۲۰۰۶) حدود ۸۵۲.۹۴۵ نفر است. مرکز تریف، سانتا کروز (Santa Cruz) است که دومین شهر بزرگ این مجمع الجزایر است.

جزیره تریف نیز مانند دیگر جزایر قناری، آتش فشانی است. آتشفشان تیده (Teide) در تریف، بلندترین کوه اسپانیا و سومین آتشفشان بزرگ دنیاست. این جزیره از لحاظ آب و هوایی به دو ناحیه: ناحیه با آب و هوای خشک در جنوب و ناحیه با آب و هوای مرطوب در شمال تقسیم می شود. در سال ۲۰۰۵، تریف، ۳.۴۴۲.۷۸۷ نفر مسافر داشته است. طبق آمار به دست آمده از مرکز آمار جزایر قناری ایستاک (ISTAC) در سال ۲۰۰۵ بیشتر گردشگران از ایالات متحده آمریکا و حدود ۱۶۰۰.۰۰۰ نفر بوده اند. پس از آن، آلمان، بلژیک و هلند بیشترین گردشگر را به این جزایر فرستاده اند. نواحی جنوبی، گردشگران بیشتری به خود جذب می کنند و علتش آب و هوای گرمتر و خشکتر آن و تفریگاه و استراحتگاه های بسیار عالی و مدرن آن منطقه است؛ از جمله: پلایا دو لاس آمریکا (Playa de las Americas) و لاس کریستینس (Los Cristainos).

تَریف

کتابخانه‌ها

کتابخانه ملی مادرید را فیلیپ پنجم در سال ۱۷۱۲ به عنوان کتابخانه سلطنتی تأسیس کرد. این کتابخانه بزرگترین کتابخانه اسپانیا و شامل بیش از ۶ میلیون جلد کتاب است. کتابهای کمیاب، نقشه‌ها، آثار چاپی، و رمانهای معروف سروانتس از مجموعه‌های خاص این کتابخانه‌اند.

کتابخانه تالار قصر سلطنتی (تأسیس ۱۷۶۰) در مادرید نیز آثار کمیابی از قرن ۱۶ به همراه مجموعه‌هایی از دست‌نوشته‌ها و آثار موسیقی در خود جای داده است. یکی دیگر از کتابخانه‌های کامل اسپانیا کتابخانه دانشگاه کامپلوتنس (Complutense) در شهر مادرید است. این کتابخانه در سال ۱۳۴۱ تأسیس شده و ۱.۷ میلیون نسخه کتاب و بیش از ۲۷۰.۰۰۰ جزوه و رساله دارد.

کتابخانه اسوریال (Escorial) در نزدیکی مادرید به دلیل داشتن مجموعه‌ای از کتابهای نادر و کمیاب، معروف است. علاوه بر کتابخانه‌های فوق، کتابخانه‌های تخصصی و عمومی بسیاری در اسپانیا وجود دارد. آرشیو کتابخانه کلیسای جامع شهر در تولدو به خاطر مجموعه‌هایی از ۳۰۰۰ دست‌خط مربوط به قرون ۸ و ۹ میلادی و بیش از ۱۰/۰۰۰ سند مربوط به قرن ۱۱ معروف است.

موزه‌ها

یکی از بزرگترین مجموعه‌های هنری دنیا در موزه دل پرادو (Del Prado) شهر مادرید نگهداری می‌شود. در این موزه، آثاری از ال‌گریکو (EL Greco)، ولازکوز (Velazquez) (نقاش اسپانیایی)، بارتولوم استبان موریلو (Bartolome Esteban Murillo) و گویا (Goya)، نقاشان ایتالیایی از جمله ساندرو بوتیچیلی (Sandro Botticelli) و تیتیان (Titian) و نقاش هلندی، رامبراند (Rem Brandt) و آثار بسیاری هنرمندان دیگر وجود دارد. موزه ملی و مرکز هنر رناسوفیا (Reina Sofia) موزه هنر معاصر است به نام ملکه وقت. سفالگری، زربفت کاری، کنده کاری‌های تزیین شده را در موزه ملی باستان‌شناسی مادرید می‌توان دید.

موزه ملی قوم‌شناسی مادرید، مربوط به مستعمرات قبلی اسپانیا از جمله گینه استوایی، فیلیپین و بولیوی است. دو موزه دیگر نیز در مادرید وجود دارند: موزه علوم طبیعی و موزه ملی باز آفرینی آثار هنری. در بارسلونا نیز موزه‌های مختلفی می‌توان دید؛ از جمله: موزه دریایی و موزه باستان‌شناسی که مجموعه وسیعی از هنر رومیان، یونانیها، ویزگوتها، و اقوام ماقبل تاریخ در آن هست. در اواخر ۱۹۹۷، موزه هنر گوگنهایم در شهر بلیائو و در کنار ساحل رود نرویون بیلپائو افتتاح شد.

شاهسپهر

۱. سنت ایزیدور (Saint Isidore) (۵۶۰ - ۶۳۶)

اسقف، دایره المعارف نویس و مورخ اسپانیایی است که در سویل یا کارتازنا متولد شده است. برجسته ترین اثرش، دایره المعارف علم اشتقاق لغات بود.

۲. ال سید: رودریگو دیاز دو ویوار (۱۰۹۹ - ۱۰۴۴) (El Sid-Rodrigo Diaz de Vivar)

او یک قهرمان اسپانیایی است که در بورگوس زاده شد و پس از آنکه مسلمانان به او لقب السید (آقا) دادند به ال سید شهرت یافت. بزرگترین دست آورد او فتح والنسیا در سال ۱۰۹۴ بود.

۳. خوان پونسی دلنون (۱۵۲۱ - ۱۴۶۰) (Juan Ponce de Leon)

کاشف اسپانیایی که در سان سرواس (San Servos) والادولید متولد شد. او در دومین سفر اکتشافی کریستف کلمب در سال ۱۴۹۳ وی را همراهی کرد؛ در سال ۱۵۱۰ پورتوریکو را دید و اولین اروپایی بود که در سال ۱۵۱۳، فلوریدا را کشف کرد.

۴. واسکو بالبوآ (۱۵۱۷ - ۱۴۷۵) (Vasco Balboa)

کاشف اسپانیایی که در شهرجرس دلوس کابلروس (Jeres de Los Caballeros) متولد شد. او در سال ۱۵۱۳، نخستین اروپایی بود که با گذشتن از کانال پاناما موفق به دیدن اقیانوس آرام شد.

۵. هرناندو دسوتو (1546-1496) (Hernando de Soto)

سیاح و کاشف اسپانیایی است که در سال ۱۵۱۹ به آمریکای مرکزی سفر کرد و در سال ۱۵۲۸ شبه جزیره یوکاتان را کشف کرد. او در سال ۱۵۳۰ به اتفاق فرانچسکو پزارو (Francisco Pizarro) سفر خویش را به سوی پرو آغاز کرد که تا سال ۱۵۳۵ طول کشید. در سال ۱۵۳۸ فرماندار کوبا و فلوریدا شد. دسوتو در سال ۱۵۳۹، اولین اروپایی بود که رود می سی سی پی (Mississippi) را کشف کرد.

۶. فرانچسکو کورونادو (1554-1500)

(Francisco Vasquez de Coronado)

کاشف و دریانورد اسپانیایی و متولد سالامانکا است. او به قصد یافتن طلا در سال ۱۵۳۵، سفر دریایی خویش را به دنیای جدید (قاره آمریکا) آغاز کرد. در سال ۱۵۴۰ به اتفاق چند صد نفر از افرادش از خلیج کالیفرنیا حرکت کرد و پس از مدتی، قسمت جنوبی ایالت متحده آمریکای فعلی را کشف کرد و تا کلرادو پیش رفت. کورونادو در کشف طلا هیچ توفیقی نداشت؛ ولی نحوه استفاده از اسب را به سرخ پوستان آموخت.

۷. ال گریکو (1614-1541) (El Greco)

نقاش، مجسمه ساز و طراح اسپانیایی که در کاندیا (Candia) واقع در کرت (Crete) متولد شد. او در سال ۱۵۶۶ به ونیز رفت و تا سال ۱۵۷۰ در آنجا ماند. تدفین کنت اورگاز (The Burial of Count Orgaz) از آثار معروف اوست.

۸. سنت جان (Saint John of the Cross) (۱۵۹۱-۱۵۴۲)

عارف اسپانیایی است که در فونتییوروس (Fontiveros) واقع در آویلا به دنیا آمد. در سال ۱۵۷۷ در تولدو زندانی شد. او در طول حیاتش، اشعار متعددی سرود که از آن جمله می‌توان به سرود روحانی اشاره کرد. سنت جان در سال ۱۷۲۶ در زمرة مقدسان مسیحی درآمد و ۱۴ دسامبر، روز بزرگداشت وی تعیین شد. او یکی از سی و سه نفری است که لقب (Doctor of the church) معلم مسیحی برجسته را دارند.

۹. لوپ دوگا کارپیو (Lope de Vega carpio) (۱۶۳۵-۱۵۶۲)

شاعر و نمایشنامه‌نویس اسپانیایی است. شهرت او در ادبیات اسپانیایی بعد از سروانتس، از همه بیشتر است. او در زمان سلطنت فیلیپ دوم در مادرید متولد شد. از زندگی شخصی او تنها اطلاعاتی درباره ماجراهای عشقیش در دست است. با وجود زندگی پر ماجرا و گاه، رسوایش، گاهی اشخاص متنفذ و متمکن از نظر مالی به او کمک می‌کردند. او سبک تراژدیک - کمیک داشت و مشهورترین آثارش، ستاره سوئل، عبادت صلیب، مسلم در مقابل مشکوک و مستخدمه بی شعور هستند.

۱۰. میگل سروانتس سااودرا (۱۶۱۶-۱۵۷۴)

(Miguel de Cervantes Saavedra)

شاعر و نویسنده و نمایشنامه‌نویس مشهور اسپانیایی که در الکالا (در نزدیکی مادرید) پا به جهان گذاشت. به نظر اکثر منتقدان، او بهترین نویسنده اسپانیاست. مشهورترین رمان او دن کیشوت است که شهرت جهانی دارد و از مشهورترین آثار ادبی تاریخ است.

۱۱. فرانسیسکو دو گویا (۱۷۴۶-۱۸۲۸)
(Francisco José de Goya y Lucientes)

گویا نقاش خلاق و حکاک اسپانیایی است که در فونددتودوس (Fuendetodos)، شهری کوچک در نزدیکی زاراگوزا به دنیا آمد. او در سال ۱۷۹۹ به خاطر مهارت و استعداد ویژه ای که در نقاشی داشت - خصوصاً در خلق پرتره - نقاش دربار پادشاه چارلز چهارم شد. از مشهورترین آثار گویا می توان به خانوادهٔ چارلز چهارم اشاره کرد.

۱۲. انتونیو گودی (۱۸۵۲-۱۹۲۶)
(Antonio Gaudí)

معمار اسپانیایی که در کاتالونیای جنوبی متولد شد. در سال های ۱۸۷۳-۱۸۷۷ در دانشگاه اسکولای اسپانیا به تحصیل معماری مشغول بود. پس از ۵ سال کار عنوان معمار را در سال ۱۸۷۸ کسب کرد. در حالیکه الیس روجنت (Elies Rogent) ادعا کرد: "کسی چه می داند آیا ما این عنوان را به یک دیوانه داده ایم یا یک نابغه، زمان خواهد گفت." "گودی معماری متعلق به جنبش مدرن گرایی هنری و به خاطر روش منحصر بفرد و طراحی های بسیار عالی اش مشهور بود. مهمترین آثار وی عبارتند از: کلیسای ساگرادا فمیلیا - کازامیلا - پارک گوئل

۱۳. ایزاک البینیز، (۱۸۶۰ - ۱۹۰۹)
(Isaac Albeniz)

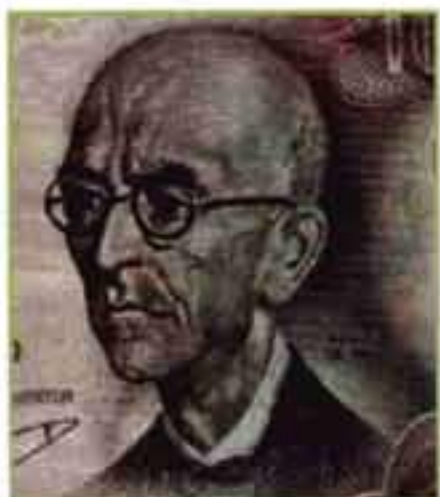
پیانست و آهنگساز اسپانیایی که در کامپرودون واقع در کاتالونیا به دنیا آمد و بیشتر به خاطر آثار پیانویس که برای موسیقی محلی اسپانیا تنظیم کرده است، شهرت دارد.

۱۴. خواکین الوارز کونین ترو (۱۸۷۳ - ۱۹۴۴)
(Joaquin Alvarez Quintero)

نمایشنامه نویس اسپانیایی متولد شهر اوترتا (Utrera). او بیش از ۵۰ نمایشنامهٔ رمانتیک نوشته است و به شدت، تحت تأثیر برادرش سرافین (Serafin) بود و در واقع، پا جای پای او نهاد.

۱۵. مانوئل د فاللا (Manuel De Falla) (۱۸۷۶ - ۱۹۴۶)

آهنگساز اسپانیایی که در کادیز (Cadiz) زاده شد و در بوئنس آیرس از دنیا رفت. او برای احیای موسیقی ملی اسپانیا تلاش بسیار کرد. از برجسته ترین آثارش می توان به کلاه سه گوشه (۱۹۱۹) اشاره کرد. فاللا در زمان جنگهای داخلی اسپانیا در سال ۱۹۳۹ به آرژانتین مهاجرت کرد و تا آخر عمر، آنجا ماند.

۱۶. پابلو پیکاسو (Pablo Picasso) (۱۸۸۱ - ۱۹۷۳)

نقاش اسپانیایی و فرزند یک معلم هنر در شهر پابلورویز در ایالت مالاگا است. او ابتدا نقاشی را از پدر آموخت و سپس برای تحصیل هنر به مادرید رفت. اولین سفر او به پاریس در سال ۱۹۰۰ بود. در سال ۱۹۰۴ میلادی از بارسلون به پاریس مهاجرت کرد. او تحت تأثیر هنر مجسمه سازی آفریقا و نقاشیهای کودکان، شیوه نوینی در نقاشی بنیان نهاد و در سال ۱۹۳۷ مشهورترین اثر خود گرنیکا (Guernica) را خلق کرد. پیکاسو در خلال جنگ جهانی دوم در پاریس اقامت کرد. مهمترین آثار او الهام گرفته از جنبش هنری مدرن کوبیسم (Cubism)، کولاژ (Collage) و در مجسمه سازی، پیکره هم بند (تلفیق مواد مختلف) است. به اعتقاد بسیاری، او مهمترین هنرمند قرن بیستم است.

۱۷. سالوادور ماداریاگا (Salvador de Madariaga y Roja) (۱۸۸۶ - ۱۹۷۸)

دیپلمات و نویسنده اسپانیایی است. او در کورونا زاده شد. بعدها به مخالفت با رژیم فرانکو برخاست. از سال ۱۹۳۶ تا ۱۹۷۶ در تبعید به سر می برد و در طول دوران نویسندگیش آثار متعددی در مورد تاریخ اسپانیا و آمریکا نوشت.

۱۸. فرانسیسکو فرانکو (۱۸۹۲ - ۱۹۷۵) (Francisco Franco)

ژنرال و دیکتاتور اسپانیایی است. او در ال فرول (El Ferrol) واقع در گالیسیا متولد شد. در سال ۱۹۳۴، شورش معدنچیان آستوریاس را رهبری کرد. در سال ۱۹۳۵ به ریاست ستاد ارتش اسپانیا رسید و در سال ۱۹۳۶ در توطئه علیه دولت جبهه ملی شرکت کرد و فرماندهی نیروهای شورشی را به عهده گرفت. ژنرال فرانکو از سال ۱۹۳۶ تا ۱۹۳۹ رهبری ملی گرایان را به عهده داشت و آنها را به

پیروزی رساند و حکومت استبدادی را در اسپانیا بنیان نهاد و تا پایان عمر در رأس قدرت باقی ماند. او در طی جنگ جهانی دوم، سیاست عدم مداخله در جنگ را برگزید و طی دهه ۱۹۵۰ به خاطر داشتن خط مشی ضد کمونیستی، روابطی حسنه و صمیمی با کشورهای غربی برقرار کرد. ژنرال فرانکو در سال ۱۹۶۹ وصیت کرد که پس از مرگش خوان کارلوس نوه آخرین پادشاه اسپانیا قدرت را در اختیار بگیرد و اسپانیا مجدداً به کشوری سلطنتی مبدل شود.

۱۹. خوان دلا سیروا (۱۸۹۵ - ۱۹۳۶) (Juan de la Cierva)

مهندس و خلبان اسپانیایی که برای اختراع هواپیما بسیار کوشید و در نهایت توانست پره جلو برنده هلیکوپتر را اختراع کند.

۲۰. فدریکو گارسیا لورکا (۱۸۹۸ - ۱۹۳۶) (Federico Garcia Lorca)

شاعر و نمایشنامه نویس اسپانیایی که در فوئنته واکوئه رز (Funete Vaqueros) به دنیا آمده. سرودها (۱۹۲۷) و کولی آواز خوان (۱۹۳۵) از آثار معروفش هستند. او در سن ۳۸ سالگی، طی جنگهای داخلی اسپانیا به دست پارتیزانها کشته شد.

۲۱. داماسو آونسو (۱۸۹۸-۱۹۹۰) (Damaso Alonso)

شاعر، زبان‌شناس و ادیب اسپانیایی که تولد و مرگش در شهر مادرید بود. بچه‌های خشم (۱۹۴۴)، زیباترین و مشهورترین کتاب شعر این شاعر اسپانیایی است.

۲۲. لوئیس بونوئل (۱۹۰۰ - ۱۹۸۳) (Luis Bunuel)

کارگردان اسپانیایی که در شهر کالاتندا (Calanda) متولد شد و از بین فیلم‌هایی که کارگردانی کرده، می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: ویریدیانا (۱۹۶۱) (Viridiana)، طلسم خرد و احتیاط طبقه بورژوازی (۱۹۷۳) (The Discreet Charm of the Bourgeoisie). او بیشتر در فرانسه و مکزیک کار کرده است. بونوئل از مشهورترین کارگردانان فیلم‌های تاریخی است.

۲۳. سالوادور دالی (۱۹۰۴ - ۱۹۸۹) (Salvador Dali)

نقاش، نویسنده، فیلمساز، طراح و یکی از چهره‌های اصلی جنبش سورئالیسم است. او در فیگوئیراس (Figueres) کاتالونیا در نزدیکی بارسلونا زاده شد. استعداد فوق‌العاده‌اش او را به یک شخصیت جهانی تبدیل کرد. در سال ۱۹۲۹ به پاریس رفت. هنگام جنگ جهانی دوم در ۱۹۴۰، اروپا را به مقصد ایالات متحده آمریکا ترک کرد و در ۱۹۴۸ دوباره به اسپانیا بازگشت. از مشهورترین آثارش می‌توان به تابلوی دوام حافظه (۱۹۳۱) اشاره کرد که اکنون در موزه نیویورک نگهداری می‌شود.

۲۴. نستور الموندروس (۱۹۳۰-۱۹۹۲)
(Nestor Almendros)

فیلمبردار اسپانیایی است که در بارسلون به دنیا آمد و تحصیلات خود را در ایتالیا و کوبا به پایان رساند. او و خانواده اش از اواخر دهه ۱۹۵۰، مقیم کوبا شدند و نستور به همین دلیل تا دهه ۱۹۶۰ در خدمت انقلاب آن کشور به فعالیت پرداخت. او چندی بعد، از کوبا اخراج شد و به فرانسه رفت و از آن پس به تدریج، قدم در راه شهرت و موفقیت گذاشت و سرانجام در سال ۱۹۷۸ میلادی

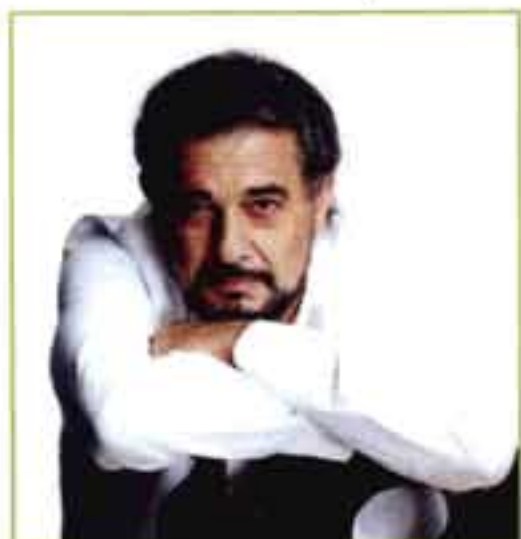
برای فیلمبرداری روزهای بهستی جایزه اسکار گرفت. برخی از فیلمهای وی عبارتند از: بچه وحشی (۱۹۶۹)؛ مردی که زنان را دوست داشت (۱۹۷۸)؛ آخرین مترو (۱۹۸۰)؛ داستانهای نیویورکی (۱۹۸۸).

۲۵. فرناندو آرابال (۱۹۳۲) (Fernando Arrabal)

نویسنده اسپانیایی که در شهر ملیا (Melilla) واقع در بخش شمال مراکش (متعلق به اسپانیا) متولد شد. او نمایشنامه های بسیاری برای تئاتر نوشته و جوایز بسیاری برده است. اصطلاح تئاتر وحشت، اولین بار در مورد آثار او به کار رفت که معمولاً شوک شدیدی به بیننده وارد می کنند.

۲۶. پلاسیدو دومینگو (۱۹۴۱) (Placido Domingo)

خواننده مشهور اسپانیایی که در مادرید متولد شد و پس از مهاجرت به مکزیک در سال ۱۹۶۰، اولین برنامه اش را اجرا کرد. او به تدریج به شهرت و اعتبار دست یافت و یکی از برجسته ترین چهره های هنری جهان شد.

ردیف	فارسی	تلفظ	اسپانیایی
۱	صبح بخیر / شب بخیر	بو اِنوس دِیاس / بو اِناس نوچس	Buenos días / Buenas noches
۲	سلام / خدا حافظ	اولا / ادیوس	Hola / Adiós
۳	ملیت	ناسیونالیداد	Nacionalidad
۴	شغل	پروفسیون	Profesión
۵	گذرنامه	پاسپورته	Pasaporte
۶	کارت شناسایی	تَرخِتا دِ ایدنتیداد	Tarjeta de Identidad
۷	ویزا	ویزا	Visado
۸	دعوتنامه	کارتا دِ اینویتاسیون	Carta de Invitación
۹	کشور / شهر	پایس / سیدوداد	País/Ciudad
۱۰	مبدأ / مقصد	اورِجِن / اِدستین	Origen/Destino
۱۱	لغو / تأیید	کنسلار / اکتپار	Cancelar/Aceptar
۱۲	بلیط	بی بِلِت	Billete
۱۳	کارت پرواز	وولو تَرخِتا	Vuelo Tarjeta
۱۴	شماره پرواز	نومبر دِ وولو	Numero de vuelo
۱۵	چمدان / اسباب و اثاثیه	مالتا / اکیپاچ	Maleta/Equipaje
۱۶	بار	اکیپاچ	Equipaje
۱۷	گمرک	ادوانا	Aduana
۱۸	اطلاعات	اینفورمسیون	Información
۱۹	ورودی / خروجی	اِنترادا / سالیدا	Entrada/Salida
۲۰	نقشه شهر / راه‌ها	مایا دِ لا سیدوداد / کَرتراس	Mapa de la ciudad/Carreteras
۲۱	بانک / صندوق	بنکو / کاجا	Banco/Caja
۲۲	پول / کارت اعتباری	دینرو / تَرخِتا دِ کِرَدینا	Dinero/Tarjeta de crédito
۲۳	عوارض / مالیات	پیچِه / اِمپوستو	Peaje/Impuesto
۲۴	سفارت / کنسولگری	امباخادا / کنسولادو	Embajada/Consulado
۲۵	خیابان	کایه	Calle
۲۶	فرودگاه	اِروپورتو	Aeropuerto
۲۷	ایستگاه قطار	ایستاسیون دِ تِرن	Estación de Trenes
۲۸	ایستگاه مترو	پارادا دِ مِترو	Parada de Metro
۲۹	ایستگاه تاکسی	پارادا دِ تاکسی	Parada de Taxi

اسپانیایی	تلفظ	فارسی	ردیف
<i>Parada de bus</i>	پارادا د بوس	ایستگاه اتوبوس	۳۰
<i>Barquito/Barco</i>	بارکوئینو/بارکو	قایق/کشتی	۳۱
<i>Alquiler</i>	الکوییلار	کرایه	۳۲
<i>Peligro</i>	پلیگرو	خطر	۳۳
<i>Lugares de Interés</i>	لوگارس د اینترس	جاهای دیدنی	۳۴
<i>Agencia de Viaje</i>	اخنسیا د بیاجس	آژانس مسافرتی	۳۵
<i>Mezquita</i>	مزکوئیتا	مسجد	۳۶
<i>Hotel</i>	اوتل	هتل	۳۷
<i>Formulario</i>	فورمولاریو	فرم ثبت نام	۳۸
<i>Firma</i>	فیرما	امضا	۳۹
<i>El aseos</i>	ال اسئوس	دستشویی	۴۰
<i>Teléfono</i>	تلفونو	تلفن	۴۱
<i>Centro de compras</i>	سینترو د کومپراس	مرکز خرید	۴۲
<i>Tienda</i>	تیئندا	فروشگاه	۴۳
<i>Rebajas/Descuento</i>	ریباخاس اِدسکونتو	حراج/تخفیف	۴۴
<i>Barato/Caro</i>	باراتو/کارو	ارزان/گران	۴۵
<i>Regalo</i>	رگالو	هدیه	۴۶
<i>Restaurante</i>	رستورانت	رستوران	۴۷
<i>Hambriento/Sediento</i>	همبرینتو/سیدینتو	گرسنه/اشنه	۴۸
<i>Guía/Traductor</i>	گویا/تراداکتور	راهنما/ مترجم	۴۹
<i>Desayuno</i>	دس آیونو	صبحانه	۵۰
<i>Almuerzo</i>	المورسو	نهار	۵۱
<i>Cena</i>	سنا	شام	۵۲
<i>El menú</i>	ال منو	لیست غذا	۵۳
<i>Pan</i>	پن	نان	۵۴
<i>Agua/bebida</i>	اگوا/ببیدا	آب/نوشابه	۵۵
<i>Bocadillo</i>	بوکادیلو	ساندویچ	۵۶
<i>Pescado</i>	پسکادو	ماهی	۵۷
<i>Carne de Ternera</i>	کارنه د ترنرا	گوشت گاو	۵۸

اسپانیایی	تلفظ	فارسی	ردیف
<i>Carne de Cordero</i>	کارنه د کوردِر	گوشت بره	۵۹
<i>Bebida no Alcohólica</i>	ببیدا نو آلكولیا	نوشابه غیرالکلی	۶۰
<i>La cuenta</i>	لا کوانتا	صورت حساب	۶۱
<i>Propina</i>	پروپینا	انعام	۶۲
<i>Policia</i>	پولیسیا	پلیس	۶۳
<i>Ayuda/Denuncia</i>	ایودا/دنونسیا	کمک/شکایت	۶۴
<i>Problema/Accidente</i>	پروبلما/اکسیدینتا	مشکل/اتفاق	۶۵
<i>Hospital</i>	اوسپیتال	بیمارستان	۶۶
<i>Medico</i>	مدیکو	پزشک	۶۷
<i>Farmacia</i>	فارماسیا	داروخانه	۶۸
<i>Medicina</i>	مدیسینا	دارو	۶۹
<i>Enfermo/Enferma</i>	انفرمو/انفرما	بیمار	۷۰
<i>Fecha/Hora</i>	فچا/لورا	تاریخ/ساعت	۷۱
<i>Ayer/Hoy/Mañana</i>	ایر/اوی/مانینا	دیروز/امروز/فردا	۷۲
<i>Domingo</i>	دومینگو	یکشنبه	۷۳
<i>Lunes</i>	لونس	دوشنبه	۷۴
<i>Martes</i>	مارتس	سه شنبه	۷۵
<i>Miércoles</i>	میرکولس	چهارشنبه	۷۶
<i>Jueves</i>	خویس	پنجشنبه	۷۷
<i>Viernes</i>	ویترنس	جمعه	۷۸
<i>Sábado</i>	سابادو	شنبه	۷۹
<i>Primavera</i>	پریمایرا	بهار	۸۰
<i>Verano</i>	پرانو	تابستان	۸۱
<i>Otoño</i>	اوتونو	پاییز	۸۲
<i>Invierno</i>	اینویئرو	زمستان	۸۳
<i>Cero</i>	سرد	صفر	۸۴
<i>Uno</i>	اونو	یک	۸۵
<i>Dos</i>	دوس	دو	۸۶
<i>Tres</i>	تِرس	سه	۸۷

اسپانیایی	تلفظ	فارسی	ردیف
Cuatro	کوآترو	چهار	۸۸
Cinco	سینکو	پنج	۸۹
Seis	سیش	شش	۹۰
Siete	سیتته	هفت	۹۱
Ocho	اوجو	هشت	۹۲
Nueve	نویه	نه	۹۳
Diez	دیش	ده	۹۴
Izquierda/Derecha/Recto	ایسکی /زدا/دیر چار/کتو	چپ / راست / مستقیم	۹۵
Detrás/Delante	دتراس /دلانتته	عقب / جلو	۹۶
Cerca/Lejos	سیرکا/لخوس	نزدیک / دور	۹۷
Grande/Pequeño	گرند /پکینو	بزرگ / کوچک	۹۸
Poco/Mucho	پوکو/موچو	کم / زیاد	۹۹
Bueno/Malo	بوئو/مالو	خوب / بد	۱۰۰
Abierto/Cerrado	ابی /تو/اسراکو	باز / بسته	۱۰۱
Frío/Caliente	فریو/کالی /نت	سرد/گرم	۱۰۲
Lleno/Vacio	پنو/اسیو	پر/خالی	۱۰۳
Tarde/Temprano	تیمپرانو/تارد	دیر / زود	۱۰۴
Ligero/Pesado	لیگرو/پسادیو	سبک / سنگین	۱۰۵
Norte/Sur	نورته/سور	شمال / جنوب	۱۰۶
Este/Oeste	ایته/اوسته	شرق / غرب	۱۰۷
Rápido/Lento	زیدو/لنتو	تند / کند	۱۰۸
Encendido/Apagado	انسندیدو/اپاگادیو	روشن / خاموش	۱۰۹
Arriba/Abajo	ارزیا/آبخو	بالا / پایین	۱۱۰
Publico/Privado	پابلیسو/ایرویادیو	عمومی / خصوصی	۱۱۱
En dentro/Fuera	فوارا/ان دینرو	بیرون /داخل	۱۱۲
Difícil/Fácil	فسیل /دیفیسیل	آسان / دشوار	۱۱۳
Erroneo/Correcto	کورکتو/ارن او	درست / اشتباه	۱۱۴
Señora/Señor	سینیورا/سینیور	خانم / آقا	۱۱۵
Padre/Madre	پادر /مادر	پدر / مادر	۱۱۶

اسپانیایی	تلفظ	فارسی	ردیف
<i>Hermana/Hermano</i>	ایرمانا/ایرمانو	خواهر / برادر	۱۱۷
<i>Chica/Chico</i>	ایخا/ایخو	دختر / پسر	۱۱۸
<i>Esposo</i>	ایسوسو	شوهر	۱۱۹
<i>Esposa</i>	ایسوسا	همسر	۱۲۰
<i>Compañero/Colega</i>	کولخا/کومپانرو	همکار	۱۲۱
<i>Carné de conducir</i>	کارنت د کندوسیر	گواهینامه رانندگی	۱۲۲
<i>Avión</i>	ایون	هواپیما	۱۲۳
<i>Tienda</i>	تی اندا	مغازه	۱۲۴
<i>Correos</i>	کوراوس	پست	۱۲۵

اسپانیایی	تلفظ	فارسی	ردیف
<i>Como esta usted?</i>	کومو استا اوستد	حال شما چطور است ؟	۱
<i>Gracias</i>	گرسیاس	متشکرم	۲
<i>Por favor</i>	پور فابور	لطفاً	۳
<i>Lo siento/Perdón</i>	ل سیتو/پردون	متأسفم / ببخشید	۴
<i>Cual es tu nombre?</i>	کوال اس تو نمبر	اسم شما چیست ؟	۵
<i>Me llamo ...</i>	می نامو	اسم من ... است.	۶
<i>Encantado de conocerle</i>	ایکانتادو د کونوسرله	از آشنایی با شما خوشوقتم .	۷
<i>De donde es usted?</i>	د دونده اس اوستد	اهل کجا هستید ؟	۸
<i>soy desde</i>	سوی دس د -	من اهل ... هستم	۹
<i>como viejos son usted?</i>	کومو ویجس سن اوستد	چند سال دارید ؟	۱۰
<i>Tengo ... Años</i>	تنگو - انوس	من ... سال دارم .	۱۱
<i>No le entiendo</i>	نوی ل تی اندو	متوجه نمی شوم .	۱۲
<i>No puedo hablar español</i>	نوی پودو هابل اسپانول	من اسپانیایی بلد نیستم .	۱۳
<i>Cuanto es ?</i>	کوانتو اس	قیمت آن چقدر است ؟	۱۴
<i>Cuanto tengo que pagar por ...</i>	کوانتو تنگو کو پاجار پور	چقدر باید بابت ... بپردازم ؟	۱۵

ردیف	فارسی	تلفظ	اسپانیایی
۱۶	مستقیم بروید	سیگا رکتو	<i>Siga recto</i>
۱۷	من ... را گم کرده ام.	هی پردیدو	<i>He perdido</i>
۱۸	من گم شده ام.	استوی پردیدو	<i>Estoy perdido</i>
۱۹	خراب است.	نو فونسیونا	<i>.... No funciona</i>
۲۰	به (این) در اسپانیایی چه می گویند؟	کومو یامان استو ان اسپانول	<i>Como llaman a esto en español</i>
۲۱	کجاست؟	دونده استا	<i>Donde esta?</i>
۲۲	چه وقت؟	کواندو	<i>Cuando?</i>
۲۳	آیا اتاق خالی دارید؟	تیه به ن اینتاسون لیرو	<i>Tiene habitación libre?</i>
۲۴	اجاره آن هر شب چقدر است؟	کوانتو کوانتا لا نوجه	<i>Cuanto cuesta la noche?</i>
۲۵	آیا ممکن است این فرم را پر کنید؟	پوند ریپار استه فورمولاریو	<i>Puede rellenar este formulario?</i>
۲۶	نرخ تبدیل چقدر است؟	کوانتو ایس ال کاسیو	<i>Cuanto es el cambio?</i>
۲۷	کجا می توانم ارزم را تبدیل کنم؟	دونده پوندو کامبیار می دینرو	<i>Donde puedo cambiar mi dinero?</i>
۲۸	من برای کار / تجارت / تحصیل / تعطیلات آمده ام.	هی ویندو پارا تراباجار / تگوسیار / استودیار / اوکاسیونس	<i>He venido para trabajar/Negociar/ Estudiar/ vacaciones</i>
۲۹	جاهای دیدنی مهم کجا هستند؟	کوالس من لس لوگارس دی اینترس من کمونس	<i>Cuales son los lugares de interes mas comunes?</i>
۳۰	چطور می توانم به ... بروم؟	کومو پوندو ایر ا -	<i>Como puedo ir a ...</i>
۳۱	ساعت چند است؟	کی اورا اس	<i>Que hora es?</i>
۳۲	لطفا کمک کنید!	ایودم پور فایور	<i>Ayúdenme por favor</i>
۳۳	این به چه معنا است؟	کی سیگنیفیکا استه	<i>Que significa esto?</i>
۳۴	من قدری پول خرد می خواهم	نیسیتم اون پوکو د مونداس	<i>Necesito un poco de monedas</i>
۳۵	لطفاً یک تاکسی برایم بگیرید	پور فایور پوند کویرمه اون تاکسی	<i>Por favor puede cogerme un taxi</i>
۳۶	لطفاً همین جا نگهدارید	پور فایور پیر اکی	<i>Por favor pare aquí</i>
۳۷	معذرت می خواهم	پردون	<i>Perdone</i>

از همین مجموعه منتشر شد.

Introduction to World Countries

SPAIN

By: Mahmoud Reza Barazesh
Second Printing

ISBN 978-964-2839-43-8

